

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Simicskó István, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	5613
Napirend előtti felszólalások:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	5613
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5615
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	5616
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	5618
Arató Gergely (DK).....	5620
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	5622
Csárdi Antal (LMP).....	5623
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5625
Burány Sándor (Párbeszéd).....	5627
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5628
Soltész Miklós (KDNP).....	5630
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	5632
Lezsák Sándor (Fidesz)	5633
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5635
Bejelentés napirend utáni felszólalókról	5636
Kérdések	
Dr. Kepli Lajos (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mikor számolják fel a hulladékmaffiát?” címmel	5637
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	5638
Tóth Csaba (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mikorra teljesítik a bíróság ítéletét?” címmel.....	5638
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	5639
Varju László (DK) - a miniszterelnök kabinetfőnökének - „A volt macedón miniszterelnök is vett letelepedési kötvényt?” címmel	5640
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	5641
Demeter Márta (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Milyen intézkedéseket terveznek foganatosítani a Budapesten tapasztalható közlekedési kaosz felszámolása érdekében?” címmel	5641
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5642
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miért diszkriminálja a kormány a külföldön dolgozó magyarokat?” címmel	5643
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5644
Ovádi Péter (Fidesz) - a pénzügyminiszternek - „Milyen eredményei vannak az elmúlt években bevezetett kedvező intézkedéseknek a kkv-k esetén és milyen további a gazdasági növekedést segítő vállalkozásbarát intézkedések várhatóak?” címmel	5645
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	5645
Jakab Péter (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Támogatják-e az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét?” címmel	5646
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	5647
Szabó Sándor (MSZP) - a pénzügyminiszternek - „Még kiszolgáltatottabbá teszik a munka-vállalókat?” címmel	5648
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	5649

Gréczy Zsolt (DK) - a miniszterelnöknek - „ÖNÖK TÉNYLEG NEM SZÉGYELLNEK SEMMIT, VAGY CSAK VAN AZ A PÉNZ?” címmel.....	5650
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	5651
Ungár Péter (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „HUHA, azaz mi lesz a főváros szennyvíziszapjának ártalmatlanításával és energetikai célú hasznosításával?” címmel.....	5652
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	5652
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Miért büntetik a szegény családok gyerekeit?” címmel	5653
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5654
Dúró Dóra (független) - a legfőbb ügyésznek - „Miért helyezték szabadlábra az encsi lincselőket a rendőrség kérésére ellenére?” címmel	5655
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettese	5656
Dr. Kállai Mária (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Hogyan szolgálják a minisztérium közútfejlesztési tervei Szolnok város, annak térsége és a megye gazdasági fejlesztését?” címmel	5656
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	5657
Pintér Tamás (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Stratégiai partnerségi megállapodás, avagy a dicső múlton kívül engedi-e a Kormány azt, hogy reménytelen jövője is legyen a Vasműnek?” címmel	5658
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	5659
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „A magán- és állami egészségügy szétválasztásával az orvosokat is elveszítjük?” címmel	5660
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5661
Arató Gergely (DK) - a belügyminiszternek - „Hogy jött át az illegális bevándorló a határon?” címmel.....	5662
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	5662
Csárdi Antal (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mit várhatunk ezután a kormánytól, ha eddig következetesen csökkentette, pusztította Budapest zöldfelületeit?” címmel	5663
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5664
Magyar Zoltán (Jobbik) - az agrárminiszternek - „Idén még nagyobb bajban vannak a fával fűtők?” címmel.....	5665
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	5666
Molnár Gyula (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Kórház - miért a város szélén?” címmel	5667
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	5667
Varju László (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Önök is így akarnak majd elmenekülni?” címmel.....	5668
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	5669

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	5670
Gyöngyösi Márton és Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel.....	5671
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5671

Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	5672
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5673
Dr. Varga László (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Tiszta levegőt!” címmel	5673
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5674
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	5675
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5675
Bejelentés helyettes válszadó elutasításáról	5676
Varju László (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Megtették már?” címmel	5676
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5677
Viszonzválasz:	
Varju László (DK)	5678
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5678
Bejelentés helyettes válszadó elutasításáról	5678
Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit tesz az EMMI annak érdekében, hogy ne kelljen évente egy városnyi embernek idő előtt meghalnia Magyarországon a légszennyezés miatt?” címmel	5679
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5680
Viszonzválasz:	
Ungár Péter (LMP)	5681
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5681
Szabó Timea (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol Miniszterelnök úr?” címmel	5682
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5683
Viszonzválasz:	
Szabó Timea (Párbeszéd)	5683
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5684
F Kovács Sándor (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Meddig folytatható még a zavaros pártfinanszírozás?” címmel	5684
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	5685
Viszonzválasz:	
F Kovács Sándor (Fidesz)	5686
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	5686
Szávay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel	5687
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	5688
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	5689
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	5689
Dr. Simicskó István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan változik a CSOK rendszere, hogyan bővül a családtámogatás?” címmel	5690
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5691
Viszonzválasz:	
Dr. Simicskó István (KDNP)	5692
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5692
Bejelentés helyettes válszadó elutasításáról	5693
Napirend utáni felszólalások:	
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	5693
F Kovács Sándor (Fidesz)	5695

Dr. Fónagy János (Fidesz)	5696
Magyar Zoltán (Jobbik)	5698
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	5699
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	5701
Tasó László (Fidesz)	5703
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	5704
Ander Balázs (Jobbik).....	5706
Dr. László Imre (DK)	5708
Hajdu László (DK).....	5709
Székely Sándor (DK)	5711
Csöbör Katalin (Fidesz).....	5713
Demeter Márta (LMP)	5714
Csárdi Antal (LMP)	5715
Ungár Péter (LMP)	5717
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	5720
Az ülés bezárása	5720

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
21. ülésnapja
2018. november 19-én, hétfőn
(11.05 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Simicskó István és Tordai Bence)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szép jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim, ezen a már a telet idéző reggelen. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 21. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István és Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat, vitáinkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük a munkát, ezt követően 12 óra 15 perctől 13 óra 45 percig a terveknek megfelelően kérdésekre, majd 13 óra 45 perctől 14 óra 45 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Miért?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Mirkóczki Ádám képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nikola Gruevszki ügyét - azt gondolom, finoman fogalmazok - példátlanak tartom az elmúlt évtizedek magyar politikátörténetében, és egyelőre a kormányzati kommunikáció inkább ezt alátámasztja, semmint cáfolja.

Nagyon sok mindent lehet tudni, és nagyon sok mindent nem lehet tudni ebben a kérdésben. Amit tudunk, és ami egyelőre a sajtón keresztül szivárog a nyilvánosság irányába, az leginkább egy Z-kategóriás kémfilm nagyon rossz forgatókönyvének tűnik, és nevetnénk is rajta, ha ez nem Magyarországon és nem a magyar kormány közreműködésével történe.

Elhangzott itt női ruhában való határátlépés, magánrepülő, magyar diplomataautó és sok minden más vélt vagy valós tény, egyet azonban biztosan tudunk, hogy ez az elítélt bűnöző megérkezett Magyarországra, és lényegében a Miniszterelnökség ezt a tényt megerősítette. Viszont ha ezt a tényt megerősítette, ahogy a macedón hatóságok azt is kijelentették, hogy nincs útlevele ennek az úriembernek, akkor az is biztos, hogy jogellenesen érkezett Magyarországra. Akkor jelen állás szerint azt elmondhatjuk, hogy úgy fest, a magyar kormány feladta eddigi menekültellenes politikáját, és most végre befogad egy menekültet, a kommunikációjával szemben.

A probléma ezzel szemben csak az, hogy ez az úriember nem politikai üldözött, nem vallási üldözött, nem ipari katasztrófa elől vagy éppen háború elől menekül, hanem ez az ember az igazság elől, a börtönbüntetés elől menekült.

Ha hihetünk a Miniszterelnökségnek, akkor önök ezt az embert befogadják. Noha azt állítják, hogy pusztán jogi kérdésként vizsgálják és tekintenek erre az ügyre, az azonban megállapítható, hogy ez nem igaz, hiszen ha jogi kérdésként tekintenének erre az ügyre, akkor ennek az embernek a tranzitónában lenne a helye. Ugyanis a magyar jogszabályok és minden olyan nemzetközi szerződés, amit ezzel kapcsolatban Magyarország ratifikált és aláírt, nem írja elő sehol, és nem ad lehetőséget arra, hogy valami különleges elbánásban részesüljön ez az illető akár egy követségen vagy bármilyen hatóság előtt letett szándéknyilatkozattal, akár máshogy. Ha nincs útlevél, akkor neki bizony a határ mentén a tranzitónában a helye, és ott kell kivárnia a menedéjogi eljárást.

Arra nagyon kíváncsi lennék, és jó lenne, ha válaszolnának a magyar kormány vagy a magyar kormány parancsára a magyar hatóság vagy hatóságok milyen szerepet játszottak ebben az ügyben, például a határátlépés kérdésében. Ha rekonstruálni akarjuk az eseményeket, akkor Macedóniától Albánián, Szerbián, Montenegrón keresztül nagyon sok ország nagyon sokféle határátlépése felmerül, de egy biztos, hogy a magyar kormány ebben valamilyen szerepet játszott. Erre lennék elsősorban kíváncsi, hogy mely minisztérium a felelős, mely minisztériumban ki és kinek adott parancsot arra vonatkozólag, hogy ezt az embert így hozzák át. Felmerülhet a külügy szerepe, felmerülhet a Belügyminisztérium szerepe, de felmerülhet a Miniszterelnökség szerepe is. Szerintem az önök elemi érdeke, hogy ezt mielőbb és egzakt módon tisztázzák.

Harmadik országbeli bukott diktátorok menekülnek így, egymástól egymásig. Tényleg ebbe a sorba akarnak tartozni? 2011-ben így fogadta be a bukott tunéziai diktátort ibn Abdul-Aziz Szaúd-Arábiába. Pontosan ugyanez volt a kronológia: ha valahol valami kényelmetlenné válik, adott esetben börtönbüntetés fenyeget, akkor megyek a haverokhoz, mert az adott esetben a saját jogszabályait felülírva is segíteni fog. Én nem gondolom, hogy Magyarországnak Európa közepén ebbe a sormintába kellene illenie, amit látunk akár Latin-Amerikában, akár Afrikában vagy a Közel-Keleten különböző diktatúrák esetében.

Látható, hogy nem jogi ügyként kezelik, hanem politikai ügyként. Viszont ha politikai ügyként kezelik, akkor azt gondolom, az a felelős politikai hozzáállás, ha betartjuk elsősorban saját jogszabályainkat, másodsorban kölcsönös kiadatási egyezményünk van Macedóniával. A macedón hatóságok fordultak a magyar kormányhoz, hogy ezt az embert adják ki neki, hogy letölthesse jogerős börtönbüntetését két évre. Erre a kőkemény kérdésre szeretnék nagyon egyszerűen és nagyon egzakt választ kapni, lehetőleg sorozásmentesen. Tényleg azt gondolom, hogy a saját szavazóikat, Magyarország állampolgárait tisztelik meg azzal, hogy ha ebben a példátlan botrányban egyértelmű, normális állást foglal a kormány.

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úrnak napirend előtti felszólalására Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Most fog bekövetkezni az a helyzet, amikor először is mint a kormány képviselője, meg kell védenem Brüsszelt, és meg kell védenem Belgiumot, meg kell védenem a NATO-t és az európai uniós szövetségeseinket, ugyanis ha elfogadjuk az ön által felvetett logikát, mégpedig azt, hogy politikai okokból üldözött állam- és kormányfőknek nincs lehetőségük menedékjogi kérelem benyújtására, akkor bizony azt kell mondani, hogy jelen pillanatban is Belgium megszegi az erre vonatkozó szabályokat. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Volt egy kérdés! - Mirkóczki Ádám: Kérdeztem!).* A Jobbikkal összefüggésben amúgy is meglehetősen furcsa meg nehezen dekódolható, bevándorlással összefüggő kérdéseket *(Zaj. - Az elnök csenget.)* hallani. Sajnos, ez az igazság.

(11.10)

Tehát amikor mi is arról próbálunk tájékozódni, hogy a Jobbik mit gondol a bevándorlás kérdésében, akkor itt nekünk a Kabinetirodával dolgozva össze kell raknunk egy tájékoztató anyagot, amiből az derül ki, hogy a hétfői napirend előtti felszólalásban bevándorlást támogatóként lépnek fel, a keddi napirend előtti felszólalásban pedig azt hallgatjuk, hogy a bevándorlás minden formája, úgy, ahogy van, elitelendő és a Jobbiknak is eredetileg ez volt az alapállása. Tehát innen indulunk a Jobbikkal kapcsolatban.

Ha a konkrét ügyről is szeretnénk beszélni, azért, mert képviselő úr kérdésére is válaszolnék, a konkrét ügy rendkívül fontos. A volt macedón miniszterelnök *(Zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* menedékjog iránti kérelmet nyújtott be. Jelen pillanatban a menedékjog iránti kérelem elbírálása folyamatban van. *(Dr. Brenner Koloman: A tranzitónában?)* Azt szeretném kérni, hogy ezzel kapcsolatban a folytatott dezinformációs kampányokat legyenek szívesek abbahagyni. Ön is, amit a felszólalásában említett *(Mirkóczki Ádám: Én csak kérdeztem!),* az, hogy a volt macedón miniszterelnök ezt nem a tranzitónában tette meg, az a 2007. évi LXXX. törvény, a menedéjogról szóló törvény 71/A. § (7) bekezdésén alapul, amely szerint különleges bánásmódot igénylő személyek esetén a határon lefolytatott eljárás szabályai nem alkalmazhatók. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Rig Lajos: Ja, mert bűnöző?)*

Igen, mi azt gondoljuk, a magyar kormány azt gondolja *(Az elnök csenget.)*, hogy mindenki, aki tíz évig az adott országban miniszterelnöki tisztséget töltött be és politikai okokból való üldözöttsége felmerül *(Közbejáráások a Jobbik soraiban. - Szávay Ist-*

ván: Köztörvényes bűnöző!), legalábbis egy jogi eljárás alapjává kell ezt tenni, és menedékjog iránti kérelmet nyújt be, úgy, ahogy egyébként más nyugat-európai országok ezt teszik tömegével, neki lehetővé kell tenni a kérelem benyújtását, és erre egyébként a magyar jogszabályok lehetőséget adnak.

Tehát minden, ami történik, az a menedékjogi eljárás, aminek a lefolytatása most zajlik, és aminek keretében értékelésre kerül az, hogy politikai okból üldözött-e, milyen biztonsági kockázata van az ő személyére nézve, az hogy Macedóniába tartozik, ezt majd meglátjuk, hogy ennek az eljárásnak milyen következménye lesz, de azt hiszem, hogy mindenkinek joga van, és különösen joga van egy volt miniszterelnöknek ennek az eljárásnak a lefolytatásához.

Tehát amit az ön konkrét kérdésére el tudok mondani, az az, hogy sem a magyar állam, sem a magyar hatóságok nem segítettek Nikóla Gruevszkit a Macedóniából van kijutásban *(Zaj a Jobbik soraiban. - Mirkóczki Ádám: Akkor hogyan volt? Útleveél nélkül?)* Macedónia volt külügyminisztere egy külképviseleten jelezte szándékát, hogy menedékjog iránti kérelmet kíván benyújtani. A magyar jogszabályok szerint erre lehetősége van, a magyar jogszabályok szerint ezt nem a tranzitónában kell megtenni, és a magyar jogszabályok szerint ezt megteheti úgy, hogy beutazik Magyarországra, és itt a kérelem elbírálásával összefüggésben meghallgatják a magyar hatóságok. *(Mirkóczki Ádám: Útleveél nélkül? - Az elnök csenget.)*

Szeretném önnek a menedékjogi törvény és a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény részletes tanulmányozását felajánlani. Biztonsági okokból tettük ezt lehetővé, úgy gondoltuk, hogy ez volt a helyes döntés, az eljárás végeredményét majd meglátjuk, és a BÁH, illetőleg a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal a menekültügyi eljárást a magyar jogszabályoknak megfelelően, a nemzetközi joggal összhangban fogja ezt megtenni. És pontosan biztonsági okokból meg pontosan egyébként a személyes adatok védelme érdekében egészen addig nem kívánunk ez ügyben további tájékoztatásokat tenni. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: *(Mikrofon nélkül:)* Tisztelt Képviselőtársaim! Nyugodjon meg mindenki! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr... *(Közbeszólások: Nem halljuk!)* Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr: „Közszolgákból rabszolgák avagy „RIASZ”-tó hírek a kormány szándékáról” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Persze, kezd-

hetném én is azzal, hogy arról beszéljek, és azt kérdezem, hogy ki hogyan és miért döntött úgy, hogy ismét szégyent hoz és árulja a saját hazáját gyakorlatilag Nikola Gruevszki gyakorlatilag börtön előli megszöktetésében való részvétellel, de most egy olyan témáról szeretnék beszélni önöknek, ami nagyon-nagyon sok magyar embert és nagyon-nagyon sok magyar családot érint konkrétan.

A köztisztviselők és közalkalmazottak létszáma a közigazgatás és a védelem területén a KSH adatai szerint mintegy százezer fő, százezer család, ezen belül a rendvédelem területén is mintegy 12 ezren dolgoznak. A hírek szerint a kormány legalább két olyan törvényt készített elő, amely alapjaiban fogja felforgatni ezeknek az embereknek az életét. A kormányzati igazgatóról szóló törvény a teljes közigazgatást átírja, a riász, azaz a rendvédelmi igazgatási dolgozókról szóló törvény pedig a rendvédelem területén írja át a szabályokat. Előbbi valódi céljáról a Népszavában megjelent, a törvény indoklásából származó idézet mondja el valószínűleg a lényegét, idézem: „A kormánytisztviselőket különös kötelezettségek terhelik, munkaerejüket a köz szolgálatába kötelesek állítani, feladataikat a köz érdekében teljesítik. Ebből fakad, hogy szoros engedelmességi kötelezettség hárul rájuk, az általánosan súlyosabb fegyelmi és kártérítési felelősséggel tartoznak.”

A szakszervezetek jelentős része azt gondolja, hogy a javaslat szakmailag elfogadhatatlan, nem teszi kiszámíthatóvá a központi igazgatásban dolgozók életét, viszont sok ponton az eddig rájuk vonatkozó szabályoknál rosszabb helyzetet teremt az alkalmazottnak. Nem tartják kizártnak, hogy a mindkét érintett kör szabadságainak durva megnyirbálása Alaptörvénybe ütköző lépés a kormány részéről, és erősen kifogásolják a napi 12 órás munkavégzés bevezetését, a túlórák ingyenessé tételét is. A legtöbb érdekvédelmi vezető szerint az új jogviszonyra nem lehet egy hónap alatt átállítani a hivatali rendszert.

Sokat elmond szintén a rendszer igazságosságáról a tervezett bértábla is, de talán még többet, hogy a vezetők sok esetben százszázalékos mozgásteret kapnak, hogy kinek, mennyi fizetést adnak a munkájukért, teljesen kiszolgáltatottá téve ezzel a dolgozókat. Azt gondolom, magáért beszél, hogy egy kormányzati ügykezelő bruttó 145 ezer forintot vihet haza, míg a közigazgatási államtitkár a tervek szerint 1 millió 900 ezret, azaz a 13-szorosát annak, amit a legalacsonyabb beosztású ember.

(11.20)

Külön érdemes kiemelni, hogy a hírek szerint a rendvédelem területén visszatérnek a szovjet rendszerben működő kvázi belügyi alkalmazotti rendszerhez. Ma közel 12 ezer köztisztviselő és közalkalmazott dolgozik a területen, az ő életüket is teljesen felforgatják a változások. Kik is ők? 11 800 olyan közalkalmazott van, aki a szervek alapfeladatai közé nem tartozó

munkakörökben, területeken dolgoznak, ilyenek ezen túlmenően az egészségügyi szakterületen dolgozók, az oktatási szakterületen foglalkoztatott pedagógusok, akik a belügy területén dolgoznak. Nekik gyakorlatilag egy fegyvertelen katonai állást fognak ajánlani alapjogi korlátozásokkal, kinevezéssel összefüggő többletkötelezettségekkel, különös alkalmazási feltételekkel, eskütételi kötelezettséggel, a kinevezéstől eltérő foglalkoztatással, fegyelmi felelősséggel és hivatásetikai alapelvekkel.

Hogy néhány példát mondjak: a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának szabadsága fog csorbulni, a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása van a törvényben, a választójoggal kapcsolatos korlátozások, a munka és foglalkoztatás szabad megválasztása vagy a tulajdonjog gyakorlásának korlátozása. Ez mind várni fog a belügy területén eddig közalkalmazottként vagy köztisztviselőként dolgozó emberekre. Szintén várni fog rájuk a titkosszolgálati megfigyelés, és várni fog rájuk az is, hogy gyakorlatilag egy munkaközvetítőként bármikor átrendelhetik, átküldhetik őket bármilyen más munkakörre a beleegyezésük nélkül is.

Nem tudni, mi lesz a már megszerzett jogaikkal, mi lesz a kafetériajuttatásokkal, mi lesz azokkal az ágazati megállapodásokkal, amelyeket a szakszervezetek kötöttek a munkaadókkal. Egyet lehet tudni: a 12 órás munkavégzéssel, a szabadságok megnyirbálásával, a fegyelmi fenyegetettséggel gyakorlatilag egyetlen célja az előterjesztésnek, hogy egy kvázi katonai függelmi viszonyok közt dolgozó, a központi akaratot minden körülmények között végrehajtó közigazgatás jöjjön létre. Hogy ebben hol van a jobbiztonság és a kiszámíthatóság, nem tudni. Hogy ebben hol vannak a magyar emberek érdekei, nem tudni.

Ha tényleg erre készülnek, tisztelt Országgyűlés, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt kérjük, ne nyújtsák be ezt a javaslatot. Tisztességes egyeztetést követően hozzák be ezt a javaslatot a tavaszi ülészakában, és felejtsék el, hogy ismét puccsszerűen, egyik napról a másikra százezer ember életét változtatják meg.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is határozottan visszautasítom azokat a jelzőket, amelyeket a közalkalmazottakra, a kormányzati tisztviselőkre használ. Pontosan ez jelzi az ön és a pártja hozzáállását. Egyébként kezdjük azzal, képviselő úr, hogy amikor ön a 2002-2010 közötti időszakban különböző minisztériumokban miniszteri tanácsadó posztokat töltött be, akkor vajon miért nem lépett föl

a közalkalmazottak, köztisztviselők feladatai *(Dr. Harangozó Tamás: Most nem erről van szó! A kérdésre válaszoljon!)*, illetve illetményének emelése érdekében. Önöknek megvolt a lehetőségük, önnek személy szerint is... *(Dr. Harangozó Tamás: Akkor volt utoljára béremelés!)*

ELNÖK: Képviselő úr! *(Dr. Harangozó Tamás: Ne haragudjon, elnök úr, személyes megtámadás...)* De, Harangozó képviselő úr, ez nem így működik! Ez parlament! Most itt van a szó, képviselő úr, majd amikor eljön az ideje, ön is fog kapni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Államtitkár úr, folytassa nyugodtan, az idejébe ezt az időt beszámítjuk.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tehát akkor meg lett volna a lehetőségük önöknek és a szocialista kormányoknak, hogy emeljék a közalkalmazottak, köztisztviselők illetményét. De önök nem ezt tették. Hanem mit is tettek akkor önök, tisztelt képviselő úr? Az önök intézkedésének esett áldozatul a 13. havi alanyi jogú külön juttatás, illetve az infláció gyors növekedésével párhuzamosan drasztikusan csökkentek a reálkeresetek. A közszféra 2007-től - még egyszer mondom, 2007-től - a közszféra folyamatos sztrájkkészültségben állt, amit csak a közszféra munkavállalóinak áldozatos többletmunkájával lehetett elhárítani. Tisztelt Képviselő Úr! Amikor önök nyolc évig kormányon voltak 2002 és 2010 között, ezt tették, önöknek ezt köszönhetik a közalkalmazottak és köztisztviselők, képviselő úr.

Arra is szeretném fölhívni a figyelmét, hogy ön egy, az Országgyűléshez még be nem nyújtott, döntéskészítés alatt álló, egyeztetés alatt álló iratról beszél, és azzal kapcsolatban terjeszt valótlan információkat. A házszabálynak megfelelően a benyújtást követően az általános vita keretében lesz módja majd kifejteni álláspontját a törvényjavaslatról. *(Varju László közbeszól.)*

ELNÖK: Varju képviselő úr! *(Boldog István: Ne károgyj már!)* Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Ennyire veszik komolyan baloldali képviselőtársaink azt a témát, amit elővezetnek itt a tisztelt Ház előtt - ez is jellemző rájuk.

De folytatni szeretném a mondandómat. 2015. július 1-jei hatállyal bevezettük az új rendészeti életpályát az új szolgálati törvény elfogadásával, amelynek eredményeképpen 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelkedést valósítottunk meg. Nemcsak a rendőrök, a katasztrófavédők, a büntetés-végrehajtásban dolgozók, hanem a szakszolgálatoknál tevékenykedő hivatásosok anyagi megbecsülését is növeltük, és a közalkalmazottak számára is kétszer 5 százalék, azaz összesen 10 százalék illetményemelést valósítottunk meg ebben az időszakban.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja világos, nevezetesen, hogy a gazdaság teljesítőképesége függvényében mindenki léphessen egyet előre. A tárca a rendvédelmi ágazatban foglalkoztatott civil állományúak, a közalkalmazottak és kormánytisztviselők tekintetében új jogállási törvényt tervez, amely a jogok és kötelezettségek kiegyensúlyozott szabályozásán alapul, érdemi illetményemelést biztosít, és kiszámítható előmeneteli rendszert tesz lehetővé a rendészeti szerveknél dolgozók vonatkozásában.

A törvényjavaslatot, tisztelt képviselő úr, hamarosan benyújtjuk, és ha önnek valóban fontos a közalkalmazottak és a kormánytisztviselők előmenetele, a megfelelő illetmény biztosítása, akkor arra kérem, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr „Sok válasszal adós az illegális bevándorlást támogató kormány!” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A két évre ítélt, hazájából elmenekült, körözés alatt álló volt macedón miniszterelnök Magyarországon az Orbán-kormány szárnyai alatt lelt menedékre. *(Dr. Rétvári Bence: Gyurcsány Ferenc barátja!)* Először is elmondom, mi az, amit biztosan tudunk, utána pedig azt fogom elmondani, mi az a 17 legfontosabb kérdés, amire választ várunk.

Mi az, amit biztosan tudunk? Tudjuk, hogy nem a tranzitónában kötött ki, mint minden más menedékkérő, hanem Budapesten. Tudjuk, hogy Magyarországra jött egy elítélt bűnöző útlevél nélkül. Tudjuk, hogy annak ellenére érdemben vizsgálják a kérelmét, hogy biztonságos harmadik országon keresztül, biztonságos származási országból jött. Minden ilyen kérelmet egyébként elfogadhatatlannak minősítenek. Azt is tudjuk, hogy semmilyen hazai vagy uniós biztonsági átvilágításon nem esett át ez az ember, mégis szabadon bejöhett az országba. S végül azt is tudjuk, hogy ez nyilvánvalóan nem történhetett volna így meg, ha a magyar kormány nem segíti és támogatja őt ebben a szökésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor jöjjenek most azok a kérdések, amelyekre választ várunk! Hol, mikor és hogy jött be az országba egy elítélt volt macedón miniszterelnök? Hogy jöhett be az országba útlevél nélkül? Mit csinált az a határvédelem, amiről önök évek óta beszélnek, és mi történt a kerítéssel, ha a bűnözőktől sem tudja megvédeni az országot? Miért nem a tranzitónába került, ahova önök a háború elől menekülő gyerekeket zárják? Aki biztonságos származási országból vagy biztonságos harmadik országból jön, annak automatikusan érvénytelen a kérelme.

Ő miért nyújthatott be kérelmet, és miért vizsgálják érdemben?

Igaz, hogy Orbán Viktor személyesen ígérte meg az akkor még hatalomban lévő macedón miniszterelnöknek, hogy majd itt elbújhat a következmények elől? Innen kezdve bármelyik menedékkérő benyújthat kérelmet külképviseleteken is? Mert akkor elég sok menedékkérelmet kell majd feldolgozniuk a továbbiakban? Igaz, hogy az elítélt bűnöző a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor egyik ingatlanában vendégeskedett? Esetleg megkapta az előzőleg befogadott, nemzetközileg körözött bűnöző, Pharaon úr házáat Orbán Viktor szomszédságában? Az egy ilyen vendégház a nemzetközileg körözött bűnözőknek és terroristáknak? Mit csináltak a magyar hatóságok, amikor kiderült, hogy a nemzetközi elfogatóparanccsal keresett elítélt a Facebook-oldalán a biztonság jegyében bejelentette, hogy Budapesten tartózkodik? Értesítették az európai társszerveket, értesítették az Europol-t vagy az Interpol-t? Kivonultak a szállodába, ahol az első éjszakát töltötte? Ellenőrizték Orbán Viktor házáat, ahol a sajtó értesülései szerint bujkált? Miért nem fogták el a menekülő miniszterelnököt a mai napig, és adták át a hatóságoknak, hogy megkezdődjön a kiutasítási eljárás? Értesítették a NATO-t és az uniós társszerveket, hogy mire készülnek Gruevszki ügyében?

(11.30)

Volt-e a körözött macedón miniszterelnöknek letelepedési kötvénye? Azzal jött be az országba, hogy leszurkolta a Fidesz-közeli, betelepítéssel foglalkozó offshore cégeknek a 100 millió forintot, mint a többi köztörvényes bűnöző, vagy ő más utat választott? A nemzetközi sajtó részletesen feltárta, hogy a magyar kormány külképviseleten dolgozó emberei csempészték be Magyarországra az elítélt bűnözőt, és ők csempészték át más országokon. Ki adott utasítást a kormányból arra, hogy a külképviseleti dolgozók segítsék egy bűnöző menekülését? Ki segítette a szökésben a börtön elől menekülő magyar miniszterelnököt (*sic!*) a magyar kormányból?

Ki az a magyar kormányban, aki segíti az illegális migrációt, és embercsempészetben vesz részt? A Belügyminisztérium, a Külügyminisztérium vagy a Miniszterelnökség fogja magát regisztráltatni mint bevándorlást támogató szervezet? És a Fidesz már regisztráltatta magát bevándorlást támogató szervezatként? Esetleg az egész Orbán-kormány fog bevándorlást támogató szervezatként? Ez leegyszerűsítene a papírmunkát. Be fogják fizetni a bevándorlási különadót? Önök hozták ezt az ostoba törvényt, akkor hajtsák is végre!

Önök azt mondják, hogy az illegális migrációt már névtelen bankkártyákkal is segítik. Önök adtak ilyen bankkártyát Gruevszki úrnak, vagy más módon finanszírozzák az ő bujkálását? Esetleg a közpénzből lopott törvényből..., illetve közpénzből bujkál? (*Zaj, közbeszólások.*) Vagy az is lehet, hogy ő maga fizet a

lopott pénzből önöknek? Mennyi pénzt kaptak azért, hogy becsempésszék a magyar határon az útlevel nélküli körözött bűnözőt? Megérte? Jól fizetett?

Vagy nem pénzért csinálták? Azért csinálták, mert Putyin gazda parancsba adta? Esetleg, mint most hallhattuk államtitkár úr válaszát, azért, hogy precedenst teremtsenek arra, mi több, mondta, hogy egy tíz éve hivatalban lévő miniszterelnököt nem lehet megállítani a határon? Saját maguknak készítik elő a menekülés útját?

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Önöknek minden egyes kérdésre válaszolniuk kell, mert az európai magyaroknak joguk van tudni, hogy mi történik a hazájukban. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a DK, az MSZP és a Párbeszéd sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön 17 kérdést ígért (*Dr. Rétvári Bence: Prímsszám.*), de ehelyett 17 kérdésnek álcázott politikai állítás hangzott el, részben, azt is mondhatnám, teljes egészében álhíreket megfuttatva. Szeretnék pár dolgot tisztázni ezzel kapcsolatban. Sem a magyar állam, sem a magyar hatóságok nem segítettek Nikola Gruevszkit a Macedóniából való kijutásban. (*Gréczy Zsolt: Nagykövetségi dolgozók.*)

Macedónia korábbi miniszterelnöke egy magyar külképviseleten jelezte azt, hogy menedékjog iránti kérelmet kíván benyújtani. A magyar hatóságok biztonsági okokból jogszerűen tették lehetővé, hogy a menekültügyi kérelmének benyújtását és a meghallgatását a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal budapesti központjában tartsák, és a BÁH a menekültügyi eljárást a magyar jogszabályoknak megfelelően, a nemzetközi joggal összhangban folytatja le. Nikola Gruevszki a menekültügyi eljárások jogszabályi előírásainak megfelelően, jogszerűen tartózkodik Magyarországon.

Tisztelt Képviselő Úr! A bűnözők rejtegetésével kapcsolatos vádjai azért furcsák, mert mégiscsak önök működtek együtt szorosán azzal a Czeglédy Csabával, aki diákok és nyugdíjasok (*Derültség a DK sorai-ban.*) százait károsította meg, és önök még akkor is kiálltak mellette, amikor az egész ország tudta már, hogy egy súlyos eljárásban érintett. Felszólalásában egyébként ön azt feszegette, hogy ki is támogatja a bevándorlást Magyarországon. Na, ebben a kérdésben azért a Demokratikus Koalíciónak sok vaj van a füle mögött.

Mert önök azok, akik letagadták eleinte, hogy a bevándorlás bármilyen kockázatot is jelentene. Emlékeznek önök is, az egész Ház emlékezhet arra, hogy Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy jobban kell félni a kutyapiszoktól, mint a terroristáktól. És ez az elvi

hozzállásuk gyakorlatilag a tettekben is megnyilvánul, mert önök voltak azok, akik személyesen is tettek akkor, amikor a déli határzár épült. Aztán, amikor balhé volt a határnál, Vadai Ágnes álságos módon azt állította, hogy rendőrök támadtak a bevándorlókra, pedig pont fordítva történt.

Önök voltak azok, akik illegális bevándorlókat bújattak. Emlékszünk arra, hogy Gyurcsány Ferenc párat még be is fogadott a saját házába. (*Gréczy Zsolt: Jól tette.*) Ön is tudja nagyon jól, hogy azok, akiket befogadott, aligha érkeztek legális módon. Önök voltak azok, akik támogatták a bevándorlók kötelező szétosztását. A Demokratikus Koalíció, az ön pártja ennek érdekében még aláírást is gyűjtött. Majd az egészet megpróbálták egy ideig letagadni, hogy aztán az Európai Parlamentben 2017-ben megszavazzák. Önök is megszavazták. Niedermüller Péter egyenesen azt mondta, hogy akár tetszik Orbánnak, akár nem, idézem, meg fog valósulni az elosztást célzó kvótarendszer, nem bújhat ki 4-5 tagállam. És akkor itt Magyarországra gondolt.

Aki azt gondolná, hogy ez a múlt, az nagyot téved. Nézze csak meg mindenki Bauer Tamás állásfoglalását. Az önök képviselőjelöltje volt pár hónappal ez előtt. Pár napja tette ezt közzé a mostani családos konzultációval kapcsolatban. Ő egyértelműen azt mondja, hogy az első kérdésre nemmel válaszolna. Tehát ő a bevándorlókra költene pénzt, nem pedig a gyermeket nevelő magyar családokra. Ez világos álláspont, nem is kell nagyon magyarázni. Ez most az önök hivatalos álláspontja. Erős magyar családok helyett bevándorlást.

Szóval, ha van olyan párt Magyarországon, amelyik támogatja az illegális bevándorlást, és erről pecsétes papírja is van, akkor az a Demokratikus Koalíció. Ha van olyan párt Magyarországon, amelynek regisztrálnia kellene magát bevándorlást támogató szervezetként, akkor az az önök pártja. Ezt ön is tudja, én is tudom, és tudja mindenki, aki az elmúlt években követte az eseményeket.

Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjából „Hazánk szíve, Budapest” címmel Csárdi Antal képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parrancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Budapest szombaton ünnepelte 145. évét. Így a 145 évre visszatekintve, azt gondolom, nagyon szomorú évfordulóval találkozhattunk. Mára eljött az az idő, amikor Budapest jobbágysorba szorult, mára Budapest gyámság, a kormány gyámsága alá került. (*Dr. Rétvári Bence: Andrassy Gyulának is ezt mondanád?*) Bocsnat, államtitkár úr, nem értem, egy kicsit hangosabban, ha lehet kérni! (*Az elnök csenget. - Zaj, közbeszólások.*)

Ma azt láthatjuk, hogy a kormány kialakított egy olyan rendszert, ami a kiszolgáltatottság rendszere. Ez a kiszolgáltatottság rendszere tényszerűen igazolható és bizonyítható. Gondoljunk csak például a 3-as metró járműcseréjére! Emlékezzünk rá, hogy amikor a járműcseréhez, illetve a vonalfelújításhoz szüksége lett volna Budapest fővárosnak 100 darab buszra, akkor önök kormányhatározatban tiltották meg új buszok beszerzését. De ott a vonalfelújítás kérdése is, aminél pontosan látjuk, hogy érdekes módon most, az önkormányzati választások kezdetekor találtak rá plusz 80 milliárd forintot.

Mindez azért van, mert az önök számára Budapest egy irodalmi kérdés. De el kell keserítem képviselőtársaimat, és el kell mondanom, hogy számunkra, akik itt élünk, akik számára Budapest a nemzet fővárosa, nem irodalmi kérdés, államtitkár úr. Kik itt élünk, számunkra a szívünk Budapest, és azt gondolom, hogy ez így is van rendjén. Azt gondolom, hogy ilyenkor beszélni kell az önkormányzati finanszírozási rendszerről is, hiszen ez az alapja a kiszolgáltatottságnak. Mert a mostani finanszírozási rendszer, minthogy a kötelező feladatokat csak 70-80 százalékban finanszírozza, olyan helyzetet állít elő, ami gyakorlatilag újratermeli azt az adósságot, amit majd el fognak mondani a válaszban, hogy önök átvállaltak.

2015-ben önök átvállalták a főváros adósságát, ami az előző városvezetés alatt gyűlt össze, de mára eljutottunk odáig néhány év alatt, hogy ez az adósság újratermelődött. A múlt héten fővárosi közgyűlési ülés volt, tisztelt képviselőtársaim, és döntött a Fővárosi Közgyűlés a Főtáv számára 19 milliárd forint hitelről. Az előterjesztő meglepő őszinteséggel írta le, hogy a Főtáv számára a működésre van még pénze, de semmilyen fejlesztésre nincs szabad forrása.

(11.40)

Legyünk őszinték, hogy ez a helyzet gyakorlatilag az összes közszolgáltató cégnél fennáll. Pontosan tudjuk, hogy a vízvezeték-hálózatnak, a csatornahálózatnak a folyamatos megújítása olyan lassan történik, hogy ebben az ütemben több száz év kellene ahhoz, hogy megújuljanak az infrastrukturális elemek.

Ott tartunk ma, tisztelt képviselőtársaim, hogy Budapesten a hitelállomány újratermelődött, és gyakorlatilag minden fejlesztés csak kormányzati jóváhagyással és engedéllyel lehetséges. A főváros, Budapest elvesztette az önállóságát. Azt gondolom, hogy értem én az önök filozófiáját, hogy aki fizet, az kéri a nótát, de én azt hiszem, mindannyian, akik itt élünk, azt képviseljük, hogy a főváros önállósága egy olyan kérdés, ami szükséges, és ami megkérdőjelezhetetlen kellene hogy legyen. (*Dr. Rétvári Bence: Ki az LMP főpolgármester-jelöltje?*)

Önök most kitalálták a fejlesztési tanácsot, ezen keresztül gyakorlatilag végérvényessé és hivatalossá tették, hogy Budapest önállóan nem tud dönteni a fejlesztéseiről. Pontosan ismerjük az önök beruházásait,

amelyek esetenként több kárt okoznak, mint hasznot. Gondoljunk csak a Városliget szétverésére (*Dr. Rétvári Bence: Szétverés?!), igen, államtitkár úr, vagy gondoljunk az olimpia tervezett megrendezésére. Budapest, a nemzet fővárosa többet érdemel, mint hogy... (Dr. Rétvári Bence: Mint egy olimpiát? - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Elnök úr! (Közbeszólás: Lejárt az idő!)* Tehát azt gondolom, hogy többet érdemel Budapest (*Dr. Rétvári Bence: Puzsért érdemel? Puzsért érdemel Budapest? Több Puzsért az LMP-be!)* annál a befektetési stílusnál, amit önök képviselnek, és én azt gondolom, hogy Budapesten, ha önök akarnák, de nem akarják, ki lehetne alakítani egy zöld és egy élhető környezetet, és nem favágásokkal elkezdni minden beruházást. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, nem értettem a meglepetését - öt perc. (*Csárdi Antal: Bocsánat, csak minthogy ez egy napirend előtti felszólalás és nem napirend előtti párbeszéd... - Dr. Rétvári Bence: Az odébb van egyyel!*)

A kormány részéről az elhangzott napirend előtti felszólalásra Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én jobban bírom az ezzel kapcsolatos visszajelzéseket, sajnos ez egy ilyen műfaj, amikor néha párbeszéd formában alakul a történet, mint ez az előző felszólalásoknál is látszódott. Mi támogatni fogjuk önt, hogy el tudja mondani a napirend előtti felszólalását.

Én igazából egy dolgot nem értek koncepcionális értelemben a napirend előtti felszólalásával kapcsolatban: ön úgy állítja be, az „önállóság” szót lecseréli egy „együtműködés hiánya” jellegű kifejezésre. Tehát az ön fejében az, amikor önállóságról beszél, akkor azt mondja, hogy a fővárossal összefüggő szervezeteknek nem kellene együttműködniük. Itt valóban van egy koncepcionális különbség köztünk - mi azt gondoljuk, hogy együttműködésben tud az ország fejlődni. Egyébként a történelem is ezt tanítja nekünk; amikor Budapest első aranykora volt a XX. század elején, XIX. század végén, akkor is az érintett szereplők - kormányzat, központi közigazgatás, teljesen mindegy, hogy hogyan nevezzük -, illetőleg az önkormányzati szereplők együttműködésével tudott fejlődni a város.

Amikor mi azt mondjuk, hogy Budapest a nemzet fővárosa és a budapestiek otthona, ez nemcsak egy üres kifejezés, hanem egy stratégiai céltételezés, ami egyébként ezzel összefüggésben megkülönbözteti a mi Budapest-felfogásunkat a korábbi, 2010 előtti felfogástól is. Mi azt gondoljuk, hogy egyrészt a nemzet fővárosának kell lennie a városnak, ami azt jelenti, hogy egy nemzetközi környezetben is versenyképes,

az országhoz méltó fővárost kellene építeni, és egyébként egy olyan városnak kellene lennie, amelyik jól funkcionál, amire a budapestiek büszkék lehetnek, és amelyben a budapestiek otthon érzik magukat. Egyébként a XX. század eleji és XIX. század végi városépítőknek pont ugyanezek voltak a céltételezései. Tehát én ebben nem látok semmi olyat, amit ön elmondott, sőt azt gondolom, hogy ön direkt azért mond olyanokat, amik nincsenek benne, hogy az önkormányzati választási kampányra való felkészülését ezzel segítse.

Ezzel szemben ugyanis a valóság az, hogy 2010 óta Budapest több mint 2100 milliárd forintnyi fejlesztést kapott, 700 milliárd forintot csak a közösségi közlekedés fejlesztésére, és körülbelül egy négyoldalas projektlista van előttem, amit ha felolvasnék, akkor le is telne az ötperces felszólalás. Felolvasok belőle párat, csak a példálózások kedvéért: Zeneakadémia, Testnevelési Egyetem, MTA felújítása, Erkel Színház, Mátyás-templom, Budai Vigadó - direkt olyanokat mondok, amelyeket nem elsősorban szoktunk mondani -, Széll Kálmán tér, Ludovika Campus, Duna Aréna (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), a Millenáris felújítása, Kopaszi-gát, budai Vár, Karmelita kolostor, Fővám tér, Kossuth tér, Erzsébet híd pesti hídfője, a Liget-projekt, és a többi, és a többi.

Tehát igazából az elmúlt nyolc év története, szemben az előtte lévő több mint nyolc év történetével, a megvalósult fejlesztések története. Megvalósultak ezek a fejlesztések. Mi nem arról beszélünk, hogy mi történik a következő években, arra a következő pontban szeretnék kitérni, mert ön pont akkor rója fel nekünk azt, hogy nem működünk együtt a fővárossal, amikor Budapest évfordulója alkalmából aláírja a kormány és a főváros azt a megállapodást, ami mindenki számára elérhető; elhoztam önnek is, el kell olvasni, csak arról szól, hogy hogyan tudunk együtt dolgozni Budapestért.

Létrehozzuk újra, mint a XX. század elején, XIX. század végén, a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsát - ennek pont az a lényege, hogy paritásos alapú, és vétőjogot kap. Tehát csak olyan fejlesztések valósulhatnak meg, amelyekkel a fővárosiak és a kormányzati szektor is egyetért. Ez a grémium fogja elfogadni a tízéves stratégiai városfejlesztési tervet, ami korábban nem volt, vagy ha volt is, az inkább csak romba döntötte a fővárost, nem pedig egy fejlődési pályára állította. Mindezt egyébként egy szakmai civil szervezetek bevonásával zajló párbeszéd fogja megelőzni és folyamatosan követni.

Ebben a nyilvánosan elérhető dokumentumban vannak mindazok a dolgok, amelyeket ön is kifogásolt, hogy szemben azzal, hogy a 4-es metró a legnagyobb korrupciós ügye volt az előző városvezetésnek európai uniós szinten, mi megépítettük a 4-es metró; itt van benne a 3-as metró felújításának a befejezése (*Ungár Péter közbeszól.*); itt van benne a felújítás befejezésének a kiterjesztése, tehát egy még szélesebb körű felújításnak a garantálása; itt vannak mindazok

a közszolgáltatásokkal kapcsolatos kérdések, amelyekre ön kitért, és amelyek arról szólnak, hogy a Fővárosi Önkormányzat számára, a budapesti kerületek számára és a kormány számára is megfelelő módon történjenek meg ezek a fejlesztések azért, hogy a város, ahogy az elején mondtam, a nemzet fővárosa és a budapestiek otthona legyen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Az önkormányzati választásokkal kapcsolatos felszólalásokat meg egyszerűen nem tudjuk támogatni, nem tudunk velük mit kezdeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Burány Sándor képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Napok óta találgatja ország és világ, hogy hogyan került Magyarországra Nikola Gruevszki volt macedón miniszterelnök. Mi történt onnantól kezdve, hogy a kormány saját bevallása szerint megjelent egy magyar külképviseleten, odáig, hogy egyszer csak felbukkant Magyarországon? Hogyan, milyen módon került a volt miniszterelnök Magyarországra? Ezt találgatja ország és világ.

Hallgatva a kormánynak itt a parlamentben az elmúlt percekben is előadott, időnként tényleg százalmas és nevetséges magyarózkodását, számomra úgy tűnik, az egyetlen logikus módja annak, hogy a volt macedón miniszterelnök Magyarországra érkezett, az, hogy ezt nem másként tette, mint ürgebőrbe varrt békaember. Semmilyen más logikus, elfogadható magyarázattal a kormány és senki más ebben az ügyben nem állt elő, leszámítva egyébként persze a külföldi sajtót. Önök az elmúlt percekben lehetőséget kaptak arra, hogy elmondják, hogy a magyar külképviselettől Budapestig hogyan, milyen módon vezetett a volt miniszterelnök útja, de erről szándékosan hallgattak. Valószínűleg nem véletlenül.

Találgathatnánk, hogy akkor melyik civil szervezet, melyik, menekülteket segítő civil szervezet volt ennyire eredményes, hogy ezt meg tudta oldani, és feltehetnénk a kérdést, hogy egyébként az a kormánypolitika, amelyik tüzzel-vassal üldözi ezeket a civil szervezeteket, mennyire eredményes - ha és amennyiben egyáltalán ebben a kérdésben eredményesnek kéne lenniük -, ha ezt egy civil szervezet meg tudta így szervezni. Vagy hogyan lehetséges, hogy miközben a magyar hatóságok elég erősek ahhoz, hogy példás gyorsasággal - idézőjelbe téve a „példás” szót - bíróság elé állítsanak hajléktalanokat, embercsempészek tevékenysége felett szemet hunyjanak, és esetleg embercsempészek jóvoltából került a volt miniszterelnök Magyarországra.

Egyik válasz sem állta meg eddig a helyét. Néhány dolgot szögezzünk le! Először is Nikola Gruevszki nem menekült. Macedóniából érkezett, egy

olyan országból, amely a magyar hivatalos álláspont szerint biztonságos országnak számít, tehát menekültként az ő ügyét elbírálni a hazai és nemzetközi jog szerint lehetetlen.

(11.50)

Kettő: nem politikai üldözött. Nem politikai üldözött, hanem egy választásokon megbukott volt politikus, aki korrupció miatt bíróság elé állt, és korrupció miatt, bűncselekmény miatt a macedón bíróság elítélte. Nem politikai tevékenységének üldözése elől menekült el az országból, hanem jogos börtönbüntetésének letöltése elől menekült el. Egy bűnözőről beszélünk, nem pedig egy üldözött politikusról.

Feltehetjük tehát a kérdést: akkor hogyan? Hát, sajnos azt kell mondanom, hogy a magyar kormány teljesítménye ezen a téren szegényes. Először is, politikai üldözöttként kezel egy bűnözőt, egy jogerősen elítélt bűnözőt. Kettő: hitelesen nem cáfolt módon, nyugati ügynökségek, újságok által bemutatott módon minden jel arra mutat, hogy a magyar hatóságok hozták a volt macedón miniszterelnököt Magyarországra.

Megjelentek fényképek diplomataautókról, amiben a volt macedón miniszterelnök ül. A német sajtó név szerint lehozta azokat a magyar diplomatákat, akik a gyanú szerint az embercsempészetben szolgálati diplomataautókkal részt vettek, országokon, váltott diplomataautókon keresztül. Önöknek ezeket a vádakat hitelt érdemlően cáfolni kell vagy le kell mondaniuk. Magyarországnak ugyanis nem lehet olyan kormánya, amelyik bűnözőket védve, az embercsempészek szintjéig süllyed le, amikor diplomáciai tevékenységet kellene ellátni.

Ne legyen kétségük, uraim! Ha önök ehhez így, ilyen módon asszisztáltak, ahogy a gyanú önök által nem cáfolt módon felmerült, akkor önök is tettetársak, a sorsuk is ennek megfelelő lesz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK, az MSZP, az LMP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, még egyszer szeretném azt megerősíteni, hogy önök valami olyan dolgot kritizálnak, amelyek más nyugat-európai országokban is előfordulnak. Igen, politikai okból menedékkérelmet benyújtott, illetőleg ott tartózkodó volt állam- és kormányfők, diplomaták vannak Belgiumban, Németországban, Franciaországban, Nagy-Britanniában és egyéb más helyeken is. Csak azért szeretném egyértelművé tenni, hogy látszódjon, hogy igen, vannak ilyenek. Ezek nem könnyű helyzetek, de vannak ilyenek, amikor bizony felmerül

annak az esélye, hogy valaki, aki egy adott állam állam- vagy kormányfője volt, esetleg kormánytagja, diplomatája volt, politikai okból üldözött. Pont erről szól a nemzetközi rendszer, amit egyébként az önök által támogatott illegális bevándorlók folyamatosan kijátszanak. Pont erről szól a nemzetközi rendszer, hogy ilyen esetekben megfelelő jogszabályi környezet és megfelelő eljárásrend áll rendelkezésre ahhoz, hogy ezeket a kérelmeket objektíven és felelősen, külpolitikai, diplomáciai, humanitárius szempontból felelősen el lehessen dönteni.

Ahogy önöknek még egyszer elmondjuk, kénytelen vagyok e tekintetben megismételni magamat: sem a magyar állam, sem a hatóságok nem segítettek Nikola Gruevszkit a Macedóniából való kijutásban. Azt szeretném kérni, hogy az ezzel kapcsolatos dezinformációs kampányban, amit az ellenzéki sajtótermékek folytatnak, legalább aktívan ne vegyenek részt. Macedónia korábbi miniszterelnöke egy külképviseleten jelezte szándékát a kérelem benyújtására. A magyar hatóságok biztonsági okokból, jogszerűen tették lehetővé, hogy a menekültügyi kérelem benyújtására és a meghallgatásra a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal budapesti székhelyén kerüljön sor. Ahogy említettem, a menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 71/A. § (7) bekezdése kifejezetten kizárja a különleges bánásmód esetén a határon lefolytatott eljárás szabályainak alkalmazását. *(Zaj, közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Tehát ezzel ellentétes eljárás esetén szegtük volna meg a nemzetközi és a hazai jogszabályokat.

És egyébként a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szintén, halaszthatatlan, humanitárius okból, nemzeti érdekből, nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából lehetővé teszi ilyen esetben a beutazást. Tehát minden a magyar és a nemzetközi jog szabályainak megfelelően történt, az eljárás lefolytatására is így fog sor kerülni, a körülmények mérlegelésére is így fog sor kerülni, és nyilván az eljárás lefolytatását követően majd ezzel kapcsolatban több információ fog az önök rendelkezésére is állni.

Még egy dolgot szeretnék hozzátenni: önök biztonsági problémákat vetnek fel, miközben minden, bevándorlással kapcsolatos kérdésben egyébként a magyar emberek biztonsága ellen foglalnak állást? Mikor azt mondják, hogy a határzárát le kellene bontani; mikor azt mondják, hogy egyébként úgy kéne az Európába illegális úton érkezőket befogadni, hogy ezt egy nemzetközi elosztási mechanizmus szerint, automatikusan kapja meg Magyarország? Tehát amikor ezek vannak, önök megint pont azt csinálják, hogy amikor ilyen esetek vannak, akkor nem a magyar emberek oldalára állnak, hanem azoknak az oldalára állnak, akik a jogszabályokat kijátszva szeretnének az Európai Unió területére jönni. Ezek nem a tranzitónában éhező gyermekek, ahogy önök ezt megpróbálják így felskiccelni, hanem ezek olyan emberek, akik egyébként nincsenek humanitárius szükséghelyzetben, és egyébként nem a jogszabályi feltételek, a

nyitva álló csatornák használatával jutnak be az európai kontinensre.

Mi ezt a típusú politikát nem támogatjuk, és arra szeretnénk kérni az ellenzékét minden egyes esetben, hogy támogassa a magyar kormány ez irányú küzdelmeit, mind az európai uniós szinten, és itt Magyarországon se opponálják azokat az intézkedéseket, amelyek a magyar emberek biztonságának fokozásáról szólnak.

Ezzel kapcsolatban pedig azt szeretném kérni, hogy legalább az ellenzéki sajtó által folytatott dezinformációs kampányt ne hozzák be, immár nem egy alkalommal, tandemben mozogva, eredetileg jobboldali ellenzékként és baloldali ellenzékként, ne hozzák be folyamatosan ezeket a dezinformációs kampányokat a magyar parlamentbe, mert ez az, ami Magyarország biztonságát és nemzetbiztonsági érdekét valószínűleg aláássa. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „A Soros hálózat újabb trükkje: migránskártya, migránsvízum” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Soltész Miklós képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2015 nyarától kezdve Magyarországon 400 ezer ember masírozott át az Európai Unióba, hivatalosan, az akkori adatok szerint több mint egymillióan érkeztek. Minderre az ellenzéki politikusok, ellenzéki pártok túlzott következetességgel nem vádolható nyilatkozatok sorozatát tették az évek során, az elmúlt hónapokban is.

Először kezdték azzal, hogy álprobléma az egész, a migráció nem valós, ez egy álprobléma, amit a Fidesz-KDNP gerjeszt. Hiszti, műbalhé, nyilatkozták különböző politikusaik, és volt olyan, aki azt mondta, Gyurcsány Ferenc személyében: majd ő befogadja őket - néhány napig meg is történt. És volt olyan városvezető, a szocialista Botka László, aki Szegedre akart befogadni a város ellenében migránsokat.

Majd pedig később, a következő időszakban azt mondták, hogy nincs kvótakérdés. Nincs és nem is lesz betelepítési kvóta, mondta például a szocialista Ujhelyi István kinn, Brüsszelben, majd nem sokkal később mégis kiderült, hogy van, és ezek után az ellenkezőjét kezdték el híresztelni, mármint mondani, és ráerőltetni a magyar társadalomra is, hogy van kvóta, be kell fogadni; teljesen mindegy, hogy melyik baloldali, liberális pártról beszélünk, egységesen mind ezt vallották.

Majd utána, érdekes módon, és hát persze szörnyű tragédiákhoz köthetően azt tagadták, hogy a migrációnak van-e valami köze a terrorizmushoz, azokhoz a merényletekhez, amelyek sújtották Párizs, Brüsszel, Nizza, Berlin, Köln, Barcelona, London, Stockholm és sok-sok más nyugat-európai nagyváros életét, az ott élőknek szörnyű élethelyzetet hozott;

300 halottat, súlyos fizikai, és hozzá kell tennem, lelki sérüléseket okozva mindezekkel a tragédiákkal.

(12.00)

A megoldási javaslatuk nem más továbbra sem, az lett erre az egészre, a sok hazugságáradatra, hogy a bevándorlást, ami mégiscsak van, nekik támogatniuk kell. Akár Soros Györgyék, akár a brüsszeli technokraták, akár pedig a magyarországi ellenzéki pártok erre mind-mind igennel és közösen szavaznak. Azt kell mondani, hogy semmi sem tántorítja el őket, és talán ez a legszomorúbb, nem tántorítja el őket az előbb felsorolt sok-sok tragédia, amit átélnek családok egyes országokban, és nem tántorítja el őket Magyarországon sem az, hogy volt egy népszavazás, több millió ember mondta azt, hogy köszönjük szépen, nem kérünk a migrációból, és nem tántorítja el őket a kétharmados újabb vereség sem, amit rájuk mért az ország választóközössége. Európában pedig nem tántorítja el őket, hogy most már jól láthatóan megbuktak mint kormányok, legyen az Ausztria, Németország, Svédország, Olaszország, és azt sem veszik észre, hogy a támogatóik, akik eddig mellettük voltak, elfordultak tőlük.

Azonban a migráció megítélésében, a szükséges betelepítésben a baloldal Soros Györggyel egységes, és itt azt kell mondani, következetesek is. Ha nem megy így, akkor más megoldást keresnek. Legújabb örületük a migrációs kártya és a migránsvízum. A kártya, amit korlátlanul adnak oda olyan fiatal embereknek, akiknek semmi keresnivalójuk nincs az Európai Unióban, pláne nem Magyarországon, de nem tudják megmondani, hogy ki ellenőrzi őket, hogy ki kapja, kinek a pénzéből, hogyan szűrik ki a bűnözőket, esetleges terroristákat, mire használják. Afelől persze nincs kétségem, hogy ki gazdagodik mindebből.

Ott van a másik, a migrációs vízum. Már az egy érdekes dolog, hogy újabb csalással kényszerítik az Európai Parlamentet, hogy újra szavazzanak, mert nem sikerült nekik a szavazás, hasonlóan a Sargentini-jelentéssel kapcsolatos szavazáshoz, amikor megváltoztatták a szavazás menetét. Most pedig ez a migrációs vízum, humanitárius célú vízumként álcázva egyrészt a határok lebontását akarja elérni, másrészt pedig a nemzetállamok teljes szétverését és megsemmisítését.

Teljesen egyértelmű, a Fidesz-KDNP-szövetség a magyar emberekkel együtt és a magyar emberek nagy többségével együtt két megoldást tud csak támogatni. Az egyik a helyben segítség a Közel-Keleten, a közelkeleti keresztények, de akár más bajbajutottak megsegítése. Ha pedig a demográfiai kérdést, a népességi problémát nézzük, arra egyértelműen a válaszunk nem más, mint a családpolitikai eszközökkel való segítség és egyértelmű, hogy mind a migrációs vízumot, mind a migrációs kártyát elutasítjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Államtitkár úr elhangzott napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ha megnézzük, hogyan állunk ebben az ügyben, a migráció kérdésében, akkor azt mondhatjuk, hogy versenyt futunk az idővel, és Brüsszelben egyelőre nincs jele az irányváltásnak. Ez utóbbit azért jelenthetjük ki így biztosan, mert egy rakás olyan javaslat van az asztalon, amelyek elfogadása esetén létrejönne egy migrációt ösztönző és azt támogató intézményrendszer.

Ha valaki veszi a fáradságot és utánajár, hogy milyen előterjesztések vannak az asztalon, milyen előterjesztések vannak a csőben, akkor az alábbiakat fogja találni. Átalakítanak a határvédelem rendszerét a tagállami jogkörök rovására. Javasolom, ebben az ügyben mindenki nézze meg, hogy Németország kancellár asszonya hogyan nyilatkozott az Európai Parlament előtt immár másodjára. Egyértelműen a határvédelmi jogkörök átalakítása mellett foglalt állást.

Kékkártya-rendszert vezetnének be a bevándorló munkavállalók Európába vonzására, közös menekültügyi eljárásokat vezetnének be szintén a tagállami jogkörök rovására, vízumot adnának a bevándorlók-nak, az egészet humanitárius szükségszerűséggel indokolva, és az Európába érkezőket változatlanul szétosztanák a tagállamok között. Tehát a kvóta egyáltalán nem tűnt el, és egyesek a magánszektor is bevonják a szétosztási folyamatba, hogy az egész még súlyosabb legyen. Ezek az intézkedések azok, amelyek állandósítanak és bővítenék a bevándorlást Európában, akik ezeket szövegezték, egyáltalán nem akarják megállítani a migrációt, sőt bővítenék azt, bármilyen okból legyen is az, politikai, gazdasági vagy ideológiai okokból, teljesen mindegy a következményeket tekintve.

Tudjuk, hogy az Európai Parlament a múlt héten tárgyalta a migránsvízumok ügyét. Aki követte az eseményeket, az jól tudhatja, hogy a javaslat nem kapott most többséget. Erre mi történik? Újrászavazást rendelnek el. Alapos a gyanúnk arra, hogy addig fogják szavaztatni a képviselőket, amíg ez a javaslat nem kap többséget. A Sargentini-jelentés után tehát másodjára erőszakolják meg a jogot azok, akik egyébként minden létező utcasarkon a jogállamiságra hivatkoznak.

A migránskártyák ügyében még azt szeretném elmondani, hogy Magyarországon joggal verte ki a biztosítékot ez a program. Arról van szó, hogy a bevándorlók név nélküli kártyát kapnak pénzzel feltöltve. Több tízezren kaphattak már ilyen kártyát, a költségeket tekintve milliárdos nagyságrendben, és ez a támogatási rendszer önmagában is botrányos. Egyetlenegy magyar és egyetlenegy európai állampolgár sem tudna ilyen juttatásokat kapni, arra sem lenne

egyébként esélye, hogy bemenjen a bankba és név nélküli kártyát igényeljen. Olyan juttatást adnak-adnának tehát a bevándorlóknak, amelyet egy magyar vagy európai állampolgár még csak nem is remélhet.

A migránskártyák körül rengeteg kérdőjel van. Választ szeretnénk kapni pár kérdésre. Mennyien kaptak ilyen kártyát, milyen jogalapon kapták, ki ellenőrzi a felhasználást, ki ellenőrzi, hogy nem jutnak-e ezek a kártyák illetéktelen kezébe, vagy hogy nem kerülhetnek-e ezek a kártyák olyanok kezébe, akik biztonsági kockázatot jelentenek? És ami épp ennyire fontos: mennyi pénzbe került mindez az európai és a magyar adófizetőknek? Mindezek miatt támogatjuk azt, hogy az Európai Bizottság hozza nyilvánosságra a migránskártyákkal kapcsolatos valamennyi lényeges információt. Mindenesetre az már látszik, hogy mi az oka annak, hogy a következő uniós költségvetésben, a hétévesben duplájára emelnék a migrációval kapcsolatos kiadásokat.

Tisztelt Ház! Olyan folyamatok ezek, amelyeket még most kell megállítanunk, mert nem engedhetjük meg azt, hogy a bevándorlást ösztönző intézményrendszert még az európai választások előtt véglegesítsék. Nem engedhetjük, mert akik ezt erőltetik, azoknak erre egyáltalán nincs demokratikus felhatalmazásuk. 2014-ben az akkori európai választási kampányban egyáltalán nem volt szó ilyen tervekről. Ezért ha valóban számítanak a demokratikus értékek, akkor a brüsszeli intézménynek most leállnak a felelőtlen jogszabályalkotással, és megvárják az európaiak májusi döntését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Európa S.O.S! - Fekete Gyula röpirata, családvédelmi munkássága időszerűsége” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Lezsák Sándor képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

LEZSÁK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban valamennyi kormánypárti képviselőnek elküldtem Fekete Gyula, 2010-ben elhunyt író, az MDF egyik lakiteleki alapítója S.O.S. Európa! című figyelmeztető röpiratát, ami a Hitel című irodalmi és művészeti folyóirat 2007. júliusi számában jelent meg.

Már 11 esztendővel ezelőtt is megdöbbenést keltett, hogy Nyugat-Európa fejlett országai mennyire közömbösek saját megmaradásuk megóvása ügyében. A rendszerkritikus Fekete Gyula szépírói munkássága mellett már a hatvanas évek elejétől szívügyének tekintette az édesanyák és a többgyermekes családok gondjainak enyhítését, sorsuk javítását. A magyar népesedés riasztó helyzete már akkor is érzékelhető volt, de a jövőért érzett aggodalmat messze nem osztotta a Kádár-korszak politikája. Ezért, amikor a hatvanas évek közepén Fekete Gyula javaslatot tett a

gyermekgondozási segély bevezetésére, elsősorban gazdasági és lélektani indokokat sorakoztatott fel. Többek között annak idején így érvelt: „Nemcsak az állam járna jobban, hanem az anyák és a gyerekek is, és azok az anyák is, akik hivatásszerűen végzett munkájukból nem szívesen szakadnának ki évekre, kevesbé zsúfolt bölcsődékben biztosabban elhelyezhetnék a gyerekeiket.”

(12.10)

A Magyarország felfedezése című könyvsorozatban 1970-ben jelent meg az Élünk magunknak? című kötete, amelyikben Fekete Gyula összegezte a családról és a gyermeknevelésről a Nők Lapja című hetilapban rendezett olvasói vita mintegy 1100 levelének javaslatait és javaslatait. Személyes élményem, hogy a hetvenes években mekkora nagy érdeklődés kísérte országszerte a művelődési otthonokban a vitával kapcsolatban rendezett író-olvasó találkozókat.

Fekete Gyula a gyermeknevelés terheinek a fokozatos növekedését hivatásos érdekvédelemmel kívánta megfékezni. Már 1982-ben szorgalmazta a Nagycsaládosok Országos Egyesülete létrejöttét, amit csak öt esztendő múlva engedélyezett a politika. És Fekete Gyula volt az, aki korán, mindenki más előtt és mindenkinél határozottabban javasolta a főállású anyaság intézményét. A népességfogyás várható gondjait beemelte a közbeszédbe és a felelős nemzetpolitikai magatartásba.

A rendszerkritikus Fekete Gyula íróból rendszer-váltó vezető MDF-es politikus lett, és kezdeményezése a családellenes személyi jövedelemadózás bevezetésének évében, 1988 októberében a Magyar Demokrata Fórum nagy sikerű, mintegy 1100 résztvevőt mozgósító népesedéspolitikai fórumot rendezett Szegeden, amikor a magyar jövő megmentése érdekében követeltük a gyermeknevelést ellehetetlenítő adók és illetékek eltörlését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtizedben a Fidesz-KDNP-koalíció kormányai nagyrészt lebontották a gyermeknevelést megnehezítő adó- és illetékrendszert, lakás- és foglalkoztatáspolitikát. Történelmi felelősségünk, hogy Fekete Gyula érvényes gondolatait, jövőképe határozza meg a továbbiakban is a drámai népességfogyást lassító és megállító családpolitikánkat, illetve azt a külpolitikai törekvésünket is, hogy Európa más országai ne a migrációtól, a bevándorlók foglalkoztatásától reméljék gazdaságuk fennmaradását, hanem gyermekeik, unokáik vállalásától és képzetétől.

S.O.S. Európa! A jövődőt megalapozó parlamenti munkánkhoz adjon erőt Fekete Gyula röpirata, amelyből egy-egy példányt kérésre az ellenzéki képviselőknek is átadok, elküldök. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Alelnök úr napirendi előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Én is megkaptam ezt a röpiratot, és valóban megdöbbentő volt olvasni, hogy két generációval ezelőtt hogyan lehetett már pontosan látni az Európára leselkedő olyan veszélyt, amelyet Európa egyes vezetői a mai napon sem látnak. Tehát nemcsak hogy 44 évvel ezelőtt nem olvasták, hanem még ma sem hajlandóak a valósággal szembenézni, amikor Jean-Claude Juncker-től azt halljuk, hogy aki elutasítja az ENSZ migrációs kompaktját, az igazából nem is olvasta, mert továbbra is abból a dölyfös, beképzelt, itt Magyarországon elsősorban a liberálisoktól korábban látott öntudattól vezérelve beszél, hogy aki nem ért vele egyet, az igazából nem is érti a világ folyamatait, és nem tudja elfogadni, hogy más állásfoglalás is van, mint amit ők a bevándorlás erőszakos erőltetésével immáron évek óta itt, Európában folytatnak.

Mert mi - és ez a családokról szóló nemzeti konzultációban is tetten érhető - a gyermeket nevelő családok támogatásában látjuk Európa jövőjét, nem pedig a bevándorlásban. Mi hiszünk az emberekben, hiszünk a magyar emberekben, hiszünk az európai emberekben, hiszünk az európai családokban, és úgy gondoljuk, hogy a közénk és a gyermekvállalás közé állított akadályok lebontásában áll a kormányok feladata, hiszen a magyar nemzet is egy gyermekszerető nemzet, egy családbarát nemzet, minden felmérés azt mutatja, hogy a magyarok gyermeket szeretnének, több gyermeket is szeretnének, mint amennyit összességében vállalnak. Ezért fontos, hogy az állam az akadályokat lebontsa.

Erről szól a gyermeket nevelő családok támogatásáról szóló nemzeti konzultáció is, hogy megkérdezzük az embereket, mik azok az irányok, amelyeket ők a legfontosabbnak tartanak, mik azok az akadályok, amelyeket láttak, hogy odagördültek a család és a gyermekvállalás közé. Ha ezeket az állam le tudja bontani, mert tud segíteni abban, hogy hamarabb vállalják az első gyermeket; tud segíteni abban, hogy a nagycsaládosok külön támogatást kapjanak; tud segíteni abban, hogy akár a speciális helyzetben levő gyermeküket otthon ápoló szülők esetében is segítséget nyújtson; az otthonteremtés keretében segítséget nyújtson, akkor ezeket az állam képes megtenni. Anyagilag pedig azért képes ezeket megtenni, mert nem a migrációra akarja fordítani azokat a forrásait, amelyek rendelkezésre állnak.

Mindenki eldöntheti, hogy mit szeretne, ahogy a MÁÉRT-en is elhangzott miniszterelnök úrtól, azt, amit a Német Kereszténydemokrata Párt, a CDU főtitkára mondott, hogy pár éven belül Európa nagyvárosaira nem ismerhetünk rá, hiszen olyan sok bevándorló lesz már ott, hogy a nagyvárosok kultúráját, a hétköznapjait, a mindennapjait, a szokásait már teljes mértékben a migráció révén idetelepült emberek fogják meghatározni és nem a több száz vagy több ezer esztendeje ott lakó őshonos népesség, németek, franciák és mások. Szeretnénk ezt? Ez az az

irány, amit el tudnánk fogadni, hogy a nyugat-európai nagyvárosok a Lajttól nyugatra mind átalakuljanak multikulturális, de igazából egy feszültségekkel teli, nem európai életformát kínáló városokká? Nekünk az a fontos, hogy a saját országunkat, a saját hazánkat és Közép-Európát megóvjuk ettől, és itt megőrizzük azt az európai életformát, amit mi a legjobb életformának tartunk.

Ebben fontos siker, az elmúlt nyolc évben vitt családbarát kormányzásnak fontos sikere, hogy míg 2010-ben 200 szülőnek átlagosan 115 gyereke született, most már közel 150 gyereke születik 200 szülőnek. Ez is mutatja, hogy nem voltak hiába ezek az erőfeszítések. Nem kis erőfeszítések voltak, hiszen 1000 milliárd forint alatról 2000 milliárd forint fölé növeltük 2010 és a jövő évi költségvetés között a családok támogatására fordítható forrásokat, de ennek már vannak jelei is. Nem akkorák, mint amekkorát összességében szeretnénk, hiszen azt szeretnénk, ha 200 szülőnek több mint 200 gyermeke születne, de legalább már a 115-ről 150 re elmozdultunk.

Azt is látjuk, hogy sokakban még mindig él a félelem, hogy mi lesz akkor, ha egy baloldali kormány visszatér és újra elveszi azokat a családtámogatásokat, amelyeket elvett a Bokros-csomag idején és amit elvett utána a Medgyessy- és a Gyurcsány-korszak idején. Ezért fontos a nemzeti konzultációnak az a része is, hogy kétharmados bebetonozása legyen-e a családtámogatásoknak, hiszen a szocialisták, a baloldaliak - akik most így teljes egységes tömbben is fellépnek olykor-olykor - elvették először is az első és második gyermek után járó adókedvezményt. Pont azoktól vették el először a legtöbbet, akiknek egy gyereke és két gyereke van, aztán persze a háromgyerekeseknek is csökkentették. Elvették a harmadik évre a gyeset, szűkítették két évre. Elvették az otthonteremtési támogatásokat, az akkori szocpolt, de még a szülés szempontjából, főleg a problémás szülés szempontjából legfontosabb Schöpf-Merei Kórházat is bezárták, hogy még az se legyen a családoknak, ami a gyermekvállalás, a terhesség, a szülés és a gyermek első hónapjaiban egy biztos támasz. (Varju László közbeszól.)

Ezért volt nekünk fontos a hároméves gyes visszaállítása, a családok 95 százalékán segítő adó- és járulékkedvezmény bevezetése (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), a gyes extra, a CSOK és még sok más egyéb intézkedésünk. (Gréczy Zsolt: Azért születik kevesebb gyerek nálatok.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalás**ra jelentkezett Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló, F Kovács Sándor fideszes, Fónagy János fideszes, Magyar Zoltán jobbikos, Potocskané Kőrösi Anita jobbikos, Z. Kárpát Dániel jobbikos, Tasó László fideszes, Lukács László György jobbikos, Ander Balázs jobbikos, László Imre DK-s, Hajdu László

DK-s, Székely Sándor DK-s, Csöbör Katalin fideszes, Szávay István jobbikos, Demeter Márta LMP-s, Csárdi Antal LMP-s és Ungár Péter LMP-s képviselő-társunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most 12 óra 19 perc van. Elkezdjük a **kérdések** és az azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mikor számolják fel a hulladékmaffiát?**” címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli minisztert bízta meg, akinek felkérésére a választ majd Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(12.20)

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A népnyelvben csak kukaholdingként ismert Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. hétről hétre újabb témát szolgáltat felszólalásainkhoz. Ezúttal ugye attól volt hangos a sajtó, hogy a cég kintlévőségeinek, a be nem hajtott szemétszállítási díjaknak a behajtásával egy nyírségi, Nagykálló nevű község egyik kocsmájába bejegyzett négyfős gazdasági társaság lett megbízva, amelynek mindössze 19 millió forintos árbevétele volt a 2017-es évben. Tehát egy minimális árbevételű mikrovállalkozás, mégis megnyerhetett egy 7,6 milliárdos tendert, igaz, hogy a Díjbeszedő Zrt.-vel közösen, de kérdés, hogy miért volt erre a vállalkozásra szükség, amelynek tulajdonosa egyébként - talán véletlen - éppen azon a településen, Kisvárdán él, ahonnan Seszták Miklós akkori fejlesztési miniszter is származik, aki jóváhagyta azt, hogy a kukaholding kiszervezheti ezt a díjbehajtást. Kicsit sok a véletlen.

És még több a véletlen, amikor azt halljuk, hogy ez a cég már az előtt elkezdte a díjbeszedő-hálózatát szervezni, hogy kihirdették volna az eredményét a tendernek. Egyáltalán hogy indulhatott el a közbeszerzésen, hiszen korábban a NAV végrehajtást is indított ellene? Az is kérdéses, egyáltalán hogyan indulhatott el, hogyan nyerhetett, mi volt a szerepe a Díjbeszedő Zrt. mellett egy kisvállalkozásnak a kintlévőségek behajtásában.

Nagyon sok a kérdés, hiszen a NAV köztartozás-ként a törvény értelmében egyébként is köteles behajtani az elmaradt szemétszállítási díjakat, de tudjuk, hogy az elmaradás a kukaholding hibájából következett be, hiszen a számlázóprogramot hiába vették meg Garanciaiktól 700 millióért, az nem működött, több hónapos vagy éves csúszással tudták csak a számlákat kiküldeni.

Egészen botrányos működés jellemzi azóta is ezt a társaságot. Ezért kérdezem államtitkár urat, és remélem, érdemi választ fogunk arra kapni, hogy mikor

számolják fel ezt a botrányos működésű rendszert, mikor raknak rendet kukaholding területén, mikor szüntetik be ezt a hulladékmaffiát. Köszönöm. Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Örömmel tájékoztatom önt a mai helyzetről. A települési szilárd hulladék elszállítása szakszerűen és ütemesen történik országszerte, elmaradás ezen a területen, tehát a települési szilárd hulladéknaál ma már nincs. Egyes szelektív gyűjtőhelyekről a szállítás valóban jelenleg még kisebb, néhány napos késedelembe van.

Egyébként mi történt? A 116 településről szállító Zöldhíd Kft., politikai okokból feszültséget keltve, megkísérelte elszabotálni a hulladékszállítás működtetését, annak ellenére, hogy kiemelt állami támogatásban, állami finanszírozásban részesült. Mindezt a kormányt állítva be felelősként.

A társaság ügyvezető igazgatója - az LMP korábbi képviselőjelöltje - mostanra belátta politikai kurdarcát, és lemondott. Másnap követte őt embere, aki szintén távozott a Zöldhíd éléről.

Szeretném a képviselő urat is és a lehetőséget felhasználva a közvéleményt is megnyugtatni, hogy a kormány korábbi döntésével felmérte a helyzetet, megjelölte a felelősöket, és biztosította a helyzet megoldásához szükséges anyagi forrásokat.

Egyébként az ön által felemlített számlázási módszer alkalmazása során valóban keletkeztek anomáliák, ezek felszámolása folyamatban van. A számlázás teljes rendszerének helyreállítása 2019 első negyedévére várható.

Kérdésére válaszolva tehát, hogy mikor számolják fel a hulladékkal kapcsolatos gondokat, jelentem, hogy az elszállítás tekintetében megoldottuk, számlázásra pedig még néhány hetet várni kell.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mikorra teljesítik a bíróság ítéletét?**” címmel. Tóth Csaba képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2011-ben egy fideszes képviselő önálló indítványa alapján a parlament elfogadta azt a törvényjavaslatot, amelynek az volt a célja, hogy az egyes közlekedési közszolgáltatások mobilfizetési rendszeren keresztül történő értékesítését központosítsa és egy erre a célra létrehozott állami cég

kezebe adja. Ezt követően alapították meg a Nemzeti Mobilfizetési Zrt.-t. A mobil eszközzel történő fizetés lehetősége azonban egy szolgáltatás, amely vonatkozásában az Európai Unió több követelményt is megfogalmaz. Ezek közül a legfontosabb a letelepedés szabadságának lehetőségét kimondó alapelv. Ennek alapján a valamely tagállamban jogszerűen tevékenységet folytató önálló vállalkozó és szakember gazdasági tevékenységet folytathat az Európai Unió bármelyik tagállamában.

Ez volt az az alapelv, amit Magyarország megsértett a mobilfizetés monopolizálásával. Ennek az lett a következménye, hogy kötelezettségszegési eljárás indult a magyar állammal szemben, és a napokban az Európai Unió Bírósága kimondta, hogy Magyarország megsértette a letelepedés szabadságának követelményét és ezzel megsértette az Európai Unió vonatkozó irányelvét. Maga a magyar állam is elismerte, hogy lehetősége lett volna olyan megoldást választani, amely kevésbé korlátozta volna a gazdasági versenyt, vagyis kevésbé korlátozta volna annak lehetőségét, hogy jobb, hatékonyabb és olcsóbb megoldás álljon rendelkezésre.

Az ítélet alapján Magyarországnak a lehető leghamarabb meg kell szüntetni a jogsértő állapotot és át kell alakítani a mobilfizetés jelenlegi rendszerét. Amennyiben ezt elmulasztja, pénzügyi szankciókkal is sújthatják hazánkat.

Ezekre tekintettel kérdeszem tisztelt államtitkár urat: hogyan tervezik a mobilfizetési rendszer átalakítását? Milyen határidőt kapott a magyar állam a rendszer átalakítására? Végül: mikorra teljesíti Magyarország az ítéletben foglaltakat? Várom válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 2014. július 1-je előtt a hazai mobilfizetési piacot egyetlen monopóliumhelyzetű cég uralta, amelynek működését joggal érték súlyos kritikák. A baloldali pártok holdudvarához tartozó vállalkozás ugyanis csak olyan területeken biztosított mobilfizetési szolgáltatást, ahol ez számára nyereséges volt. A szolgáltatás árát és minőségét pedig kizárólag önös profitcéljait szem előtt tartva határozta meg. A rendszer zárt volt, a fogyasztó számára költséges, elavult megoldásokon alapult.

A kormány felismerte a mobilfizetés terén fennálló problémákat, és azok kezelése érdekében 2014. július 1-gyel elindította a nemzeti mobilfizetési rendszert. Az új rendszer felszámolta a visszasságokat és emelte a szolgáltatás színvonalát. Ma az egész országot lefedő, internetalapú mobilfizetési hálózatot használhatunk. A szolgáltatás több mint húsz viszonteladó közreműködésével, versenypiaci körülmények

között jut el a fogyasztókhöz. A felhasználók száma pedig folyamatosan növekszik.

A baloldaltól és a hozzá közel álló cégektől persze ebben a kérdésben is csak a szokásos tempóra számíthattunk: a jól működő nemzeti megoldást Brüsszellel együttműködve próbálják ellehetetleníteni.

A kérdésben az Európai Unió Bírósága - ahogy ön is említette - 2018. november 7-én kétségtávolan ítéletet hozott, azonban kérem képviselő urat, hogy a szavahihetőség szempontjából vizsgálja felül forrásait. Tájékoztatom ugyanis, hogy a nemzeti mobilfizetési rendszer mint egységes közszolgálati mobilfizetési platform önmagában jogszerű, a bíróság csak a rendszer bevezetésekor egy jogi megoldást vitatott. Az ebből következő ítéletet tiszteletben tartjuk, annak végrehajtása, amelyhez a bíróság nem szabott határidőt, az Európai Bizottsággal egyeztetett módon történik majd meg. Az viszont már most kijelenthető, hogy az egységes nemzeti mobilfizetési rendszer eredményei a jövőben is megmaradnak és segítik az embereket a mindennapjaikban.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök kabinetfőnökének: „**A volt macedón miniszterelnök is vett letelepedési kötvényt?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(12.30)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Örömmel veszem, mert akkor talán számíthatok arra - az eddigi érdemi válaszok helyett csak dölyfös kioktatás volt -, hogy akkor talán most érdemi választ kapunk, hiszen a múlt héten bizonyossá vált, hogy a saját hazájában két év börtönre ítélt volt macedón miniszterelnök útlevél nélkül, illegális bevándorlóként Magyarországra jött.

Eddig bűnözők, terroristák, kémek jutottak Magyarországra, tulajdonképpen letelepedési kötvénnyel érkezni így szoktak. Nincs más dolguk, mint hogy kifizetnek közel százmillió forintot valamelyik letelepedési kötvénnyel foglalkozó, ezt közvetítő Fidesz-közel offshore cégnek, és már szabad is az út Magyarországra, az Európai Unióba. Korábban így jött Magyarországra sajtóinformációk szerint Salmo Bazkka is, akit az olasz hatóságok azzal gyanúsítanak, hogy tagja egy pénzek tisztára mosásával foglalkozó nemzetközi bűnszervezetnek.

De ugyanígy letelepedési kötvényt adtak Szergej Nariskin családjának is, aki történetesen az orosz hírszerzés egyik vezetője, és önként letelepedési kötvényt

adtak el az orosz alvilág egyik kulcsfigurájának, a retteggett Dimitrij Boriszovics Pavlovnak is.

Sajnos, csak két perc áll rendelkezésemre, így nem tudok minden bűnözőt felsorolni, akiről már kiderült, hogy az önök letelepedési kötvényével beengedték az országba. A sor azonban hosszú, és ebbe beleillik a hivatali visszaélés miatt két év börtönre ítélt volt macedón miniszterelnök is. A betelepítési kötvénnyel önök két legyet ütnek egyébként egy csapásra: egyrészt szabad mozgást biztosítanak bűnözőknek, terroristáknak, kémeknek, másrészt hivatalosnak tűnő módon beszedik tőlük a százmillió forintos sápot. Ha a volt macedón miniszterelnök is vett volna letelepedési kötvényt, az megmagyarázná, hogy miért jutott be az országba ilyen könnyen.

Kérdezem ezért az államtitkár urat: a börtönbüntetés elől menekülő volt macedón miniszterelnök is vett önöktől betelepítési kötvényt? Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, képviselő úr kérdésére Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által feltett kérdésre a válaszom határozottan nemleges. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen intézkedéseket terveznek fogantatni a Budapesten tapasztalható közlekedési káosz felszámolása érdekében?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A budapestiek idegeit már jó ideje borzolja a teljes káosz jeleit mutató, a beruházásokkal összefüggő útlezárások, amelyek gyakorlatilag pokollá változtatják a városban és az agglomerációs vonzaskörzetében élők napi közlekedését.

Hogy csak a legkirívóbb eseteket vegyük sorra: áldatlan állapotok alakultak ki és állandósultak a délbudapesti régióban is, ahol mára már elviselhetlenné váltak a dugók. A különböző, egyébként kívánatos útfelújítási munkák és útlezárások miatt már a nyáron gyakorlatilag megbénult a közlekedés Csepel irányából. Autóval vagy busszal többórás utat jelent Szigetszentmiklós, Halásztelek vagy Tököl felől bejutni Budapestre a hatalmas torlódások miatt. A kialakult helyzet egyértelműen emberi mulasztásra vezethető vissza, hiszen a különféle útépitések kivitelezői, illetve az érintett önkormányzatok között semmilyen egyeztetés nem történt.

A tanévkezdés napján és azt követően még sok-sok hétig, esetenként a mai napig szinte lehetetlenné tették a fővárosi közlekedést ezek az esetek. Néhány példát említve: a Villányi út és a BAH-csomópont közötti félpályás útlezárás, a Hungária körúton a Közvágóhídtól a Népligetig tartó sávkorlátozás és parkolási tilalom is; ugyanígy az Oktogon és a Harminckettesek tere közötti sávkorlátozás, mint ahogy a XVI. kerületben a Csömöri út egy szakaszának egyirányúsítása, ami egyébként a napokban fejeződött be, valamint az Etele út egyirányúsítása. A felsorolást még órákig lehetne folytatni.

A beruházásokkal összefüggésben kijelenthető, hogy azok az elvárható előrelátás és szervezés nélkül kerülnek időzítésre, valamint, hogy a párhuzamosan folyó beruházások között kísérlet sem történik semmilyen egyeztetésre annak érdekében, hogy a közlekedési káosz elkerülhető legyen.

A fentiek okán kérdezem tehát államtitkár urat, hogy milyen lépéseket tesznek a Budapesten tapasztalható közlekedési káosz felszámolása érdekében. Gyakorolnak-e nyomást a fővárosi és kerületi önkormányzatokra, hogy az itt élők érdekeit figyelembe véve szervezzék meg az útfelújításokat és a beruházásokat?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Orbán Balázs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Arra szeretném kérni, ez csak egy technikai dolog a részemről, hogy egyeztessenek a képviselőtársával, mert ő pont azt kifogásolta, hogy nyomást gyakorolunk a fővárosra kormányoldaltól, ön meg azt kéri, hogy gyakoroljunk nyomást a kormány oldaláról. *(Demeter Márta: Ne keverje össze, államtitkár úr!)* Én mindent megértek, csak egy egységes állítással szemben tudok fellépni.

Mi egyébként abban gondolkodunk, hogy nem kell és nem szükséges a fővárosra nyomást gyakorolni. Az ön által is említett autós közlekedéssel kapcsolatos problémák valóban problémák, de a jó problémák kategóriájába tartoznak, ugyanis a folyamatos útfelújításnak és a folyamatos tömegközlekedés-fejlesztési programoknak köszönhetőek. Bárcsak ezek a problémák a 2010 előtti városvezetés és az akkori kormányzat közötti együttműködés révén is ilyen láthatóak lettek volna!

Ez annak köszönhető, hogy 2010 óta 2100 milliárd forintot költöttünk Budapest-fejlesztésre a fővárossal együtt *(Arató Gergely: Nem látszik rajta!)*, európai uniós forrásokból és hazai forrásokból, és ebből 700 milliárd forint volt a közlekedésfejlesztés. Valóban ezek közlekedésszervezési szempontból okoznak fennakadásokat *(Demeter Márta: Nem is kicsit!)*, de azt gondolom, a budapestiek érdeke az, hogy ezek a beruházások minél előbb, minél zökkenőmentesebben és minél nagyobb számban megvalósuljanak. Mi

az állam oldaláról ezeket a beruházásokat támogatjuk folyamatosan, és sorban a következő évekre, négyéves terv, tízéves terv távlatában további ilyen beruházásokat szervezünk.

Az ön által felvetett közlekedésszervezési problémákkal kapcsolatban pedig, amennyire én tudom, a főváros megfelelő közlekedésirányítási szervei és az állam megfelelő hatóságai folyamatosan együttműködnek, és amennyire én látom, állandóan reagálnak a felmerülő helyzetekre. Azt reméljük, hogy ez az együttműködés a jövőben gyümölcsöző lesz (*Az elnök csenget.*), úgyhogy tovább tudnak folytatódni azok a felújítások, amelyeket ön is említett egyébként. Köszönöm a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért diszkriminálja a kormány a külföldön dolgozó magyarokat?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány nemrég benyújtott egy módosító javaslatot a választásokkal kapcsolatos törvényhez, amelyben szavazati jogot adna a nem EU-s országban élő magyar állampolgároknak. A Párbeszéd támogatja azt, hogy minél több magyar állampolgár tudjon részt venni az európai parlamenti választáson.

Az előterjesztés egy tanácsi határozatra hivatkozik, viszont elég önkényesen és szelektíven kezeli ezt a tanácsi határozatot: ami a Fidesznek kedvez, azt áttemeli ebből, ami nem kedvez, azt pedig nem. Az EU-s határozat ugyanis arról szól, hogy az európai állampolgárok minél nagyobb arányban vegyenek részt az európai parlamenti választáson, ezért kifejezetten kiemeli a szavazás alternatív módjait, a levélben szavazást, az elektronikus szavazást és az internetes szavazást is, az internetes szavazásról azonban már szó se esik a törvényjavaslatban. A levélben szavazást biztosítja, de nem minden külföldön tartózkodó magyar állampolgárnak.

A Párbeszéd szerint biztosítani kell a levélben szavazást a külföldön dolgozó honfitársainknak is, ez nekik is jár. Éppen ezért a Párbeszéd módosító javaslatot tett, a módosító indítvány megszüntetné az életvitelszerűen külföldön tartózkodó, de magyarországi lakcímmel rendelkező választópolgárok diszkriminációját, így a jövőben ők is leadhatják levélben szavazatukat. A célunk az, hogy ne legyen kettős mérce, ne tegyünk különbséget magyar állampolgár és magyar állampolgár között, a Fidesz-többség az Igazságügyi bizottságon mégis leszavazta ezt a javaslatot.

A kérdésem tehát az, hogy miért diszkriminálja a kormány a külföldön dolgozó magyarokat. Miért nem támogatja a kormány a Párbeszéd módosítását, hogy

a külföldön dolgozó honfitársaink is levélben tudjanak szavazni? Válaszát előre is köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Orbán Balázs államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A törvényjavaslat, amelyre ön is célzott, valóban arról szól, hogy az európai parlamenti választásokkal összefüggésben a harmadik országban, tehát Európai Unión kívüli tagállamban élő magyar állampolgárok is szavazhatnak. Ez véleményünk szerint egy olyan hiátus, régi probléma, amit meg kellett oldani, és mi örülünk annak, hogy az uniós és a nemzetközi jogi dokumentumok is ezt támogatják.

Az ön által felvetett probléma azonban egy másik lapra tartozik, ugyanis itt pont az ön által és az ön pártja által javasolt szabályozás valósítana meg alkotmányellenes helyzetet, ahogy azt egyébként a magyar Alkotmánybíróság is kimondta, és ahogy azt egyébként korábban a Fidesz-KDNP is az ezzel összefüggő választási eljárási törvény elfogadásakor mondta.

(12.40)

Ugyanis valójában nem ott van különbség a szavazói csoportok között, hogy éppen a szavazás napján ki az, aki éppen külföldön tartózkodik, vagy ki az, aki belföldön tartózkodik, hanem ott van különbség, hogy ki az, aki magyarországi lakóhellyel rendelkezik, és ki az, aki nem rendelkezik magyarországi lakóhellyel. Ugyanis az Alaptörvény és a választási törvények értelmében, aki magyarországi lakóhellyel rendelkezik, annak két szavazata van, egy az egyéni képviselőre, a másik a pártlistára; aki nem rendelkezik magyarországi lakóhellyel, annak csak a listára van szavazati joga. Ez két jól elkülöníthető csoport.

A két csoporton belül nem lehet különbséget tenni, mert az alkotmányellenes helyzetet eredményezne. Az azt a helyzetet eredményezné, hogy ön, ha a választás napján éppen Pozsonyba látogat, akkor ön szavazhatna levélben, ha nem látogat Pozsonyba, akkor pedig nem szavazna levélben. Ezt a helyzetet nem tudjuk megoldani, és nem is szabad ilyen módon megoldani.

Egyébként pedig az ön által említett új típusú módszerek is, azt gondoljuk, hogy jelen formájukban szavazatleadási és nemzetbiztonsági megfontolások szempontjából most még nem támogatandóak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ovádi Péter képviselő úr, a Fi-

desz képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Milyen eredményei vannak az elmúlt években bevezetett kedvező intézkedéseknek a kkv-k esetén és milyen további a gazdasági növekedést segítő vállalkozásbarát intézkedések várhatóak?”** címmel. Ovádi Péter képviselő úré a szó, parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években a kormány vállalkozásbarát politikája, vállalkozói szférával való együttműködése sok területen hozott komoly előrelépést. Nemcsak az mondható el, hogy a vállalkozók évről évre kevesebb adót fizetnek, hanem az is, hogy az Európai Unióban például a magyar vállalkozások fizetik a legalacsonyabb társasági adót. A kormány intézkedéseinek köszönhető gazdasági eredmények, a növekedés stabilitása és kiegyensúlyozottsága egyaránt azt mutatják, hogy az ország jó irányba halad.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a 2013 januárjában bevezetett kisadózó vállalkozások tételes adója, vagyis a kata. Előnye, hogy az ezt választó vállalkozók egyszerűsített rendszer szerint adózhatnak. Ez nemcsak előre pontosan tervezhető, havi fix összegű adót jelent, hanem az adminisztráció csökkenését is.

Az új adózási forma sikerét támasztja alá az a tény, miszerint a bevezetése óta eltelt öt évben, ha csak a saját választókerületemet nézem, ugrásszerűen, de országos szinten is elmondható, hogy folyamatosan és meredeken növekszik az egyéni vállalkozások száma. A múlt évben közel 70 ezer egyéni vállalkozást jegyeztek be Magyarországon, 20 százalékkal többet, mint 2016-ban, és több mint kétszer annyit, mint 2012-ben. Veszprém megyében 2013-ban 2695 egyéni vállalkozást tartottak nyilván, 2016-ban már több mint 6000-et, ami napjainkra további 2300 fővel gyarapodott, vagyis Veszprém megyében az elmúlt öt évben több mint háromszorosára nőtt az egyéni vállalkozók száma. A katának köszönhetően mára az egyik legnépszerűbb gazdasági formává nőtte ki magát, olyannyira, hogy a katát választók száma mostanra átlépte a 300 ezret.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy milyen konkrét eredményei vannak a kata és kiva bevezetésének *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, milyen további, a vállalkozásokat érintő intézkedések várhatóak, amelyek a következő években is hozzájárulnak a gazdaság növekedéséhez. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány kiemelt céljai között

szerepel a kis- és középvállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése, az adóbürokrácia és az adóteher minimalizálása. Azért is fontos ez, mert hazánkban a kis- és középvállalkozói szektor a munkavállalók mintegy kétharmadát foglalkoztatja. Fontos, kiemelt figyelmet érdemelnek a kormányzat részéről. Ezért került bevezetésre 2013-ban az ön által is említett kisadózók tételes adója, vagyis a kata, ami lényegében az egyéni vállalkozások számára, az ügyvédi irodák és a természetes személy tagokból álló betéti társaságok számára lett kitalálva.

Ennek a népszerűsége ma már elvitathatatlan, hiszen ön is mondta, hogy 300 ezren választották már, ez több mint a vállalkozások számának az egyharmada. Igen, az előnye a minimális adminisztráció és a minimális közteher. De más előnye is lesz 2019-től, hiszen felemelésre kerül az alanyi áfamentesség értékhatára 8 millió forintról 12 millió forintra. Ez pontosan megegyezik a kata értékhatárával, tehát ez sok vállalkozásnak lesz kedvező, hiszen így már az áfával sem kell foglalkozniuk.

Ugyanez a helyzet lényegében a kivával is, ami viszont a társas vállalkozások számára egy nagyon előnyös könyvelési, adózási forma, hiszen itt a visszaforgatott nyereség után nem kell adót fizetni, és valójában a bérek közterhe az általános 21 százalékról 13 százalékra csökken. Ma már az ezt választók száma meghaladja a 30 ezret.

Azt tudom képviselő úrnak mondani, hogy a kormány folyamatosan dolgozik azon, hogy a kis- és középvállalkozói szektornak kedvező adózási környezetet találjon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Támogatják-e az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor legutóbb a leszakadó országrészek tragikus bérhelyzetéről kérdeztem a kormányt, akkor azt a választ kaptam, hogy ezekben az országrészekben átlag fölött nőnek a bérek, úgyhogy én csak ne nagyon aggódjak az itt élő munkavállalókért.

Miután láthatóan nekem nem hiszik el, hogy nagy a baj, ezért én arra kértem a munkavállalókat szerte az országban, hogy a közösségi oldalakra írják meg, hogy ki hol mennyit is keres valójában, mennyi is az a csúcscsúper béremelkedés.

Néhány példát engedjen meg nekem, államtitkár úr! Valéria Szabolcsból azt írja, hogy ő 100 ezer forintért vasal egy ruhagyárban. Mária Borsodban eladó 120 ezer forintért. Ferenc Szolnok megyében, 43 év munkaviszony után, 130 ezer forintért dolgozik esztélyosként.

Ildikó gyógymasszór egy borsodi kórházban, 98 ezer forintot visz haza, és még sorolhatnám a példákat, államtitkár úr. Én azt gondolom, ne nekem mondja, hogy átlag fölött nőnek a bérek, mondja ezeknek a dolgozóknak a szemébe azt, hogy az ő béreik átlag felett emelkedtek!

Persze tény, van pozitív példa is. Tímea például segédápolóként visz haza 580 ezer forintot. Hoppá! Meglepő, ugye, államtitkár úr? Nem, nem meglepő - Tímea Münchenben dolgozik. Persze nem kell ilyen messzire menni ahhoz, hogy ugyanazért a munkáért jóval többet kapjon az ember.

Itt van például József, aki Borsodban raktárosként 158 ezer forintot vihetett haza, Budaörsön most 340 ezret keres. A 60 év feletti István Nógrádban CNC-gépezésként 176 ezret keres, a 23 éves Krisztián Győrben ugyanezért a munkáért 400 ezer forintot vihet haza. Egy villamosvezető Miskolcon 180 ezer forintért vezeti a villamost, Budapesten pedig 250-440 ezer forint között vihet haza. Államtitkár Úr! Ez tehát a valóság, és nem az, amit önnek megírnak a minisztériumban!

Úgyhogy tisztelettel kérdezem, most, hogy egy kis betekintést nyert a magyar mindennapokba, hajlandóak-e támogatni azt a határozati javaslatot, amit a leszakadó országrészekben élők bérfelzárkózása érdekében nyújtottam be, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér járjon.

Igen vagy nem támogatják? Várom a választ. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Bodó Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Köszönöm szépen ismételt kérdését ezzel a témával kapcsolatosan.

Tájékoztatom, hogy nem az volt a konkrét válasz, hogy átlag fölött nőnek, hanem arányaiban jobban nőnek, mint az országos átlag. És azt nyilvánvalóan látom a kérdéséből, hogy felkészült ebben a témában, így bizonyára tudja, hogy a bérek kialakulásában a piaci szereplők alkujja a meghatározó *(Jakab Péter: Meg az ukránok!)*, és a kormánzatnak pedig nyilvánvalóan ott van beavatkozási lehetősége, mint például a minimálbér vagy a garantált bérminimum összegének a megállapítása, illetve az adók mértékének a szabályozása kapcsán.

Én örülök neki, hogy az ön által felsorolt személyek ezeket az összegeket kapják, de arra kérem, kérdezze meg őket arról is *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között Pintér Tamás: Ők nem örülnek!)*, hogy vajon mennyit kerestek, mondjuk, 10 évvel ezelőtt, 8 évvel ezelőtt, hiszen azért látnunk kell azt a konkrét számadatot, ami megtörtént az elmúlt években, hiszen 138 ezer forintra emelkedett a minimálbér, illetve a garantált bérminimum pedig 180 500 forintra.

(12.50)

Természetesen abban nincs közöttünk vita, bármennyire is azt próbálja bemutatni, hogy az országban komoly területi különbségek vannak. Kelet-Magyarországon, a fővárosban, illetve Nyugat-Magyarországon valóban nem egyformák a javadalmazások, de a kormányzati intézkedések abba az irányba mutatnak, hogy ez a különbség csökkenjen. Akár a foglalkoztatási osztályok támogatott foglalkoztatási segítségei, akár a fejlesztések abba az irányba mutatnak, hogy ezekben a térségekben is növekedjen a gazdaság teljesítménye, és ennek függvényében fog majd emelkedni a bér is természetesen.

Ahogy már említettem, ez nem csak magyarországi probléma. Nincs olyan ország, higgye el, képviselő úr, ahol egységesen egyformák lennének a bérek. Természetesen minket, kelet-magyarországiakat ez egyáltalán nem vigasztal, ezért továbbra is támogatnunk kell, s arra kérem önt is, hogy támogassa azokat a kormányzati intézkedéseket, amelyek ezeknek a régióknak a fejlesztését szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Még kiszolgáltatottabbá teszik a munkavállalókat?”** címmel. Szabó Sándor képviselő úr é a szó, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sajnos bekövetkezik az, amitől évek óta már sokan tartanak, történetesen az, hogy megszüntetik a munkaügyi bíróságokat. A múlt héten tárgyalt egyik javaslat szerint ugyanis 2020-tól az önállóan működő munkaügyi bíróságoknak be kell tagozódniuk a rendes bírósági rendszerbe, függetlenül attól, hogy évekkel ezelőtt a munkaügyi bírók egy csoportja már kimondta, hogy egy jól működő piacgazdaságban - és Magyarországon önök szerint is az van - szükség van egy szakbíró általi eljárásra, egy kiszámítható munkaügyi egységes ítélkezésre. Érthetetlen is, hogy miért kell megszüntetni az önálló munkaügyi bíróságokat, hiszen ezek a közigazgatási bíróságok mellett tökéletesen elférnének.

Ez a döntésük a munkaügyi bírások szakszerűségének romlását fogja okozni, és természetesen végső soron a munkavállalók, a munkások nagyobb fokú kiszolgáltatottságához fog vezetni. Nem lenne ez egyedül, hiszen láttuk, hogy 2012-ben, amikor a munka törvénykönyvét megváltoztatták, hogyan csorbították a munkavállalók jogait, hogyan csorbították a szakszervezetek jogosítványait, hogyan nehezítették a dolgozók munkakörülményeit, és még lehetne sorolni.

Érdemes néhány példát megemlíteni, hogy milyen esetek történtek az elmúlt években, amelyek vonatkozásában nem lesz lehetőség ilyen hatékony bírósági eljárás igénybevételére. Például nem tud majd

munkaügyi bíróságon kártérítést követelni az a 20 éves fiatal, akinek a munkáltató által nem megfelelően karbantartott cséplőgép letépte a karját, és az a férfi se, akit egy szombathelyi gyárban a présgép nyomott össze, vagy akit a főnöke munkáltatója jogellenesen kirúgott.

Éppen ezért azt gondolom, joggal merül fel a kérdés, hogy miért kell lerombolni az önállóan működő, a munkaügyi bíraskodás szakmaiságát leginkább képviselni hivatott munkaügyi bíróságokat. Hogyan biztosítják, hogy a munkavállalók a jövőben is megfelelő védelmet kapjanak, és ne legyenek kiszolgáltatva a munkáltatóiknak? Tervezik-e a szakszervezeti jogok megerősítésével biztosítani a munkavállalók körülményeit? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Bodó Sándor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csakhogy ne legyen félreértés az előző mondatom kapcsán: az örömmöm annak szól, hogy nem a közfoglalkoztatásban, hanem a munkaerőpiacon tudnak már javadalomra szert tenni ezek a dolgozók. *(Varju László: Korlátozzák őket!)* Köszönöm szépen, de a korlátozás nem az ön jogköre, képviselő úr. *(Derűltég a kormányparti oldalon.)*

A munkaügyi bíraskodás Magyarországon soha nem rendelkezett teljes szervezett önállósággal. Jelenleg első fokon a járásbíróságokkal egy szinten ellátó megyei illetékességű közigazgatási és munkaügyi bíróságok, másodfokon pedig a törvényszékek járnak el a munkajogi vitákban.

A közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépéséről és egyes átmeneti szabályokról szóló törvényjavaslat értelmében a közigazgatási és a munkaügyi bíróságok megszűnnek ugyan, de a rendes bíróságok törvényszékei mint munkaügyi bíróságok fognak eljárni első fokon. Ez a megoldás biztosítja a munkaügyi bíróság presztízsének emelését, és kifejezi a munkaügyi bírák magasabb megbecsülését is. A felhalmozott munkaügyi bírói tapasztalatok megtartását a tervezet a munkaügyi regionális kollégiumokban biztosítja. A munkaügyi bíraskodás részletes eljárási szabályait a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépéséhez szükséges jogrendszeri felülvizsgálat során fogja a kormány kidolgozni. Európa több országában is elkülönül a rendes és a közigazgatási bíróságok igazgatása, erre tehát több országban is van példa, ahogy említettem.

A munkavállalók munkajogvédelmét a munka törvénykönyve széleskörűen biztosítja, mivel a kormány annak megalkotásakor kiemelt figyelmet fordított a munkavállalók érdekeire. Ez nyilvánvalóan egy biztosíték. Természetesen a munkavállalói jogsértés esetén a munkaügyi hatóságokhoz fordulhat az érintett. A munkavállalónak a munkaviszonyból származó igényét a továbbiakban is a bíróság előtt lesz lehetősége érvényesíteni. Az elmondottakból is kitűnik

tehát, hogy a kormány mindig is szem előtt tartja a munkavállalók érdekeit, illetve annak a képviselőjét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„ÖNÖK TÉNYLEG NEM SZÉGYELLNEK SEMMIT, VAGY CSAK VAN AZ A PÉNZ?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, a kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérése alapján Menczer Tamás államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Érdeklődéssel figyeltem a mai parlamenti vitát, ugyanis az egyik öngólt rúgták a másik után. A fideszes képviselők ezt a kifejezést nyilván érteni fogják. Például itt előkerült az a kifejezés, hogy Sargentini asszony, újra szitokszóként. Ismét szeretném jelezni, hogy önök a magyar néppárt csúcsvezetőjévé azt a Manfred Webert nevezték ki, vagy javasolták és szavazták meg, aki megszavazta a Sargentini-jelentést.

Ezenkívül gyakran elhangzott a mai vitában az a kifejezés is, hogy menekültek. Utánanézttem, 2001-ben Orbán Viktor nyilatkozta egy AmChem-vacsorán, hogy több millió bevándorlót kell behozni Magyarországra ahhoz, hogy a gazdaság eredményeit lehessen tartani. Nem én mondtam, Orbán Viktor, bárki visszanézheti - 2001, Google -, és mindenki meg fogja találni. Tehát még egyszer jelzem, Orbán Viktor: több millió bevándorlót kell behozni Magyarországra.

És ha már bevándorlás, önöknek sikerült behozni egy bevándorlót, úgy hívják, hogy Gruevszki, akit egyébként két év börtönre ítélték a saját hazájában. Bármilyen furcsa, de ki kell mondani, hogy embercsempészsben bűnsegedek a kormány tisztviselői, ugyanis kizártnak tartjuk azt, hogy Orbán Viktor tudta és beleegyezése nélkül érkezhetett Magyarországra ez az ember. Valakinek utasítania kellett a magyar nagykövetségi dolgozókat, hogy milyen autóval és hogyan juttassák ide ezt az embert Magyarországra. Önök ezért súlyos felelősséget kell hogy vállaljanak. Már csak az a kérdés, hogy ez mibe került nekünk. Láttuk, hogy egy Safarov nevű embernek elég volt egy baltával agyonverni egy örmény embert ahhoz, hogy népi hős legyen a saját hazájában. Önök ezért szintén pénzt kaptak. Aztán megérkezett egy Pharaon nevű szintén bűnöző, akinek állítólag nem volt ujjlenyomata. Most meg itt van ez a másik bűnöző, ez a következő kör. Ezért azt gondolom, hogy önök bűnrészesek ebben az ügyben.

Kérem a válaszadót, hogy semmiképpen ne gyurcsányozzon, mert nem mi akartuk behozni ezt a macedón embert. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Menczer Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A sok minden között, amit elmondott, azt is megértettem, hogy mekkora futballszakértő lett. Örömmel konstatáljuk ezt a tényt. A válaszomra azonban még nincs hatással, ezért kérem, hogy ne terjeszkedjen túl az ön hatáskörén.

Ha jól értem, a Demokratikus Koalíció a mai napon itt az Országházban most már többedjére valamifajta politikai és erkölcsi számonkérésbe kezdett. Már az, hogy a Demokratikus Koalíció bármilyen számonkérésbe kezd, valahol az elképesztő és a döbbenetes között mozog. Ahogyan Orbán államtitkár úr és Dömötör államtitkár úr már korábban elmondták, az ön által nevezett üggyel kapcsolatban minden a jogszabályoknak megfelelően zajlik, és ha fog a volt macedón miniszterelnök menedékjogot kapni, ha nem, az is a jogszabályoknak megfelelően fog történni.

Azért talán azt is érdemes megnézni, hogy kik azok, melyik az a párt, amelyik bennünket számonkér. S figyelje, most jön a kedvenc része, az önök pártelnöke, a korábbi miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc egy olyan ember, aki hazudott reggel, éjjel meg este. Ezt tudjuk. Önök ezek után akarnak erkölcsi számonkérésbe kezdeni. Azok után akarnak önök bármilyen politikai számonkérésbe kezdeni, hogy csatolt részekkel, az MSZP-vel például tönkretették az országot mindenfajta értelemben. Önök úgy akarnak erkölcsi számonkérésbe kezdeni, hogy a határon túli magyarok ellen uszítanak folyamatosan. *(Arató Gergely: A kérdésre tessék válaszolni!)* Egyébként a Demokratikus Koalíció stratégiai partnere az ukrán kormánynak a határon túli magyarok elleni támadások során. *(Zaj a DK soraiban.)* Önök úgy akarnak politikai és erkölcsi számonkérésbe kezdeni, hogy az önök pártelnöke migránsokat fogad be a saját otthonába, de hidegrázást kap a határon túli magyaroktól.

(13.00)

Önök úgy akarnak politikai és erkölcsi számonkérésbe kezdeni, hogy az önök pártelnöke migránsokat fogad be a saját otthonába, de hidegrázást kap a határon túli magyaroktól. Önök úgy akarnak politikai és erkölcsi számonkérésbe kezdeni, hogy az önök párttársa, féltve szeretett és szeretve tisztelt Bauer Tamás a minap is a migránsok betelepítését támogatta a magyarokkal, a gyermeket nevelő magyar családokkal szemben. Egyébként önök úgy akarnak számonkérésbe kezdeni, hogy nokiás és viszkis dobozokkal híresültek el az MSZP-vel együtt. Az önök számonkéréséből, köszönjük, nem kérünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár ór. Tisztelt Képviselőtársaim! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**HUHA, azaz mi lesz a főváros szennyvíziszapjának ártalmatlanításával és energetikai célú hasznosításával?**” címmel. Ungár Péter képviselő úr a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudom, hogy a hulladékgazdálkodás most már a mi ármányunk és összeesküvésünk áldozata lett, és Schmuck Erzsébet képviselőtársammal mást sem csinálunk, mint a hulladékcégek könyvelését hamisítjuk éjjelente, de ha ettől eltérően tudna válaszolni esetleg erre a konkrét kérdésre, azzal megtisztelné mind az Országgyűlést, mind azokat az embereket, akik minket ide választottak.

Az a helyzet, hogy azt nagyon jól megtanultam Illés Zoltántól a Közép-európai Egyetemen, hogy a hulladékpíris minden szintjén egység kell legyen, minden szintjét a fenntarthatóság alapján kell végiggondolni. A szennyvíziszap megfelelő kezelése olyan dolog, amit a kormány többször megígért, ami alapvető lenne abban a tekintetben, hogy Magyarországon fenntartható energetika legyen, és a hulladékgazdálkodás is meg legyen oldva.

Stratégia, kormányhatározat mind volt már, a stratégia nagyon jól is működött, mert abból kettő is készült, csak mind a kettő valakinek az íróasztalában van. Van egy kormányhatározat egy új égető erőmű építéséről, amely a főváros szennyvíztelepein keletkező szennyvíziszapot hasznosítaná. Ez az 1738/2017. (X. 10.) kormányhatározat, és ebben az KEHOP-pályázatról van szó. Az a helyzet, hogy ennek ellenére azok a határidők, amik ebben a KEHOP-pályázatban meg lettek fogalmazva, nem teljesülnek, nem tudjuk, hogy elkészül-e a HUHA 2., illetve, ha elkészül, mikorra fog elkészülni.

Pontosan mennyit csúsznak vele? Ez a csúszás mit fog jelenteni a hulladékpíris és a budapesti hulladékgazdálkodás számára? Illetve a csúszásnak mi az oka, ki a személyi felelőse? Miért nem tartják be az ígéretüket? Az engedélyezési folyamat hogy áll? És ki lesz-e váltva az a forrás, amit erre kaptak volna más jellegű forrásból? Ezek a konkrét kérdéseim vannak, kérem, ezekre válaszoljon. Tehát nem Gyenes Szilárd meg Gémesi György, hanem a HUHA 2. mikor épül meg, hogyan, mennyi pénzből, miért, illetve miért nem? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra Cseresnyés Péter államtitkár urat kérem. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valomásnak is fölfogható első mondatát, gondolom,

vicznek szánta, és remélem, a többi elmondott mondatát, gondolatát már nem annak, ezért megfelelő komolysággal próbálok válaszolni az ön kérdésére.

A kormány már a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési terv elfogadásakor egyértelművé tette, hogy fontosnak tartja a biológiailag lebomló elsődleges hulladékok hasznosítását, különösen azoknak az energetikai hasznosítását. Az olyan megoldások, mint a biogázüzemek, a biogázhulladék hőjét hasznosító hőfelhasználási lehetőségek, a biogázüzemű tömegközlekedés vagy a helyszíni igényeket kiszolgáló pirogázerőművek, egyszerre segítik a fenntarthatósági és a versenyképességi célok teljesítését. Különösen az agrárszektor szereplőinek nyújtanak lehetőséget a többletbevételre és a hozzáadott érték növelésére.

A képviselő úr által említett, az imént elmondottakhoz hasonló elvek alapján megfogalmazott projektjavaslat jelenleg, ez a bizonyos HUHA-program az európai uniós fejlesztésekre vonatkozó éves fejlesztési keret menetrendszerű felülvizsgálatának részeként áttekintés alatt áll. Tekintettel a szóban forgó projekt kapcsán felmerülő kihívásokra, a 2014-2020 közötti programozási időszakban uniós forrásból megvalósítani tervezett nagyprojektekkel kapcsolatos feladatokról szóló 1374/2017. számú kormányhatározat rendelkezései alapján a kormány és a szakterület vizsgálja a beruházás megvalósításának lehetőségét.

Tehát a válasz az a kérdésre, hogy jelen pillanatban a beruházás vizsgálata folyamatban van. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt továbbmennénk, megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Miért büntetik a szegény családok gyermekeit?**” címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere képviselője Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, Tisztelt Államtitkár Úr! A Párbeszéd évek óta hangsúlyozza, hogy radikálisan meg kell emelni a tíz éve változatlan összegű családi pótlékot. A családi pótlék az egyetlen univerzális, feltétel nélkül járó támogatás, amely minden gyermekes családhoz eljut, és amely így, megfelelő támogatási összeg esetén egyedülálló hatékonysággal lenne képes csökkenteni a gyermekszegénységet, illetve a gyermekes családok

szegénységét, amely ma az egyik fő akadálya a gyermekvállalásnak.

A Párbeszéd szerint a családi pótlék megduplázására lenne szükség az érdemi eredmények eléréséhez. Ennek érdekében számos alkalommal költségvetési módosító indítványt nyújtottunk be, amit azonban a fideszes többség rendre elutasított. Indoklásukban önök minden alkalommal elmondják, hogy megfelelőbbnek tartják a gyermekek után járó adókedvezményt a gyermekes családok támogatására. Most friss kutatási adatok igazolják, hogy az úgynevezett családi adókedvezmény rendszere mélyen igazságtalan.

A Policy Agenda számítása szerint a társadalom alsó fele, pontosabban 48 százaléka összesen tud anynyi családi adókedvezményt igénybe venni, mint a felső 10 százalék. Vagyis a Fidesz a vagyonosoknak egy főre vetítve közel ötször annyi támogatást nyújt a gyermekneveléshez az adókedvezményen keresztül, mint a társadalom alsó felének. Maguk ötször annyit adnak a gazdag gyerekek, mint a szegényebb gyerekek szüleinek. A szakirodalom ezt perverz újraelosztásnak nevezi; az emberek meg egyszerűen pofátlan igazságtalanságnak mondják.

Államtitkár Úr! Miért büntetik az alsó középosztálybeli és szegényebb családok gyermekeit? Meddig folytatják ezt az égbekiáltóan igazságtalan gyakorlatot? Kíváncsian várom válaszát. *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt, azt hiszem, megörvendeztette az Országgyűlést azzal, hogy összetett mondatokban is tud kommunikálni itt, az Országgyűlés falain belül. Ez már egy pozitívum a mai napon. *(Derültség.)* A kormány célja, hogy minél több családnak segítsen. Nyilvánvalóan azoknál, ahol még nagyobb a nehézség, mint az átlag, többletsegítséget nyújtson. Ennek az eredményei látszódnak is, hiszen különböző, Eurostat-módszertan alapján készített kimutatásokból az látható, idézem önnek szó szerint, hogy 2012 és 2017 között a gyermekszegénység területén következett be a legnagyobb javulás. Ez, mondom, az Eurostat-módszertan alapján mondott konklúzió.

Ebben az időszakban, '12-17 között a 18 év alattiak körében a relatív jövedelmi szegénység 23,8 százalékról 14,8 százalékra csökkent. Tehát érezhető mértékben, azt mondhatjuk, 40 százalékkal csökkent itt a szegénységnek való kitettség. És még azt is hozzátesszük, hogy nemcsak a gyermekek, hanem a teljes társadalom esetében a mélyszegénységben élők száma 375 ezerrel, közel 400 ezerrel csökkent. Ezek az elmúlt évek valós adatai, tisztelt képviselő úr, pontosan azért, mert mi segítséget nyújtunk természetesen mindenkinek; azért, mert gyermeket nemcsak

vállalni kell, de fel is kell tudni nevelni. És a gyermekek felnevelésére nem a segély a perspektíva, amit önkök kínálnak, hanem a munkahely, a munkabér és az ebből nyilván igénybe vehető adó- és járulékkedvezmény, ami a családok 95 százalékához jut el. Tehát szinte minden család igénybe tudja ezt venni.

Az elmúlt években ezért helyeztünk nagy hangsúlyt a munkahelyteremtésre. Hiszen a legjobb szegénységpolitika, ahogy ezt már Ronald Reagan, az Amerikai Egyesült Államok legnépszerűbb elnöke is elmondta, a munkahelyteremtés. Mi is ezt tettük, és mellette CSOK-kal, ingyenes tankönyvvvel, ingyenes gyermekétkeztetéssel, sok más egyéb természetbeni juttatással további segítséget akartunk és tudtunk is nyújtani, sok-sok többlet tízmilliárd forrásból a gyermekeket nevelő családoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, független képviselő asszony, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: **„Miért helyezték szabadlábra az encsi lincselőket a rendőrség kérése ellenére?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A közelmúltban a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Encs városában súlyosan bántalmaztak egy autóst, aki véletlenül elütött egy felügyelet nélkül az utcán játszó gyermeket. Az autós megállt segíteni, és az ott élők súlyos sérüléseket okozva neki szó szerint megakarták lincselni. Csak a véletlenül múlt, hogy az olaszliszkai eset nem ismétlődött meg, és itt nem lett halálos áldozat.

Ez a fajta bűncselekmény egyes szubkulturális közegekben sajnos egyre gyakoribb. Csak Borsod-Abaúj-Zemplén megyében az elmúlt hat évben évente legalább egyszer megismétlődött: 2013-tól kezdve Ongán, Felsőzsolcán, Sóstófalván, Boldván, Sályon, 2018-ban pedig Encsen történt hasonló eset. De ha nem csak a leginkább sújtott megyét nézzük, akkor idesorolhatjuk a tiszánai, a gyöngyöSOROSZI, a NYÍRMIHÁLYDI, a NYÍRKÁTAI, a mezőfalvai, az IBRÁNYI, a HEVESI, valamint a debreceni eseteket is, ahol szintén hasonló cselekmény történt az elmúlt években.

Jó lenne gátat vetni ennek a folyamatnak, de ehhez szükséges a hatóságok olyan hozzáállása is, amely azt üzeni az ezen bűncselekményeket elkövetőknek, hogy a törvény a lehető legszigorúbb módon fog rájuk lesújtani. Csakhogy az Encsi Járásí Ügyészség a rendőrség kérésének ellenére, érthetetlen módon szabadlábra helyezte az elkövetéssel gyanúsított személyeket.

Az ügyészség vezetése megfelelő döntésnek tartja az encsi ügyészség eljárását? Kérdezem továbbá, hogy

szükségesnek tartanak-e jogszabály-módosítást annak érdekében, hogy a hatóságok szigorúbb fellépésére lehetőség legyen? Várom érdemi válaszát. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Belovics Ervin úrnak, a legfőbb ügyész helyettesének. Parancsoljon!

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az encsi rendőrkapitányságon súlyos testi sértés büntetett és más bűncselekmények miatt indult nyomozás, amely során a nyomozó hatóság két terheltet őrizetbe vett, és valóban előterjesztést tett a letartóztatásuk indítványozására. Tudni kell, hogy a letartóztatás a leg súlyosabb kényszerintézkedés, amely kizárólag a büntetőeljárás törvényben meghatározott esetekben és a törvényben meghatározott feltételek fennállásakor alkalmazható.

A kényszerintézkedés elrendelésének nem csupán az a feltétele, hogy az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény szabadságvesztéssel legyen büntethető, ugyanilyen elengedhetetlen követelmény a letartóztatást megalapozó különös okok valamelyikének a létezése. A konkrét ügyben az encsi ügyészség megítélése szerint a letartóztatás különös okai közül egy sem állt fenn egyik terhelt esetében sem, azaz nem merült fel a bűnisméltésre, a bizonyítás megakadályozásának, a szökésnek vagy az elrejtőzésnek a reális veszélyére vonatkozó ténybeli adat.

Másoknak a visszatartása a bűnözéstől, azaz a generálprevenió az elkövetett bűncselekményért alkalmazott joghátrányon keresztül érvényesülhet, ennek szolgálatába a letartóztatás nem állítható.

A hatályos büntetőeljárás törvény megfelelő rendelkezéseket tartalmaz arra, hogy a terhelttel szemben akár személyi szabadságát is érintő kényszerintézkedéssel biztosítsák a hatóságok a büntetőeljárás eredményes lefolytatását, ezért jogszabály módosítására a magam részéről okot nem látok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a legfőbbügyész-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kállai Mária képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Hogyan szolgálják a minisztérium közútfejlesztési tervei Szolnok város, annak térsége és a megye gazdasági fejlesztését?”** címmel. Kállai Mária képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jász-Nagykun-Szolnok megye hosszú időn keresztül azon kevés megyék egyike volt - amint jól tudjuk -, amelyet semmilyen gyorsforgalmi út nem ért el. Ezen a területen - ki kell mondanunk - rendkívül örömteli változást okozott

az Orbán-kormány: a „Modern városok” programjának egyik fő elemeként valamennyi megyeszékhely gyorsforgalmi úthoz való bekötését jelölte meg. Megyénk, de ezen belül Szolnok városának földrajzi elhelyezkedése, a szükséges infrastruktúra megteremtése új alapokra helyezheti a térség fejlődését, gazdaságát, hiszen természetesen itt várható a befektetői érdeklődés jelentős megélénkülése. Mindez természetesen felértékelheti a megyénket.

Az M44-es és az M4-es autópályák építése, az M4-es szolnoki elkerülője, a jászberényi elkerülő út, a 4-es főút Abony és Törökszentmiklós közötti szakaszának felújítása, illetve a Szolnok város közlekedését alapvetően befolyásoló belvárosi Tisza-híd építése azok a jelentős beruházások, amelyeknek a megvalósítása részben már elkezdődött.

Fontos tudnunk, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megye életében ezek a fejlesztések kiemelten fontosak, nem túlzás azt állítani, hogy sorsdöntőek, a jövőbe vetett hit, a gazdaság fejlődése, a megtartóerő növelésének a letéteményesei.

Örömmel látjuk viszont, hogy az említett fejlesztésekről szóló javaslataink kedvező fogadtatásra találtak a minisztériumban, ezt tisztelettel köszönjük is. Úgy gondolom, a megye valamennyi parlamenti képviselőjének nevében is mondhatom, sokat várunk az útépitésektől, és nagyon bízunk abban, hogy hamarosan az itt élők elhelyezkedésének további erősödését, a települések fejlődését és a mindennapokra gyakorolt hatását is érezhetjük.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiekre tekintettel tisztelettel kérdezem: hogyan szolgálhatják, hogyan fogják szolgálni a minisztérium közútfejlesztési tervei Szolnok város, annak térsége és az egész megye gazdasági fejlődését? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, ön é a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormánynak valóban kiemelt célja és 2010 óta folyamatos programja a vidék helyzetbe hozása és célzott fejlesztése, a sikeres, erős megyei jogú városok és az élhető községek hálózatának megteremtése. Számos intézkedésünk segítette a mezőgazdaságot, a vidéki ipart vagy éppen a vidéki felsőoktatási intézményeket, ezzel is emelve az itt élők életszínvonalát.

Mindemellett a kormány egyik alapvető feladatának tekintti a vidéki közlekedési infrastruktúra bővítését, korszerűsítését. Célunk, hogy a gyorsforgalmi hálózat sűrűségében felzárkózzunk például a szomszédos Ausztriához és Szlovéniához, és 2030-ra az ország bármely pontjáról 30 percen belül elérhető legyen egy négy sávos útszakasz. E céllal összhangban, meg tudom erősíteni képviselő asszony számára, hogy valóban folyamatosan zajlik az M4-es autópálya és az

M44-es gyorsforgalmi út ütemezett fejlesztése. Több szakaszon is megkezdődtek a kivitelezési munkálatok, míg más szakaszok esetében az előkészületi munkák vannak folyamatban.

A még csak főúton elérhető megyei jogú városok gyorsforgalmi bekötése kiemelt közlekedésszakmai, stratégiai cél. A kiépülő, magyar színvonalú közúti összeköttetések révén Jász-Nagykun-Szolnok megye nemcsak Magyarország gazdasági vérkeringésébe kapcsolódhat be a jelenleginél könnyebben és intenzívebben, hanem a kelet-nyugati irányú Erdélyből Nyugat-Európába tartó nemzetközi közlekedési folyosó részévé válva európai léptékű lehetőségekhez is jut. A kormány más gazdaságfejlesztést támogató intézkedései vagy éppen a „Modern városok” programja, a „Modern falvak” programja pedig segítséget fognak nyújtani abban, hogy a megye lakói eredményesen élhessenek a megnyíló lehetőségekkel.

Az új utak a helyi gazdaság és idegenforgalom élénkítésével, a munkahelyteremtő beruházások bevonásával javítják az életminőséget az ország minden részében, így Szolnokon és Jász-Nagykun-Szolnok megyében is. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Stratégiai partnerségi megállapodás, avagy a dicső múlton kívül enged-e a Kormány azt, hogy reménytelen jövője is legyen a Vasműnek?”** címmel. Pintér Tamás képviselő urat illeti a szó.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A dunaiújvárosi Vasmű gyár nemcsak a városnak, hanem egész Magyarországnak az egyik legfontosabb nehézipari létesítménye. Amellett, hogy több ezer embernek ad munkát a térségben, gazdasági potenciálját jelzi az is, hogy nemzetközileg is nagy mennyiségű megrendelést teljesít, öregbítve ezzel Magyarország ipari és ipari dolgozóinak jó hírét.

A Duna-ferr nagysága miatt azonban sajnálatos módon hatványozottan ki vagyunk téve a piaci és gazdasági változásoknak. Privatizáció, gazdasági válság, vezetőcserék, kordedvezményes nyugdíj megvonása, kivándorlás, és még sorolhatnám az elmúlt években jelentkező problémákat. Ezek mind egyre több vas-műsnek teszik nehezebbé az életét, és teszik ezáltal bizonytalanabbá a saját, illetve családjaik jövőjét.

(13.20)

Kemény stratégiai kérdések ezek, amelyek nekünk, a körzetben lakók számára kiemelten fontosak. 2012. július 20-a óta a kormányzat 79 vállalattal kötött stratégiai partnerségi megállapodást, de a Duna-ferr-rel sajnos mindezen napig ez nem történt meg. Halkan jegyezném meg, hogy a 79 nagyvállalat közül

egyik sem rendelkezik olyan régmúltú és erős kötődésekkel Magyarországhoz, mint a vasmű. A stratégiai partnerségi megállapodásnak sok előnye van a nagyvállalatok számára. Kérdéseiket a kormányzat hamarabb meghallja, adó bevezetése előtt egyeztetésre kerülhet velük sor, vagy akár a rájuk vonatkozó különadókról tárgyalhatnak a kabinettel.

Egyértelmű tehát, hogy egy ilyen megállapodás segíthetné a térségünk gazdasági fejlődését, és a hibák elhagyásával növelné a vasműben dolgozó sok ezer kétkezi munkás biztonságát is. A vasműnek ugyanis nemcsak dicső múltja van, hanem kell, hogy sikeres jövője is legyen, amit mi minden eszközzel biztosítani vagyunk kötelesek. Ezért szeretném tehát kérdezni államtitkár urat, kívánnak-e kötni stratégiai partnerségi megállapodást a Dunaferr nehézipari vállalattal, illetve ha igen, akkor mikor, és ha nem, akkor miért nem. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány stratégiai partnerségi programjának az a célja, hogy a magyar gazdaság meghatározó, stabilan működő szereplőivel hosszú távú és kiegyensúlyozott fejlesztést biztosító együttműködések alakítsanak ki az ország versenyképességének javítása, növelése érdekében. Ezek a stratégiai megállapodások mindkét fél részéről önkéntesek kell hogy legyenek, illetve hosszú távú együttműködés hangsúlyozásán alapuló szándéknyilatkozatok.

A kormány a stratégiai megállapodások megkötése előtt több körülményt is megvizsgál, és minden vállalatnak ezeknek a körülményeknek, feltételeknek meg kell felelnie. Ezzel összhangban a kormány csak olyan cégekkel köt stratégiai partnerségi megállapodást, amelyeknek a pénzügyi helyzete megfelelően rendezett, köztartozások alól mentesek, és nem állnak perben a magyar állammal. Szeretném megjegyezni a tisztelt képviselő úrnak, hogy a stratégiai megállapodások megkötése után a stratégiai partnerek mostanáig tízezres nagyságrendben növelték a munkahelyek számát, és növelték a magyar beszállítói hányadot is, tehát a stratégiai megállapodások rendszere eredményes.

A Dunaferr-rel kapcsolatban tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy a Dunaferr tulajdonosi háttere jelenleg nem átlátható, és a tulajdonosi struktúra jelen formájában kizárja a stratégiai partnerség megkötését a kormánytól. A stratégiai együttműködési megállapodás rendszerén kívül azonban a Dunaferrrel a kormányzat eddig is folyamatos párbeszédet folytatott. Az elhibázott privatizációs szerződésnek és az elmaradt fejlesztéseknek is köszönhetően a 2008-as válság után a Dunaferr a túlélésért küzdött, több ezer család egzisztenciája volt veszélyben. 2013-ban

még 1500 fős elbocsátást tervezett a vállalat, majd több egyeztetést követően a létszámcsoökkentésre vonatkozó tervek teljes mértékben visszavonásra kerültek. Tehát a kormányzati beavatkozás eredményes volt, enélkül kevesebb munkahely lenne most Dunaujvárosban.

Arra kérem a tisztelt képviselő urat is, hogy ön is egyeztessen a cég vezetőivel azokról a kérdésekről, amelyekről a lakók is egyeztetni szoktak, és felvetik ezen modernizációs és környezetvédelmi kérdéseket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A magán- és állami egészségügy szétválasztásával az orvosokat is elveszítjük?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem címében már benne van gyakorlatilag az én válaszom, hogy remélem, az orvosokat nem veszítjük el azzal, hogy szétválasztják az állami egészségügyet és a magánegészségügyet, amelyet én egyébként csak üdvözölni tudok. Bár azt mondta miniszter az egyik interjújában, hogy nem lesz egy egyszerű menet, és azt hiszem, talán ön is tett rá célzást, hogy ez kimondottan konfliktusos terület.

Látszik ma már háromnegyed évvel a költségvetési évben, hogy mintegy 50 milliárd forintos hiánnyal küszködnek a kórházak, és nagy valószínűséggel év végére ez 60-65 milliárd forintra fel fog menni. Ebből adódóan néhány problémát szeretnék ide a tisztelt Ház elé hozni. Az egyik ilyen probléma az, hogy látszik, hogy a kórházak alulfinanszírozottak. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy az intézmények körülbelül a bevételük 10 százalékát olyan magánpraxisokból származó bérleti díjából szerzik be, amely tevékenységeket jelenleg az intézmény keretein belül az állam tulajdonában lévő műszerezettséggel bonyolítanak azok, akik magánrendeléseket végeznek; igaz, így a kórházak mintegy 10 százalékos bevételre tesznek szert.

Ugyanakkor az is látszik, hogy itt többletszolgáltatás nyújtásáról van szó, és egyfajta kapacitáskihasználtságról van szó, ami egyébként örvendetes lehetne. Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hogy tettek-e már intézkedéseket az állami szféra és a magán-szféra szétválasztására az egészségügy kapcsán. A másik ilyen kérdésem, hogy hogyan tudják pótolni azt a plusz 10 százalékos bevételkiesést, amelyet nagy valószínűséggel a kórházak szétválasztás után elvesznek annak függvényében, hogy már több mint 50 milliárdos a kórházak adósságállománya. Hogyan tudják megakadályozni, hogy az állami szférából a jó szakembereket elszivattyúzza a magánegészségügy? Megtisztelő válaszát várom.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az állami egészségügy számára óriási csapás volt, amikor a szocialista kormány egy tollvonással 6 ezer egészségügyi dolgozót bocsátott el, köztük rengeteg orvost, a többi pedig ápoló, szakdolgozó volt. Bizony ez egy fájó seb.

Ugyanakkor az elmúlt években igyekeztünk olyan mértékben emelni az egészségügyi fizetéseket, hogy egyre inkább megérje mindenkinek az állami egészségügyben tevékenykedni.

Pár kórházi példát tudok önnek mondani most - kérem, figyelmesen hallgassa -: aki 2010-ben ápolóként még viszonylag a jogviszony elején járt és 159 ezer forintot keresett, most ő 300 ezer forint fölött keres. Aki akkor már nagyobb rutinnal rendelkezett ápolóként és 222 ezer forintot keresett, ő ma már 398 ezer forintot keres. Az az orvos, aki a pályája elején fél évtizedes gyakorlattal tevékenykedett, 280 ezer forintot keresett, most nem 280, hanem 760 ezer forintot keres.

Aki pedig 364 ezer forintot keresett 2010-ben, ő 849 ezer forintot keres most az egészségügyben. Ezek érezhető bértöbbletek, pontosan azért, mert az elmúlt években összességében 647 milliárd forinttal növeltük azt, amit egészségügyre tudunk fordítani. Ennek a legnagyobb része az orvosok és ápolók béérére ment, ennek a 647 milliárd forintnak a fele. Ha megnézzük, hogy évente mennyi csak a bértöbblet, azt látjuk, hogy '16-18 között, három év alatt 128 milliárd forint csak a többlet, amit bérekre fizettünk ki.

Ebből látható is, hogy mennyi a pályaelhagyó vagy országelhagyó orvosok száma, hiszen míg ez 2010-ben 845 volt, most már 334-re csökkent, tehát több mint 60 százalékkal csökkent, és mellette pedig több mint 1500 orvos, aki külföldi munkavállaláshoz engedélyt kért, mégis Magyarországon tevékenykedik; tehát vagy nem ment ki külföldre, vagy külföldön és Magyarországon is dolgozik, vagy felhagyott a külföldi orvoslással és itt, Magyarországon tevékenykedik.

Én azt kérem önöktől, hogy ne a privatizációt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és ne a fizetős egészségügyet támogassák, mint ahogy azt tették 2010 előtt, hanem az állami és a magánegészségügy szétválasztását, hogy ezzel mindenki, aki kórházba megy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, tisztában legyen azzal, hogy ott államilag finanszírozott, ingyenes egészségügyi kezelésben lesz része.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hogy jött át az illegális bevándorló a határon?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! A határ a csillagos ég, ahogy szokták mondani. Ez nagyjából kifejezi, hogy önök mennyit költöttek a határkerítésre. Tízmilliárdokat költöttek a határvédelemre, állandóan erről beszélnek, kihirdették a bevándorlás okozta válsághelyzetet, folyamatosan a nagy határvédelmi hőstetteikkel traktálják a közvéleményt. S lám, most jött egy valódi bűnöző, és könnyedén átvált a határon. Két évre elítélték a hazájában, de nem börtönbe vonult, hanem besétált Magyarországra. Nem állította meg a határkerítés, a határadászok, az önök határvédelmi rendszere, nem fordította vissza a bevándorlási válsághelyzet, de nem látta a tranzitzőnát sem, ahova önök egyébként a háború elől menekülő gyerekeket zárják, hanem egy budapesti luxusszállodában várja a hírek szerint a kérelmének az elbírálását.

Nincs még egy olyan európai ország, amely menedéket adna egy saját hazáját meglopó, elítélt volt miniszterelnöknek. Államtitkár úr, európai kormány nem bűjtat bűnözőket, pláne nem engedi be őket illegálisan a határon! Ilyet csak keleti diktatúrák, orosz bábállamok és banánköztársaságok csinálnak, nem Európa.

(13.30)

Mi, európai magyarok egyre türelmetlenebbül várjuk a válaszokat, a felelősöket és a következményeket. Kérdezem hát államtitkár urat: hogy jött át az illegális bevándorló a határon? Hol lépte át a határt és hogyan? Határátkelón jött be? Hogyan? Tévedtek a határőrök vagy utasítást kaptak az embercsempész kormánytól? Vagy a zöldhatáron jött be? Hogyan? Minek van a csodakerítésük, ha egyetlen embert sem tud feltartóztatni? Az elítélt bűnöző miért nem a tranzitzőnában kötött ki? Oda csak az ártatlanokat éheztetik? *(Sic!)* Aki igazolja, hogy elítélt bűnöző, az bejöhhet simán? Mi ez az átjáróház a határnál, államtitkár úr? Világosítson föl minket! *(Taps az ellenzéki pad-sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Kontlát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szívesen fölvilágosítom önt, de leelőször is engedje meg, hogy visszautasítsam a Magyarországot, hazánkat gyalázó, megalapozatlan kijelentéseit, tisztelt képviselő úr. *(Arató Gergely: Én a kormányról mondtam csúnyákat, nem Magyarországról! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Válaszadás zajlik, képviselő úr. *(Arató Gergely: Én a kormányról mondtam, nem Magyarországról!)* Képviselő úr, válaszadás zajlik, nem privát vita az Országgyűlésben! Államtitkár úré a szó. Megkérem önt, legyen kedves...

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. A magyar kormány jogi kérdésnek tekinti valamennyi kérelmező menedékjogi kérelmét. A rendőrség, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal a törvényeknek megfelelően jár el. A menekültügyi kérelmek elbírálásánál a jogszabályok határozzák meg azokat a garanciális kereteket, amelyek alapján a hatóság a döntéseit a későbbiekben meghozza. A kérelem elbírálására jogosult magyar hatóság a vonatkozó nemzetközi jogszabályok teljes körű tiszteletben tartásával jár el.

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény X. fejezete tartalmazza azokat a garanciális rendelkezéseket, amelyek pontosan meghatározzák, hogy a menekültügyi hatóság mely szerveknek vagy személyeknek jogszabályokban meghatározott feladataik ellátása céljából pontosan milyen adatkörben adhat tájékoztatást. A magyar hatóságok a menedékjogi törvény rendelkezéseinek betartása miatt, annak érdekében nem adhatnak tájékoztatást a menedékkérők adatairól, sem pedig az eljárásról.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön törvénytisztelő állampolgár, ha ön a törvényeket betartó országgyűlési képviselő, akkor kérem, hogy ne helyezze nyomás alá az eljáró magyar hatóságokat, hanem hagyja, hogy a döntéseket, úgy, ahogy a törvények előírják, meghozzák.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mit várhatunk ezután a kormánytól, ha eddig következetesen csökkentette, pusztította Budapest zöldfelületeit?”** címmel. Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz az elmúlt 9 évben, többnyire természetesen nemzetgazdaságilag kiemelt beruházások során, olyan beruházásokat hajtott végre és kezdett el Budapesten, ami korántsem találkozott az itt élők igényeivel és érkeivel.

Tudok erre példákat is mondani. Elég, ha a múzeumligetet, a múzeumprogramot mondom a Ligetben, aminek eredményeképpen egyébként fák tömkelegét vágták ki, de mondhatom a Ludovika Campus felépítését is, ahol az Orczy-kert lett gyakorlatilag szinte tarra vágva, de idetartozik a Kossuth tér lekövezése, a Dagály Uszoda felépítése, és valószínűleg ilyen eredménnyel fog zárulni, ha megvalósul, a Margitszigetre tervezett teniszcentrum is.

E beruházások közös ismertetőjele, hogy bármilyen célból is kezdeményezték, mindig zöldterületek csökkentésével járt. Sajnos azt látjuk, hogy önök nem látják, hogyan kéne kinéznie egy modern városnak, pedig nem kell messzire menni. Én azt gondolom, ha valaki elutazik Bécsbe vagy Párizsba, akkor pontosan látja, hogy miért fontos az a zöldterület, ami élhetővé teszi a várost, és értékesebbé teszi a parkok közelében levő ingatlanok árát.

Tisztelt Miniszter Úr! Sajnos ez a folyamat tovább zajlik, erről szól az Orbán-Tarlós-paktum is, amelynek következtében a döntéshozatal át fog kerülni a fejlesztési tanácshoz a Fővárosi Közgyűlésben. *(Sic!)* Ennek fényében szeretném kérdezni, hogy szándékában áll-e a tervezett fejlesztések átgondolása, szakmai és társadalmi egyeztetése a beruházások kapcsán, hogy a zöldterületek megszüntetése helyett végre barnamezős területek észszerű és szükség rehabilitációja megtörténjen, és nemzetünk fővárosa jelentős zöldítésen mehessen keresztül, vagy azzal kell-e számolnunk, hogy a kormány továbbra is a fák ellensége marad *(Az elnök csenget.)*, és bárminek alárendeli a Fideszhez közel álló beruházók érdekeit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az írásban leadott kérdésében még az az utolsó mondat is szerepelt, hogy kérem, kíméljen meg a kommunikációs fogásoktól, és hogy szakmai választ szeretne. Ön megkímélt minket a szakmai kérdésfeltevéstől, és csak és kizárólag kommunikációs jellegű kérdést tett fel, de hadd folytassam akkor ebben a tónusban!

Nem kell Bécsbe kell utazni, el kell utazni az Orczy-kertbe és a Margitszigetre. Én mint a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet felügyelő egyik állami vezető, az Orczy-kertbe minden nap elmegyek, és ott látom, hogy amiről ön beszél, az nem létezik. Az Orczy-kertet felújítottuk, és ezzel Belső-Budapest legnagyobb zöldterületét hoztuk létre. Tíz hektárral növeltük a területet, több tízezer négyzetméteren a tönkrement, szilárd aszfaltburkolatot cseréltük zöldfelületre, több száz fát ültettünk el; és ugyanez van a Margitsziget esetében is.

Van erre a konkrét eseteken túlmutató, elméleti síkú válaszom is. Az elméleti síkú válasz ugyanis az lenne, hogy ott van a turpisság a Liget-projektrel kapcsolatban is - az egy állatorvosi ló az önközpolitikai kommunikációs hadjáratukkal összefüggésben -, hogy jelen pillanatban a Ligetnél 60 százalék a zöldfelület, 5,7 százalék a beépítettség, 65 százalék meg szilárd burkolat. Amit mi csinálunk, az az, hogy megemeljük a zöldfelületet 65 százalékra, és megemeljük minimálisan a beépítettséget. Azok a szilárd burkolt felületek fognak csökkenni, amit önök, úgy néz ki,

hogy állandóan kifogásolnak. Tehát ez egy fake news, amit önök mondanak.

Minden esetben, az összes ilyen beruházásnál, a Kossuth téren, a Liget-projektnél, a Margitszigetnél, az Orczy-kertnél, minden esetben nőtt a zöldfelületek száma, rendezett zöldfelületekké válnak, és ezek a szocializmusból itt maradt burkolt felületek azok, amelyek csökkenni. Úgyhogy nem tudok mást mondani, csak arra kérem, hogy ezt a típusú munkát, ha ön egy zöldpárt képviselője, akkor támogassa. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Idén még nagyobb bajban vannak a fával fűtők?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyan a mai nappal megérkezett a tél hazánkba is, és eddig egy aránylag enyhe őszen vagyunk túl, de ezek azok a napok, amikor mindenki számára egyértelművé válik, hogy a téli tüzelő megléte vagy meg nem léte nagyon komoly problémákat okozhat, főleg egy olyan évben, ami még a tavalyinál is súlyosabb tűzifahiánnyal fenyeget.

Ez egy országos szintű tűzifahiány, ebből pedig egyenesen következik ennek a fűtőanyagnak az árnövekedése, és ezt a problémát tetézi a kormány azzal, hogy nagyon eltérő módon támogatja a különböző fűtési eszközöket, és bizony, akik fával fűtenek, és gyakran itt a vidéki családokról vagy még gyakrabban a szegényebb családokról van szó, az ő fűtési lehetőségeiket egyáltalán nem támogatják, ezért roppant aktuális tehát ez a kérdés.

A KSH adatairól beszélek, amikor azt mondom, hogy már augusztusban 13,5 százalékos növekedés volt tapasztalható a tűzifánál, és ez a tavalyi évhez viszonyított, ahol meg már megtörtént az előző évhez képest a brutális drágulás. Ez az országos átlagot tekintve 3660 forintot jelent tehát. A fahiány egyébként több okra vezethető vissza. Itt is megjelenik az a munkaerőhiány, ami más ágazatokban is tapasztalható, illetve a piacot a feketézők is ellepték.

Ezzel kapcsolatban sajnos az EUTR azonosítóval hirdetett tűzifával csalók is megjelentek a hírekben, és szerencsére itt a Nébih felvette a harcot állítólag ezek ellen, de olyan információk is vannak például, hogy az erdészeteknél szándékosan tartják vissza a tűzifát; gondolom, itt a szociális tűzifa miatt van ez a készülttség. Mindenesetre tele van anomáliákkal a rendszer, és most már évek óta visszatérő probléma az, hogy akik tűzifával kívánják vagy csak azzal tudják megoldani az egész téli tüzelőjüket, ők hátrányt szenvednek el, és ezzel kapcsolatban semmilyen javaslatunkat eddig nem fogadták el. Remélem, hogy most más lesz a helyzet, és várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Farkas Sándor államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány elkötelezett a hátrányos térségben élő lakosság életkörülményeinek a javítása iránt, amelyet a szociális tüzelőanyag-program is igazol. A pályázati forma célja, hogy a rászoruló családok kiegészítő támogatáshoz juthassanak, ezáltal csökkenjen a háztartások tüzelőanyag-költsége. Az önkormányzatok önkéntesen nyújtják be évről évre az igényüket, a pályázatokat a Belügyminisztérium bírálja el, a döntésről az önkormányzatok elektronikus úton értesülhetnek.

Tájékoztatom önt, hogy a pályázati kiírás szerint az önkormányzatok valamennyi, az erdészeti hatóság által regisztrált erdőgazdálkodótól, legyen az állami vagy magánerdő-gazdálkodó, beszerezhetik a szociális tűzifát. Az állami erdőgazdaságok az arra rászorultak igényeinek kielégítését preferálják, a tüzelőanyag-kiszolgáláskor a szociális tűzifaprogram elsőbbséget élvez.

Ezt erősíti az is, hogy az állami erdőgazdaságok a szociális célú tűzifát az idei évben is változatlan áron értékesítik a jogosult önkormányzatok részére. Az állami erdészeti társaságok fakitermeléseiket a jogszabályok szerinti maximális kihasználással végzik, modern fakitermelő gépek üzembe helyezésével is igyekeznek kielégíteni az igényeket, ezáltal csökkentve az esetleges munkaerőhiányt, amelyre ön is utalt a kérdésben. Sajnálatosnak tartjuk viszont, hogy a lakosság nagy része közvetlenül a fűtési szezon kezdete előtt vagy az alatt tervezi beszerezni a szükséges tűzifát, ami időszakosan és lokálisan akár tűzifahiányt is okozhat. Ezen a szemléleten is változtatni szeretnénk a „Fűts okosan!” kampányok révén. Az elmúlt héten erről az azonnali kérdések órájában már váltottunk szót.

A hazai tűzifapiac többszereplős, a kínálati oldalnak az állami és magánerdő-gazdálkodókon kívül a fakereskedők is részesei. A lakossági tűzifa árát a szabadpiac határozza meg, amely jelenleg a keresleti oldalról is meghatározott. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Kórház - miért a város szélén?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úr képviseletében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A választási kampány egy újabb fokozatot lépett az elmúlt napokban. Tudjuk azt, hogy fél év múlva parlamenti választás lesz Európában, egy év múlva pedig önkormányzati választások lesznek, és nyilvánvalóan ilyenkor a különböző billegős térségekben az ígéretek halmaza jelentősen megváltozik és megnő.

Azt szeretném önnek mondani, államtitkár úr, és üzeni a miniszter úrnak, miniszterelnök úrnak, hogy a következő egy esztendőben szisztematikusan szeretnék foglalkozni a szuperkórházak ügyével, különös tekintettel a dél-budai szuperkórházzal mint a választóközvetem egyik fontos területével.

Most ez a kérdéssor csupán arról szól, hogy tegyük le az alapokat ebben a helyzetben, hogy hol tartunk most, mit gondolnak önök arról, hogy mi is történt eddig és mi várható, és majd ez egy szép folyamat lesz, mint ahogy az úszó-Európa-bajnokság esetében is, megnézni azt, hogy hogyan, miképpen alakultak később a számok, a szándékok. Tehát a kérdéseim nagyon világosak, egyszerűek, nem kommunikációs természetűek, nem kötekedő természetűek.

Lesz szuperkórház Dél-Budán: igen vagy nem? Azt a döntést, hogy ez azon az egyébként szerintem meglehetősen meglepő területen készül el, fenntartják-e még, vagy inkább a szakma javaslatát, miszerint célszerűbb lenne meglévő kórházat fejleszteni, újra esetleg megfontolják? Mire számítanak, hogy kik fognak dolgozni ebben a kórházban? Az 1400 ágy ellátásához körülbelül milyen személyzetre számítanak és honnan? Mi történik a környező többi kórházzal? Mennyibe kerül a közlekedési beruházási rész? Tudjuk, hogy ma gyakorlatilag tömegközlekedés ebben a térségben nincs, ahova tervezik a beruházást. Ma, 2018. november közepén mit gondolnak arról, hogy mennyi lesz a teljes beruházás költsége? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Arról tudom a kérdésével összefüggésben tájékoztatni, hogy igen, lesz dél-budai szuperkórház, ahogy ez többször a nyilvánosság előtt is elhangzott. Ez az „Egészséges Budapest” program célkitűzéseivel összefüggésben valósul meg, ami egyébként követi a Semmelweis-tervet és az ágazati stratégiákat, amelyek ez ügyben készültek. Ezen terv szerint ennek a fejlesztési programnak, ami az „Egészséges Budapest” nevet viseli, a legfontosabb része az aktív sürgősségi betegellátás színvonalának a javítása, az infrastruktúra és a műszerezettség fejlesztése, valamint az informatikai eszközök és hálózatok fejlesztése, ami nélkülözhetetlen a korszerűbb betegellátáshoz.

Mi úgy gondoljuk, hogy a Szent Imre Egyetemi Oktatókórház országos viszonylatban is egy jó állapotban lévő kórház, amely jelenleg közel 300 ezer embert lát el, azonban a demográfiai előrejelzések szerint folyamatosan növekvő lélekszámú térséget kellene ellátnia, és ezen a telephelyen ezt az ellátási kötelezettséget még a bővített infrastruktúrával és egyéb fejlesztésekkel sem lehet alkalmassá tenni, egyszerűen nem lehet megvalósítani azt, amit egy zöldmezős beruházással meg lehet valósítani.

Ez egy 1,2 millió ember ellátásáért felelős szuperkórház lesz. Egészen addig a Szent Imre kórháznak változatlanul magas színvonalú ellátást kell biztosítania, ezért aztán egészen addig jelentős fejlesztések lesznek, és a Szent Imre Egyetemi Oktatókórház sem zár be, hanem az egyik alegységi helye lesz ennek a dél-budai szuperkórháznak, ahol mozgásszervi műtetre váró betegek felkészítése és egyéb projektek zajlanak majd. Az addig is bekövetkező fejlesztések 3,7 milliárd plusz 5 milliárd forintból valósulnak meg, és azt hiszem, a Szent Imre Kórház jövőjével kapcsolatban az egy garancia, hogy egyébként az egész területért felelős miniszterelnöki megbízott személye a Szent Imre Kórház főigazgatója.

Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a Demokratikus Koalíció képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Önök is így akarnak majd elmenekülni?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Példákból láthatjuk, hogy mi történik akkor, ha a kényszer- és áldemokraták elveszítik a hatalmukat és visszatér a független igazságszolgáltatás; akkor jön a sikoltozás, a rémület és a nép, és ezek az emberek elmenekülnek a törvény és a következmények elől. Éppen ezért menekült önkökhöz a hivatali visszaélés miatt két év letöltendő börtönbüntetésre ítélt macedón miniszterelnök.

Amikor a macedón nép azt kérdezte, hogy hol a pénzünk, akkor útlevelel nélkül elmenekült a számonkérés elől, egyes hírek szerint női ruhában átlépve a határt, biztos, ami biztos alapon. Micsoda hazafi, micsoda államférfi! Ilyen egy igazi bevándorlásellenes, sorosozó nemzeti hős! Önök így látják. Amikor felelni kell az elkövetett tettekért, bűnökért, akkor illegális migránsként menekülnek egy idegen országba, nehogy otthon egy hűvös börtöncellában találják magukat az átlapott luxusévek után. Nincs még egy európai ország, amely menedéket adna egy, a saját népét meglopó, elítélt volt miniszterelnöknek.

Ezt csak a Fidesz-kormány teszi meg, ennek semmi köze a mi hazánkhoz. Európai szellemű kormány nem bújtat bűnözőket; illet csak annak álcázott vagy tényleges keleti diktatúrák, orosz bábállamok,

banánköztársaságok csinálnak, nem európai tagállamok. Önök ezek közül melyiket vállalják magukra?

Mi, európai magyarok tiltakozunk, hogy Magyarországot korrump, népük elől elmenekülő, bukott politikusok, bűnözők gyűjtőhelyévé tegyék. Kétségtelen, hogy az önök által kiépített maffiaközpont erre nagyon alkalmas, de mi ebből nem kérünk. A DK felelősöket és következményeket akar látni. Amíg ezt nem teszik meg, addig senki nem gondolhat más önökről, mint hogy előre megtett gesztusokkal felépítik, hogy az itteni bűnöző vezetők is női ruhába bújva menekülhessenek el a mi országunkból, amikor jön az igazság pillanata. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.50)

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön a kérdésének azt a címet adta, amivel, ha jól értem, többé-kevésbé zárta is: önök is így akarnak majd elmenekülni? Ez a kérdés. Tisztelt Képviselő Úr! Arról kell tájékoztatnom, sajnálom, hogy nekem kell ezt elmondanom, de ön fordítva ül a lovon, tekintettel arra, hogy a Fideszt, a KDNP-t meg a kormányt megválasztották. A kormány nem menekül, a kormány meg van választva. Elnézést a magyartalan megfogalmazásért, de talán így érthetőbb; ráadásul egymás után harmadszor kétharmaddal. Akiket elhajtottak a magyarok, mert ez is fontos, azok önök. *(Arató Gergely: Itt vagyunk, államtitkár úr!)*

Ráadásul egymás után harmadszor egészen egyértelműen fejezték ki a magyar emberek azt, hogy az önök politikai teljesítményéről mit gondolnak. Önöknek sem politikai, sem erkölcsi, sem morális, sem semmilyen alapjuk és felhatalmazásuk nincsen semmilyen számonkérésre.

Az önök által mindig emlegetett korrupcióval kapcsolatban csak egy adatot szeretnék megemlíteni, hátha elkerülte a közelmúltban az önök figyelmét. A legutóbbi gazdasági növekedés 5 százalékról szólt. Én értem, hogy önöknek ez kellemetlen, mert önök ilyen pozitív tartományú gazdasági növekedésre nem is emlékezhetnek az önök korszakából, ott ilyen 6-7-8-9 százalékos visszaesésekről számoltak be az adatok... *(Varju László: Konkrétan ez sem igaz, hogy volt ilyen.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a válaszadás zajlik, és nem párbeszéd. Megértését kérem, államtitkár úr.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a jó

szándékát, én így jobban érzem magam. Tehát emellett még azt is szeretném megjegyezni, hogy több mint 700 ezer új munkahely létesült, és értem, hogy önöknek ez kellemetlen, de mégiscsak az igazság az, hogy az önök idejében a gazdaság tönkrement, az ország csődbe ment, most pedig minden magyar léphet időről időre egyet előre, a kormány pedig azért fog dolgozni, hogy ez a jövőben is így legyen.

Köszönöm építő jellegű hozzászólásaikat és a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 52 perc van. A kérdések tárgyalásának végére értünk.

Az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át. *(Moraj a Jobbik és a DK soraiból.)* Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, Gyöngyösi Márton és Bana Tibor, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak. *(Arató Gergely: Hol a miniszterelnök? Nem akarja megvédeni magát?)* Képviselő urak, nem zavarja önöket, hogy az ülést levezető elnök épp a következő felszólalókat ismerteti? *(Ungár Péter: Elnézést kérünk!)* Megköszönöm megértésüket, köszönöm. „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel Gyöngyösi Márton képviselőt illeti a szó, ha jól látom, ő kíván...

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvárjuk ezzel a kérdéssel miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. *(Arató Gergely: Hol van? Megjött!)* Türelmüket kérem, időben megérkezik miniszter úr.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen, de megvárom őfelségét.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom, hogy a **soron következő** harmadik azonnali kérdések órájában kell miniszterelnök úrnak válaszolnia. Remélem, képviselő úr, hogy érdemi választ kap majd a nekem adott válaszára, majd amikor válaszol miniszterelnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton és Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Meddig él vissza a hatalom**

mindannyiunk türelmével?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Elfogadja? *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr. Csak azért, mert együtt tették fel képviselő asszonnyal, és gondoltam, hogy előzékeny lesz. Parancsoljon, öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt napok a Gruevszki-botránytól voltak hangosak. Ez, ugye, az az exminiszterelnök Macedóniában, akivel Orbán Viktor, Németh Zsolt és ön, miniszter úr is személyesen találkozott, és akinek a rendezvényén, a VMRO-nak az egyik kampányrendezvényén maga Szijjártó Péter emelkedett szólásra, hogy kampányoljon, és miniszter úr is, nagyon örülök, hogy ezzel kiegészíti a felszólalásomat. Ez az a Gruevszki exminiszterelnök, akihez az önök kormányát számos gazdasági szál is fűzi, hiszen a Habony Árpádnak a köreihez tartozó Schatz Péter és Adamik Ágnes Gruevszki médiájában vásárolt részesedést, és idén tavasszal Schatz urat húsz nap leforgása alatt 12-szer látták megfordulni a VMRO irodájában.

Itt ugye, három év alatt a migrációs kampány során önök tettek arról, hogy mind Macedóniát, mind Montenegrót, mind Albániát, mind Szerbiát biztonságos országnak minősítsék. Ezek azok az országok, amelyeken az önök diplomatái keresztülsegítették ezt a bukott miniszterelnököt, aki nemcsak megbukott a választók akaratából, hanem egy luxus-Mercedesnek a célzott közbeszerzése miatt, amit magáncélra is használt, ebbe belebukott, és korrupció vádjával két év börtönre ítélték. Ezt az embert önök ezeken az országokon keresztül csempészték be ebbe az országba, olyan országokon keresztül, amelyeket önök néhány évvel ezelőtt biztonságos országnak minősítettek.

A rendszerváltás óta ilyenre még nem volt példa. Kérdezem miniszter urat: mi volt a diplomaták szerepe ebben, hogy embert csempészték ide, Magyarországra, nem is akármilyet, és hogy a menekültjogról mi a véleményük egy ilyen emberrel szemben, aki négy országon keresztül érkezett Magyarországra, amelyek közül mindegyiket biztonságosnak minősítette Magyarország? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Gulyás Gergely, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A menekültjogról és a menekültstátuszról a kormánynak ismert a véleménye, a biztonságos országokról is ismert a kormány véleménye. Ezt a menekültügyi eljárásban szükséges az eljáró hatóságnak vizsgálni.

A volt macedón miniszterelnök ügyét, aki ön szerint a választók akaratából megbukott - néhány évvel ezelőtt a Jobbiknak erről alapvetően más lett volna a véleménye, de ezt most tegyük zárójelbe -, éppen ezért egy jogi kérdésként kell kezelni. Az illetékes hatóság dönt majd arról, hogy a menekültstátusz megilleti-e őt vagy sem.

Azzal kapcsolatosan, hogy egyébként Macedóniában milyen helyzetben van az igazságszolgáltatás, és milyen börtönviszonyok vannak, néhány évvel ezelőtt nem ajánlottam volna ezeket a Jobbik figyelmébe, de most már, miután szinte bibliaként tekintenek ezekre a jogforrásokra, javaslom az Európai Bizottság országjelentésének elolvasását, javaslom az Európa Tanács jelentésének elolvasását, de ezeket a hatóságoknak, illetve az illetékes menekültügyi hatóságnak kell a menekültügyi eljárás során értékelni és döntést hozni. A biztonságos országok elve egy fontos elv, mi voltunk azok, akik ezt alkotmányban rögzítettük. Ez egy vélelem, de egy megdönthető vélelem. A konkrét eljárás nyilván erről a vélelemről, illetve ennek a megdöntéséről szól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszaválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon, egyperces időkeretben.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Ha ez a kérdés jogi kérdés lenne, akkor Gruevszki exminiszterelnök úrnak egy tranzit-zónában kellene várakoznia arra, hogy a menekültügyi kérelmét elbírálják. Már ha egyáltalán benyújthat egy olyan ember menekültkérelmet Magyarországon, aki egy biztonságos országból érkezik ide, de ezt a kérdést most tegyük félre. Neki jelen állás szerint egy tranzit-zónában kellene várakoznia valahol a határ mentén arra, hogy Magyarországon egyáltalán elbírálják a kérelmét.

És van még egy bökkenő, tisztelt miniszter úr, van egy kiadatási egyezmény Macedóniával, ez alapján már réges-régen vissza kellett volna Skopjéba utaztatni Gruevszki urat, ez alapján ki kellett volna őt adni a macedón hatóságoknak. De tudom, hogy erre mi az önök válasza: Gruevszki urat azért üldözik, mert a Soros-ügynökök támadást indítottak ellene, és ez elől kell őt megvédeni. Olvassuk mi is az Origót, tisztelt miniszter úr, remélem, hogy önök *(Az elnök csenget.)* egy picit komolyabban fogják venni ezt a kérdéskört.

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen, de lejárt az ideje.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): A zairei Mobutu és az ugandai Idi Amin...

Sajnálom, képviselő úr, sajnálom, hogy lejárt az időkerete, az előbb húsz másodperccel tovább ment, most tízzel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg a miniszter urat. Öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Semmilyen kiadatási kérelem a magyar kormányhoz Macedóniától a mai napig nem érkezett, ezért nem is értem az ezzel kapcsolatos felvetést.

Az eljárás, illetve a menedékkérelem benyújtására jogszerűen került sor. Ez választ ad részben a korábbi kérdésekre. A sajtónak egy része a helyes megfontolásra is rájött, de miután egyébként egyetlen európai uniós ország sem közöl egy folyamatban lévő menekültügyi eljárás alatt még annyi információ sem, mint amennyit mi megadtunk, mert mi egyébként a részleteket elmondtuk, ebből mindenki teljes egészében rájöhett arra, hogy pontosan mi történt.

Mi nem sértettük más állam szuverenitását, mi nem avatkoztunk be semmilyen más ország belügyébe. Egy menekültügyi kérelmet kell a magyar jogszabályoknak megfelelően elbírálni. Ha kiadatási kérelem lesz, akkor azt is a magyar jogszabályoknak megfelelően kell majd elbírálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Tiszta levegőt!**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Varga László jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Magyarországon hatalmas egészségügyi kockázatot jelent a légszennyezés. Rendkívül magas az erre visszavezethető megbetegedések, különösen magas az erre visszavezethető halálesetek száma. Az Európai Bizottság kötelezettségzegési eljárást is indított Magyarország ellen, és intézkedési tervet vár már nagyon régen e tekintetben önkéntől, a kormánytól.

Két kiemelkedő gócpontot hadd említsek meg, amely a leginkább sújtott az országban a légszennyezés kapcsán. Sokszor elhangzik Budapest, az ország fővárosa, ahol nagyon kevés a zöldfelület, és nagyon rossz az adatok sokszor. De hadd beszéljek kicsit szűkebb pátriámról, a Sajó völgyéről, amely talán még szennyezettebb terület. Itt Kazincbarcika, Sajószentpéter, Putnok és a legnagyobb lakosságszámmal Miskolc érintett, összesen mintegy 400 ezer ember. Nagyon sok javaslatot tettem én személyesen és frakciónk is az elmúlt időszakban arra, hogy mit kéne csinálni. Önök leállították az épületenergetikai fejlesztéseket gyakorlatilag 2010 után, például Miskolcon a

paneltechnológiával épült ingatlanoknak mintegy harmadát sikerült megújítani '10 előtt. Azóta gyakorlatilag semmit.

Nagyon sokan korszerűtlen fűtési módszereket használnak, nagyon sokan korszerűtlen kazánokkal fűtenek, azonban nincsenek érdemi kazáncsereprogramok. Nagyon komoly a tűzifahiány, erről ma már esett szó. Az is kérdés, hogy hajlandóak-e végre 5 százalékra csökkenteni a tűzifa áfáját, mert ez is jelentősen csökkentené a légszennyezést, és sokaknak jelentene szociálisan is nagyon sokat. A gépjárműforgalom is jelentős szennyező. A BKV és vidéken a Volán-társaságok járműállománya nagyon komolyan szennyező, és érett már a személygépkocsik állományának lakossági csereprogramja is. Romániának sikerült ilyen programot bevezetnie. Remélem, nekünk is fog.

Várom tehát választ, tisztelt miniszter úr, hogy milyen intézkedéseket terveznek végre a légszennyezés problémájának kezelésére. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a légszennyezettség adatai különösen a nagyobb városokban időnként aggodalomra adnak okot. Ezt csupán azért mondom, hogy milyen intézkedéseket tudunk mi tenni, mert természetesen Magyarországnak is van lehetősége arra, hogy fontos intézkedéseket tegyen és fontos döntéseket meghozzon. Mégis jelentős körülmény, hogy Magyarországra az országhatáron túlról 30 százalékkal több légszennyező anyag érkezik, mint amennyi az országból távozik.

Az elmúlt években számtalan kormányzati döntés volt, amely a légszennyezettség csökkentését célozta. Például a kisméretűreszecske-kibocsátásra, hétköznapi és normális nevén szállópor-csökkentésre vonatkozó ágazatközi program 2011-ben elindult, azóta 160 milliárd forintos beruházás valósult meg a közlekedésben, az iparban, a mezőgazdaságban, amely javította a légszennyezettségi határértékeket.

Szemben az ön állításával, bár nem vitatom, hogy az európai uniós források megnyílásával az energiakorszerűsítési programok megindultak 2010 előtt, de 2010 óta több mint 412 ezer háztartásban valósult meg kibocsátáscsökkentő beruházás. Valójában az, hogy a 2010 utáni időszak első néhány éve volt ebből a szempontból csak számottevő vagy számszerűsíthető, az annak köszönhető, hogy ez a program és az ebben található források viszonylag hamar kimerültek. Még azt sem vitatom, hogy e tekintetben 2010 előtt is viszonylag jó volt a forráslelőhely, de tény, hogy 412 ezer háztartásban 2010 óta valósult meg kibocsátáscsökkentő beruházás.

Jelenleg készül az új országos levegőterhelés-csökkentési program. Ezt a kormány '19 áprilisában tervezi elfogadni, és az a célunk, hogy az ebben elfogadott intézkedések hatására 50 százalékkal csökkenjen a lakosság környezeti és egészségügyi kockázata. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorai-iból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nem időnként van probléma, hanem tartósan, bizonyos időjárási viszonyok között pedig nagyon nagy probléma van. Erről néhány éve már szó esett. Volt olyan, amikor például Miskolcon 700 százalékos volt, az egészségügyi határértéket ennyire haladta meg a PM10-szennyezettség. Erre a válasz gyakorlatilag az volt, hogy szűkebb körben nyilvánosak most az adatok. Nincsenek már olyan online portálok, lehetőségek, ahol a lakosság naprakészen követheti, hogy milyen mértékű a szennyezés. Ez az egyik probléma.

A másik, hogy olyan innovatív fejlesztéseket sem támogatnak, amelyek részben kezelnék ezt a problémát. Többször felvettem a „Modern városok” program kibővítését például a Miskolci Egyetem szmogké-ményfejlesztése kapcsán, mégsem léptek ebben az ügyben sem semmit. Az is kérdés, hogy az ipari szennyezőket, amelyeknek a kibocsátása nő az elmúlt években, milyen hatékonyabb módon kívánják ellenőrizni a következő időszakban. Továbbá, miniszter úr, egy kötelezettségszegési eljárás van folyamatban Magyarország ellen, nagyon világos a helyzet, az emberek egészségének érdekében haladéktalan lépések szükségesek a kormánytól.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsorai-iból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Természetes, hogy minden kötelezettségszegési eljárás esetén a kormány igyekszik mindent megtenni annak érdekében, hogy az erre okot adó körülmények mielőbb szűnjenek meg. Azért jegyezzük meg, hogy az Európai Unió számtalan országával szemben, a leggazdagabb országokkal, köztük Németországgal szemben is van hasonló ügyben kötelezettségszegési eljárás.

Egyetértek azzal, hogy az energia-korszerűsítési programokat nagyobb mértékben kell támogatni. Ezért különösen fontos, hogy az Európai Unió következő hétéves költségvetésében az ehhez szükséges források álljanak rendelkezésre nagyobb mértékben, mint ahogy ebben a hét évben rendelkezésre álltak.

Az innovatív kezdeményezéseket is a kormány reményeim szerint támogatni fogja, és azt kifejezetten helyesnek tartom, ha egy országgyűlési képviselő akár a nagyvárosok szempontjából, különösen a veszélyeztetett nagyvárosok szempontjából olyan terveket tesz le a kormány asztalára, amelyek esetleg ihletőleg hatnak a tárcára is. Tehát az ígérem, hogy ha a képviselő úrnak Miskolc tekintetében ilyen javaslatai vannak, akkor azzal a kormány érdemben foglalkozni fog. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsorai-iból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vadai Ágnes képviselő asszony és Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért gondolja?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

ARATÓ GERGELY (DK): Miután a gondolatolvasás még nem tartozik a miniszter úr hatáskörébe...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom!

ARATÓ GERGELY (DK): ...ezért megvárnánk a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a második **szóron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Megtették már?**” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Miniszter úr, az ön által képviselt minisztérium elismerte, hogy külön ellátásban, elbánásban részesíti a börtön elől Magyarországra menekült volt macedón miniszterelnököt. Eddig érdemi válaszokat erre a helyzetre nem kaptunk, pedig tudjuk, hogy ebből világra szóló botrány lett.

Elmondom, hogy ez a különleges bánásmód mi-ből állt eddig önöknek. Mivel a volt macedón miniszterelnök biztonságos származási országból indult, ráadásul egy biztonságos harmadik országon keresztül jutott Magyarországra, a tranzitónán nem jöhetett volna át menekültügyi eljárás lefolytatása nélkül.

(14.10)

Mégis a korrupcióba belebukott volt macedón miniszterelnök egyből egy budapesti szállodában,

majd a hírek szerint Orbán Viktor házában bujkálhatott.

Miniszter úr, saját népét meglopó, börtön elől menekülő ember az önök diplomáciai segítségével jött Budapestre útlevél nélkül, illegális migránsként. Ez a helyzet. Ezt nevezik önök különleges bánásmódnak. Tehát önök becsempészték az országba egy illegális bevándorlót és felvállalták, ez tény. Önnek tudnia kell, hogy az önök által hozott törvények szerint egy olyan szervezetnek, amely a bevándorlást segíti, regisztráltatnia kell magát, sőt be kell fizetnie a bevándorlási különadót.

Kérdezem ezért miniszter urat: regisztrálták-e már a Miniszterelnökséget és a Fideszt bevándorlást támogató szervezetként? Megtették-e már? Ha nem, akkor mikor fogják megtenni? Kérdezem továbbá, hogy befizette-e már a Miniszterelnökség és a Fidesz a bevándorlási különadót. Megtették már? Ha nem, akkor mikor fogják befizetni a különadót? Gondolom, ez nem fog önöknek gondot okozni, nyilván jól fizetett egy börtön elől menekülő illegális bevándorló, pláne egy saját népe elől menekülő bukott miniszterelnök.

A törvények önökre is vonatkoznak, akkor is, ha önök hozták őket. Kérem, válaszoljon kérdéseimre. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném kiigazítani a tévedését, a Miniszterelnökség semmilyen ellátásban nem részesítette a volt macedón miniszterelnököt. *(Zaj, közbeszólások, köztük Gyöngyösi Márton: Enni csak kapott!)*

Továbbá szeretném részben megnyugtatóan arról is tájékoztatni, hogy pártok bevándorlási különadó fizetésére nem kötelezettek. Ezt azért mondom megnyugtatóan, mert ha így lenne, akkor önöknek réges-régen fizetni kellene ezt a különadót. *(Taps és derűtség a kormánypártok soraiból. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból, köztük Gyöngyösi Márton: Gyenge! Te is érzed, hogy ez gyenge.)* Tehát meg kell nyugtassam önöket, ilyen fizetési kötelezettsége a DK-nak nem áll fenn, ezért elegendő csupán a jogszabályt ismerni és elolvasni. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Ciki! - Gyöngyösi Márton: Csak ez náluk nem ciki! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Mindenkinél ciki!)*

Továbbá ismételnem az azonnali kérdések során másodsorban lehetőségem elmondani azt, hogy van egy folyamatban lévő menekültügyi eljárás, amelynek majd az eredményét követően lehet minősíteni a döntést és magát az eljárást is. Ezzel kapcsolatosan a szükséges információkat messze azon túlmutatóan, ahogy egyébként Nyugat-Európában egy folyamatban lévő menekültügyi eljárásról tájékoztatást szoktak adni, mi megadtuk a nyilvánosság előtt, egyebekben

pedig azt tudom mondani, hogy a jogszabályoknak megfelelően kell a Menekültügyi Hivatalnak ezt a kérelmet elbírálni. Eddig minden egyes pillanatában az eljárásnak jogszerűen jártak el a magyar hatóságok. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak egy percben. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Miniszter úr, most mondjam azt önnek, hogy ön egy Soros-szervezet vezetőjeként magyarázza a magyarázhatatlant? *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* Miközben betelepítési kötvényükkel hoztak illegális, soha be nem fektetőket tízezerrel Magyarországra! Mondjam azt, hogy ha önökön múlna, akkor bevándorlóországot csinálnának Magyarországból?

Ma már tény, hogy hazánkban egyetlen illegális bevándorlást, csempészetet támogató magyar szervezet létezik, ez pedig a Fidesz és a KDNP által adott kormány. Nincs még egy olyan európai ország, amely menedéket adna egy saját népét meglopó, felelősség elől menekülő elítélt volt miniszterelnöknek. Európai kormány nem bújthatat bűnözőket. Ilyet csak keleti diktatúrák, orosz bábállamok, banánköztársaságok csinálnak. Ezek közül ön melyik képviseli?

Mi, európai magyarok nem hagyjuk, hogy Magyarországot korrump, saját népük elől menekülő politikusok, bűnözők tanyájává tegyék. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Zaj, közbeszólások.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miniszter urat viszonzólagosa joga illeti meg. Miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy ismerik-e azt a statisztikát, amely szerint ma az Országgyűlésnél egyetlenegy látogatottabb intézménye van a fővárosnak, ennek megfelelően az egész országnak is, ez pedig a Fővárosi Állatkert. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*

Most a felszólalás alatt nem csupán azt értettem meg, hogy miért van ez így *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*, hanem azt is, hogy reménykedhetünk, hogy jó esélyeink vannak arra, hogy esetleg a sorrend megforduljon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mikor terem... *(Zaj.)* Képviselőtársaim! *(Csárdi Antal: Szeretném megvárni a miniszterelnök urat.)* Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia, de jelzem képviselő úr felé, hogy végig kívántam mondani az ön

lehetőségét, de meg akartam várni, amíg társai lehetővé teszik, hogy önnek érdemi választ adjak.

Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit tesz az EMMI annak érdekében, hogy ne kelljen évente egy városnyi embernek idő előtt meghalnia Magyarországon a légszennyezés miatt?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bene államtitkár urat kérte fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Ungár Péter: *Megtisztel vele.*) Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Azt mindannyian tudjuk, hogy az emberi erőforrások minisztere foglalkoztatja a tisztí főorvost, önöknek felel. A tisztí főorvos, amikor a legutóbbi légszennyezetségi adatokat publikálta, azt mondta, hogy azt javasolja a budapesti polgároknak, akik a légszennyezetségekben élnek, hogy minél kevesebb időt töltsenek a szabadban, kerüljék a kültéren végzett aktív testmozgást, fizikai munkát. Amikor ezt mondta, úgy 20 fok volt.

Az lenne először a kérdésem államtitkár úrhoz, hogy mi az álláspontja a tisztí főorvos ezen kijelentéséről, és ő is azt tanácsolja-e azoknak az embereknek, akiknek a légszennyezetségi problémát okoz, hogy maradjanak otthon.

Tovább szeretnék menni, ami korábban már elhangzott erről, azt nem szeretném megismételni, Budapest viszont különösen rossz helyzetben van az országban a levegőszennyezetségi terén. Az a helyzet, hogy Budapesten több ember hal meg egy főre lebontva, mint bármelyik más vidéki városban a levegőszennyezetségi miatt. Ezt kétféleképpen lehetne alapvetően megállítani. Az egyik, ha csökkentenék az autóforgalmat. Kérem, válaszoljon arra, hogy támogatja-e a Fidesz a dugódíj bevezetését, amit az LMP amúgy támogat, amiről korábban összevissza több álláspontot is megfogalmaztak egy évben belül. Illetve terveznek-e bármit azért, hogy Budapesten nőjön a zöldfelületek aránya? Jelenleg 0,3 négyzetméter zöldfelület jut egy erzsébetvárosi lakóra. Ha az egy főre jutó zöldfelületet nézzük, akkor Budapest az egyik utolsó az Európai Unióban.

Van-e bármilyen tervük arra, hogy csökkentsék a légszennyezetséget, azon kívül, hogy a budapestiek otthon maradnak egész évben? Van-e bármi tervük arra, hogy a fűtés-korszerűsítésre vagy a lakásszigetelésekre költsenek, ahelyett, hogy minden egyes fát, amit látnak, kivágjanak, és egy olyan lebetonozott Budapestet csináljanak, ahol senki számára nem marad élhető levegő, és komoly közegészségügyi kockázatot okoz? Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön jár-kei Budapesten, mindenhol azokat a fákat lát-hatja, amelyeket az elmúlt években telepített a főváros, kint is van rajtuk a felirat, hogy „Tízezer új fát Budapestre!” Az önök pártja ellenzi az egyik legnagyobb új fáttelepítési programot, amely a Városligetben valósul meg, ahol nő a zöldfelületek száma 60-ról 65 százalékra. (Derűtség az ellenzéki padsorokban.)

Ahol tehát nő a zöldfelület, azt ellenzik, és közben pedig azt kérik számon a kormányon és a fővároson, hogy miért nincs több zöldfelület Magyarországon. Mi minél több igényes zöldfelületet kívánunk kialakítani, ezt ön is láthatja, akár a Normafához megy, akár a Városligetben jár-kei. Igyekszünk ezeket valóban minél korszerűbbé és minél inkább zöldfelületté tenni.

Ön is utalt rá, hogy a tisztí főorvos, mostani nevéen a Nemzeti Népegészségügyi Központ vezetője az, aki naponta értékeli nemcsak Budapestnek, hanem összesen 28 magyarországi településnek a légszennyezetségi adatait, és ezt az ÁNTSZ honlapján mindenki napra pontosan, percre pontosan figyelemmel is követheti. Itt vannak azok a javaslatok, tanácsok, amelyek elsősorban a szív- és érrendszeri betegségekben szenvedőknek, légzőszervi betegségekben szenvedőknek szólnak, időseknek, gyermekeknek, hiszen ők azok, akik fokozottan kitettek a levegőminőségnek.

Nyilván egyéni óvintézkedések mellett igyekszünk közösségi segítséget is nyújtani. Ön is ismerheti akár a „Fűts okosan!” elnevezésű kampányt, amely pontosan a helytelen lakossági tüzelésről kíván jobb példákat mutatni, vagy hogy ne hulladékégetéssel vagy más módon szennyezzék a levegőt.

(14.20)

Ennek egy Facebook-oldala is van, ami mindenki számára követhető, pontosan azért, hogy minél többek életminőségét tudjuk megóvni. 2011 óta, mint ahogy az már elhangzott a mai napon, összesen 160 milliárd forint az, amit különböző szállópor-csökkentésre fordítottunk közlekedési beruházásként, ipari beruházásként, mezőgazdasági beruházásként vagy a lakossági szektorban különböző korszerűsítésként. Budapesten ennek érdekében is valósult meg buszcsereprogram, a teherforgalomtól védett övezetek kijelölése, az új útdíjrendszer vagy a gépjárműadórendszer zöldszemléletű átalakítása. Ezért fejlesztettük a kerékpáros-közlekedést, nemcsak új kerékpárutakkal, hanem közösségi kerékpárkölcsonzési lehetőséggel is. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Viszonválaszra megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Államtitkár úr, a városligeti fatelepítési program a maguk orwelli újbeszélének talán a parodisztikus csúcsa volt a mai napon. Az, hogy csökken a zöldterület és a fás terület aránya, de ön azt mondja, hogy több, ez tényleg egy olyan szintű abszurd hazugság, amire nehéz válaszolni.

Azt szeretném csak önnek szakmai alapon jelezni, hogy a légszennyezettség Budapesten nem a fűtés miatt van alapvetően, hanem a közlekedés miatt. Ezért is próbáltam önt arra kérni, hogy a dugódíj kapcsán ha ismertetné a kormány álláspontját, az segítené azt, hogy a budapestieket megnyugtassa. Nem egy Facebook-oldal, mert Facebook-oldaltól nem lesz jobb a levegő állapota. Meg nem egy kampány, mert lehet plakátkampányt is csinálni, csak valami olyan dolgokat kéne csinálni, ami miatt az autós közlekedés csökken a városban, és ami miatt kevesebb autó és kipufogógáz lenne Budapesten. Arra kérném önt, hogy a dugódíjra, ezen belül is arra, hogy hogy fogják az autós forgalmat Budapesten csökkenteni, ha erre tudna válaszolni, az nagyon megtisztelő lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Városligetben a zöldfelület növelése nem abszurd, tisztelt képviselő úr, hanem abszolút. 5 százalékkal növekszik, 60-ról 65 százalékra növekszik. Önök ez ellen tiltakoznak, holott ha ezt támogatnák, akkor annak a környéknek az életminőségét tudnák javítani, egyrészt azzal, hogy az ápolatlan környezetből egy ápolat környezet legyen, másrészt pedig, hogy nőjön a budapesti zöldfelület aránya.

Ez egy matematikai kérdés, tisztelt képviselő úr. Ön is megnézheti, hiszen réges-régen már nyilvánosságra lettek hozva azok a tervek, amelyek bemutatják, hogy hogyan nő a Városligetben a zöldfelület. Csak mivel önök beleragadtak egy politikai alapállású véleménybe, hogy mindent elleneznek, amit a főváros Budapesten akár tíz- vagy százmilliárdokból fejleszt, ezért kénytelenek a 60-at többnek definiálni a 65-nél, hogy ezzel a politikai álláspontjukat próbálják védeni.

Tisztelt Képviselő Úr! További 50 százalékos környezet- és egészségügyikockázat-csökkentés a kormányzat terve, éppen ezért egy új országos levegőterhelés-csökkentési program fog létrejönni. 2019 áprilisára tervezzük ennek az elfogadását. Ott majd minden részletkérdésre választ fog kapni, amiket most föltett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő

asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol Miniszterelnök úr?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Elfogadom a válaszadó személyét, köszönöm.

ELNÖK: Képviselő asszony, öné a szó. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszter úr, ön iménti két válaszában is azt mondta, hogy Nikola Gruevskivel kapcsolatban folyik egy menekült eljárás, ezért nem adhat erről tájékoztatást. Köszönjük, hogy ezek szerint elismerte, hogy van tehát menekült eljárás folyamatban. Ez nem volt teljesen világos a közvélemény számára, csak mondom.

Ha viszont így van, hogy folyik menekült eljárás, akkor szeretném hangsúlyozni, hogy az önök kormánya nemcsak uniós, de a saját maguk által szigorított magyar jogszabályokat is súlyosan megsértik a macedón volt miniszterelnök esetében. Az uniós szabályok és a magyar menedékjogi törvény szerint is ugyanis nem adható menekültstátusz annak, akit az országában súlyos, nem politikai bűncselekmény miatt ítélték el. Gruevskit a hazájában nem üldözték sem politikai nézete miatt, sem vallása miatt, sem semmilyen társadalmi csoporthoz való hovatartozása miatt. Őt kizárólag korrupció miatt ítélték két év börtönre.

A súlyos bűncselekmények ügyében világosan fogalmaz az Unió alapszerződésének 83. cikkelye. Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott irányelvekben szabályozási minimumokat állapíthat meg a bűncselekmények tényállásai és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan az olyan különösen súlyos bűncselekmények esetében, amelyek esetében különösen szükséges, hogy az ellenük folytatott küzdelem közös alapon nyugodjék.

Ezek a bűncselekmények a következők: terrorizmus, emberkereskedelem, a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, tiltott kábítószer-kereskedelem, fegyverkereskedelem, pénzmosás, korrupció, pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, számítógépes bűnözés és szervezett bűnözés. Egyértelmű tehát, hogy a korrupciót az európai országok különösen súlyos bűncselekménynek nyilvánították.

Kérdezem tehát miniszter urat, hogy ha folyamatban van egy eljárás, és ezek szerint nem zárták ki automatikusan Gruevskit ebből, akkor ön szerint a gátlástalan pénztolvajlás, közismertebb nevén a korrupció egy súlyos bűncselekmény, vagy esetleg egy olyan politikai szabadságjog, amit a magyar államnak védeni kell. Ha esetleg az előbbi, akkor miért segítette

aktívan a magyar kormány a magyar határon való bejutását a volt macedón miniszterelnököknek? Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy 2 perc az időkeret. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Először is köszönöm a bizalmat, hogy a „Mit gondol Miniszterelnök úr?” címmel feltett kérdését hozzám intézte. Szeretném jelezni, hogy a kérdés közvetlen tartalmára nem tudok válaszolni, de amit most itt kérdésként előadott, azzal kapcsolatosan megpróbálom elismételni azt, amit az elmúlt napokban a legnagyobb sajtónyilvánosság előtt több alkalommal volt szerencsém elmondani.

Menekültügyi eljárás van folyamatban, és mindazok a szempontok és érvek, amelyeket ön felvetett, egy menekültügyi eljárás keretében értelmezhetők és értelmezendők. Ezt követően tehát érdemes megvárni azt, hogy a menekültügyi hatóság döntsön arról, hogy a volt macedón miniszterelnökök megadja-e a menekültstátuszt, vagy pedig ezt megtagadja tőle.

Egyebekben pedig a korrupció súlyos bűncselekmény, ezért a mi törvényhozási többségünk időszakában meghozott büntető törvénykönyv a korábbiaknál ezt lényegesen súlyosabban bünteti is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Az azért nagyon tréfas, miniszter úr, hogy ön a BÁH-ról folyamatosan úgy beszél, mint valamilyen, az államon kívül álló szervről, és nem egy állami szervről, amelyik lefolytatja ezt a menekülteljárást. Mintha semmi közük nem lenne ehhez az egészhez. Azt azért hadd mondjam el, hogy ez önöknek rettenetesen kínos. Nem véletlen, hogy kínosabbnál kínosabb válaszokat ad az ezzel kapcsolatban feltett kérdésekre.

Itt két lehetséges dolog van. Vagy az van, hogy a magyar diplomaták segítették be az országba Gruevszkit. Ha Pintér Sándor nem adott arra külön engedélyt, hogy ő belépjen, és nem az ő engedélyével történt a menekülteljárás, akkor embercsempészetet követtek el, az embercsempészet bűncselekményét követtek el a magyar diplomaták. Ez az első lehetséges dolog, és ez elég kínos.

A második lehetséges dolog az, hogy Pintér Sándor külön kérésére, amit megenged a jogszabály, történt ez a dolog. Csakhogy a menekülttörvény úgy fogalmaz, hogy különleges bánásmódot igénylő személy kísérő nélküli kiskorú lehet, idős, fogyatékkal élő személy, várandós nő vagy kiskorú gyermeket egyedül

nevelő szülő, vagy aki nemi erőszak áldozata lett. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leletét.)* Kérdezem tehát, hogy Nikola Gruevszki terhes nő, kísérő nélküli kiskorú...

ELNÖK: Képviselő asszony!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ...vagy melyik kategóriába esik, amellyel kapcsolatban Pintér Sándor őt beengedhette az országba. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Ön a jogszabály-értelmezésben jól indult, de aztán elbukott egy adott ponton.

Ami viszont a legfontosabb, hogy a menekültügyi és állampolgársági hivatalnak a jogszabályok szerint kell döntést hoznia. Természetesen az állam része - hozzáteszem, hogy a bíróságok is az állam részét képezik -, nem vitás, hogy a kormányhoz tartozó szerv, de ettől még évek, sőt évtizedek óta ők bírálják el a menekültügyi kérelmeket.

Végül, az elmúlt évek küzdelmei után örömmel láttam, hogy ön milyen hatékonyan tud harcolni egy menekültstátusz megadása ellen. Ennek külön örülök. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! F Kovács Sándor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Meddig folytatható még a zavaros pártfinanszírozás?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra... *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Képviselőtársaim! Képviselőtársaim, az ülés folytatódik! Köszönöm megértésüket még a jobb oldalon is. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(14.30)

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzeti jogrend világos keretét szab a törvényesen bejegyzett pártok szervezeti, gazdálkodási és igazgatási működésének. Úgy vélem, hogy ezeket a normákat kivétel nélkül valamennyi Magyarországon bejegyzett és működő politikai párt köteles betartani. A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvény részletesen szabályozza a

működési kereteket, köztük a pártok gazdálkodási szabályait is. A törvény rendelkezése szerint egyéb hozzájárulás és adomány elfogadása esetében, amennyiben annak értéke az 500 ezer forintot meghaladja, az adott párt köteles a kapott hozzájárulást nevesíteni.

A közelmúltban tanúi lehettünk a Jobbik gazdálkodási botrányainak. Az Állami Számvevőszék szabálytalan gazdálkodás miatt több mint 600 millió forint megfizetésére kötelezte a pártot, majd erre való hivatkozással adománygyűjtésbe kezdett a Jobbik, amely pénzeket valószínűsíthetően, az ígéretükkel ellentétes módon kampányuk finanszírozására költötték el. A Jobbik balratolódása miatti kilépési hullámnak köszönhetően újabb kétes ügyletek kerültek felszínre. Szabó Balázs, a felosztatott szekszárdi alapszervezet vezetőjének elmondása szerint Simicska Lajos volt médiavállalkozó nejlonzacskóban küldte a rántott húst a Jobbiknak. *(Moraj és folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Úgy gondolom, mindannyiunk számára világos, hogy a rántott hús jelző alatt mire gondolt az exjobbikos politikus. Elmondása szerint ilyen törvénytelen módon küldte a médiamágnás a pénzeket az ÁSZ-büntetés finanszírozására. Teljesen abszurd, hogy egy párt a szabálytalan gazdálkodás miatt szankció kiegészítésére ismét törvénytelen módon gyűjtött pénzeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, ideje lenne, hogy a Jobbik tiszta vizet öntsön a pohárba, hiszen a körülményeket tisztázni kell. Kérdezem államtitkár urat, meddig folytatható még a zavaros pénzügyi...

ELNÖK: Képviselő úr, két perc áll rendelkezésére.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban. - Zaj a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr által előadottakból is kiderül, hogy a Jobbik ma már árnyéka annak a 2010-ben daliásan bevonuló csapatnak, amely mindenféle megtisztításáról beszélt a közéletnek. Súlyos válságoktól szenvednek. Ma már egy reménytelen helyzetben lévő párt, kétségbeesett próbálkozásokkal, kétes ügyeikkel időről időre bizonyítják ezt. Rohamos a tagcsökkenésük, a belső problémáik közepette tovább gyűrűzik illegális pártfinanszírozási botrányuk.

A pártok működéséről és a gazdálkodásáról szóló törvény világos rendelkezéseket tartalmaz a pártok gazdálkodására. Kimondja például, hogy a pártok vagyoni hozzájárulást más államtól, külföldi

szervezettől, nem magyar állampolgár természetes személytől, valamint névtelen adományt és egyéb hozzájárulásokat nem fogadhatnak el, az adományokat pedig 500 ezer forint felett nevesíteni kell. Akkor megvan a magyarázat a zacskós pénzknél az 500 ezer forintos határra.

Mindezen szabályok értelmezése, mint a gyakorlat bizonyítja, a Jobbiknak időről időre problémát okoz. Szerencsére az ÁSZ és az egyéb hatóságok ebben segítenek nekik, és remélhetőleg előbb vagy utóbb megtanulják a szabályozás lényegét. Először is, 2017-ben a Jobbik jóval piaci ár alatt jutott plakáthelyekhez, amit Sneider Tamás is elismert, így az Állami Számvevőszék a vonatkozó törvényeknek megfelelően és megalapozottan állapította meg, hogy a Jobbik tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el 2017 első félévében.

Az Állami Számvevőszék a Jobbik ellenőrzéséről szóló jelentésben megállapította, hogy a párt a '15-16-os évek vonatkozásában nem igazolta a közpénzekkel való átlátható és elszámolható gazdálkodást, valamint jogszabályt megsértve 331 millió 600 ezer forint értékben tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ezek szerint leszögezhetjük, hogy a rántott hússal való etetés és hizlalás nem közétkeztetési kategória *(Derültség.)*, hanem tiltott pártfinanszírozás, amelynek következményei kell legyenek. A következmények egy részét a Jobbik a válaszon elszenvetted vagy tudott vele találkozni. Kérem államtitkár urat, hogy az ügy kivizsgálása mindannyiunk érdeke, hogy a demokrácia szempontjából tudjuk azt, hogy ne etethessenek se bennünket, és ne finanszírozhassanak pártokat titkos és illegális módon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Hogy a Jobbik némi vizsgálatot érdemel, azt az az ügy is bizonyítja, amikor Sneider Tamás pártelnök úr egy interjúban kifejtette, hogy 2017 közepe óta nem kapnak hitelt senkitől, ennek ellenére a Jobbik kampánybeszámolójában írt arról, hogy 80 millió forintos hitelt vettek fel a választásra. Azt a bizonyos 100 millió forintot, amit képviselő úr is említett, azt sem tüntették fel kampányköltségként, amit eredetileg az ÁSZ által a tiltott pártfinanszírozás miatt kiszabott szankció megfizetésére gyűjtöttek. Tejhát a választóikat is becsapták,

mert nem arra a célra használták fel az összeget, és utána nem is megfelelően könyvelték el ráadásul.

Tehát vagy akkor hazudtak, amikor a kampányfinanszírozásról beszéltek, vagy pedig amikor a beszámolót nyújtották be, ahol nem tüntették fel. Szeretném megnyugtatni képviselő urat, hogy akárcsak az ÁSZ, akár a többi állami szerv, amely erre jogosult, ebben az esetben is megfelelő módon fog eljárni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Menczer Tamás államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindnyájunk előtt ismert a szlovák állampolgársági törvénynek az ügye. Miután Magyarország 2010-ben egy történelmi kötelességét teljesítve biztosította a kedvezményes honosítás lehetőségét, néhány nappal ezt követően Szlovákia egy ellentörvényt hozott, amelynek értelmében elveszíti szlovák állampolgárságát az, aki felvette a magyart vagy valamilyen másmielyet, és a más állampolgárság meglétéről a törvény szerint egyébként az adott illetőnek saját magának kell nyilatkoznia.

Mostanra Szlovákia eljutott odáig, hogy már a saját, egyébként európai mércével mérve is vállalhatatlan és elfogadhatatlan törvényét sem tartja be. A 2018. november 11-én megtartott felvidéki helyhatósági választásokon ugyanis közölték Pallér Péter felvidéki magyar középiskolai tanárral, a Jobbik felvidéki szervezőjével, hogy nem vehet részt a voksoláson, ugyanis nem szerepel a választói névjegyzékben, a lakcímnnyilvántartásban sem. Hosszabb telefonálgatás után kiderült, hogy ez azért van, mert Pétertől 2018. április 8-án megvonták a szlovák állampolgárságot, majd a lakcímnnyilvántartásból törölték őt; mindezt egyébként úgy, hogy saját tulajdonú lakással is rendelkezik Révkomáromban.

Április 8-a pedig éppen a magyarországi parlamenti választások napja volt, amit Pallér Péter a pozsonyi nagykövetségen felügyelt a Jobbik megfigyelőjeként. Minderről pedig hét hónap elteltével sem kaptott semmilyen értesítést. Ennek híján magának kell kinyomozni, hogy tulajdonképpen ki és milyen indokok alapján döntött az állampolgársága elvételéről, és egyáltalán mit tud tenni ez ellen a döntés ellen. A szlovák hatalom tehát törvénytelenességben és magyarellenességben egy újabb szintet lépett, egy újabb határt lépett át. Tették mindezt, hangsúlyozom még egyszer, a magyarországi választások napján, és tették mindezt éppen a Jobbik felvidéki szervezőjével.

Államtitkár úrtól azt szeretném kérdezni, hogy hogyan kívánnak reagálni erre az újabb vörösvonal-átlépésre. Várhatunk-e a szokottnál valamivel határozottabb választ arra, hogy a szlovák állam most már a saját törvényeit sem tartja be, megsérti, és ártatlan állampolgárokat tesz hajléktalanná a saját hazájukban? Milyen segítséget kívánnak konkrétan nyújtani a jogfosztott felvidéki jobbikos fiatalembernek? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy fontos kérdést vet fel, már csak azért is, mert minden kérdés, ami a külhoni magyarokkal kapcsolatos, az fontos. A felszólalásában ön sem volt támadó, én sem szeretnék önnel különösképpen vitatkozni. Egyrészt azért nem, mert három és fél óra után az embernek a maradék életkedve is elment ezektől a vitáktól, amit itt eddig hallott, másrészt azért, mert a DK már ügyis eljátszotta ma a bokszsák szerepét.

Ön egy fontos kérdést vet föl. A következőkről szeretném tájékoztatni, még egyszer aláhúzva, hogy ez nem pártpolitikai kérdés. Rendkívüli súlyú az, ha egy külhoni magyar elveszti a magyar állampolgárságát, minden egyéb tényezőtől függetlenül.

(14.40)

Ami tény, az az, hogy Pallér Péter a Jobbik felvidéki tagozatának egyik alapítója volt, és '14-ben a magyar országgyűlési választáson pártlistán szerepelt 49. helyen, illetőleg, amire ön is utalt, hogy a '18-as választáson a Jobbik pártdelegáltja volt a pozsonyi nagykövetségen. Na most, mindkét állításra igaz, hogy ezeket a pozíciókat csak magyar állampolgársággal rendelkező emberek tölthetik be, és az is igaz, hogy Pallér úr erről a '18-as pozíciójáról beszámolt a közösségi oldalán, tehát nyilvános fórumokon volt elérhető mindkét információ. Ezzel együtt természetesen vizsgáljuk azt, hogy az, ami történt, mennyiben van összhangban az ottani szabályozással és mit lehet tenni ellene.

Illetőleg azt szeretném még a képviselő úrnak mondani, hogy nem akarom azt mondani, hogy Szlovákiában rendben vagyunk a kettős állampolgárság rendezésével, önnel igaza van, ha azt mondja, hogy nem vagyunk rendben. Itt két út állt előttünk, Szijjártó miniszter úr többször elmondta, hogy megpróbáljuk különböző gazdasági, diplomáciai sikerekkel a bizalmat megalapozni; tudom, hogy önök ezekkel jellemzően elégedetlenek.

Ehhez idő kell, és ha ebben van eredményünk, akkor talán a nehezebb kérdésekkel kapcsolatban is

eredményt érünk el. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Mi jellemzően azzal vagyunk elégedetlenek, hogy tényleg nyolc éve ezt hallgatjuk, hogy a sikerekre, az együttműködésre kell építeni, Duna-stratégia, soha meg nem épült Ipoly-hidak, szlovák-magyar barátság, egyebek - mindezek egyébként jórészt Orbán Viktor miniszterelnöknek az európai meg a közép-európai ambícióit is szolgálják -, és eközben pedig a kormánynak az elmúlt évek során gyakorlatilag semmit nem sikerült megoldani a felvidéki magyarok számára sérelmes ügyekből; lásd Malina Hedvignek az ügye, nyelvtörvény, zászlótörvény, DAC-szurkolóknak a megverése.

Azért ez egy olyan kérdés, amiben örülök, hogy önök nem pártpolitikai ügyként kezelnek, ez már önmagában dicséretes, ezt így szögezzük le. De azért ez egy olyan helyzet, amiben, úgy gondolom, hogy tényleg egy határozottabb kiállásra van szükség, Szlovákia a saját törvényét sem tartja be.

Abban igaz van államtitkár úrnak, hogy Pallér Péter ezt világossá tette, de ugyanakkor a törvény is, az ellentörvény is egyértelműen fogalmaz, az pedig arról szól, hogy aki más állampolgárságot felvett, saját magának kell jeleznie és bevallania. A törvény alapján illet nem lehet csinálni, hogy a neten összeszedett fotók meg infók alapján elkezdje Szlovákia az állampolgárságot megvonni, akitől ő szeretné. Itt tulajdonképpen most mégis ez történt.

Nagyon világos és határozott fellépésre kérjük a kormányt ennek kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő úr, azt tudom önnek újra megerősíteni, hogy ezt az ügyet is vizsgáljuk, mint ahogyan minden ügyet, ami a külhoni magyaroknak fontos, azt természetesen fókuszban tartunk.

Azzal nem értek egyet, hogy az a fajta külügyi stratégia, amely bizalomépítésre épít, és ebből kiindulva próbál a kisebbségekkel, illetve a nemzeti közösségekkel kapcsolatban eredményt elérni, ez eredmény és látszat nélkül lenne, számos relációban van ennek diplomáciai, illetve olyan gazdaságpolitikai eredménye, amely a helyi közösség életét javítja. Úgyhogy ezzel a megállapításával nem értek egyet.

Pallér Péter ugyanúgy, mint ahogyan minden más külhoni állampolgár, számíthat az anyaország és a kormány támogatására. Egyébként szeretném megjegyezni, hogy a konzuli szolgálatunknál, illetve a követségen, semmilyen formában nem tett bejelentést

az ügyével kapcsolatban. Ettől még ő ugyanolyan fontos, mint minden más külhoni állampolgár. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan változik a CSOK rendszere, hogyan bővül a családtámogatás?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Igen, elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-KDNP-kormány azért indította el a családi otthoneremtési kedvezmény rendszerét, hogy akik gyermeket nevelnek vagy gyermekvállalás előtt állnak, a lehető legjobb körülmények között élhessenek Magyarországon. A CSOK népszerűsége azóta is töretlen, a kedvezménnyel eddig több tízezer család élhetett, ami azt jelenti, hogy az elmúlt időszakban több százezer ember otthoneremtését tudtuk segíteni.

A CSOK emellett nemcsak a gyermekvállalási kedvet igyekszik segíteni, hanem a hazai építőipar fellendüléséhez is hozzájárul az egyéb kedvezmények mellett, ami azonnali nemzetgazdasági pozitívumot jelent mindannyiunk számára. 2018 első félévében 30 százalékkal több lakás épült, mint egy évvel korábban, évente pedig 30-40 százalékkal emelkedett a kiadott építési engedélyek száma.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kereszténydemokrata képviselőként hadd mondjam el, hogy a politikánk kiemelten fontos része a családtámogatás, a családi élet körülményeinek a folyamatos javítása. Nem túlzás azt feltételeznünk, hogy a családpolitikai intézkedések között, hangsúlyosan a CSOK-nak is köszönhetően javultak a népesedési mutatók. Persze, őszintén tegyük hozzá, hogy van még teendő ezen a területen is.

A CSOK igényelhető már meglévő és születendő gyermek után is, egyszülős és kétszülős családok otthoneremtését is szolgálja. Az adatok alapján elmondhatjuk, hogy a legtöbben 30-40 éves koruk között veszik igénybe a támogatást, nagyságrendileg 11 százalékuk vállal előre gyermeket, 30 százalékuk egy, 34 százalékuk két gyermekkel rendelkezik, és 25 százalékuk három vagy annál több gyermeket nevelő családban él. Fontos látnunk, hogy a CSOK a vidék megmaradásához is hozzájárul.

Ezzel együtt továbbra is nagyon nagy igény van arra, hogy segítsük a fiatalokat az első otthon megszerzésében, és ha bővül a család, lehetőségeink szerint segítsük a továbblépésben is.

Ebben is segíthet a családi otthonteremtési kedvezmény kibővítése. Ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogyan értékeli a CSOK eddigi hatását, hogyan változik a CSOK rendszere a jövőben.

Köszönöm szépen megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A baloldali kormányoktól a családok azt kapták, hogy elvették a forinthitelek kamattámogatását, hogy lényegében megszüntették a szocpolt, és devizahitelezésbe hajszolták a magyar családokat. *(Gyöngyösi Márton: És a napóleoni háborúk idején mi volt, mesélj már valamit!)* Ezzel szemben a Fidesz-KDNP... - bármennyire is most még a jobbikosok is védik a szocialistákat *(Gyöngyösi Márton: Védi a fene, csak már annyira unom!)*, ez bizony egy olyan bűn volt, ami egy generációnak nehezítette meg a lakhatását.

De ezzel szemben a CSOK bevezetésével már 90 ezer családnak tudtunk segítséget adni 257 milliárd forint értékben. Ez azt jelenti, hogy 380 ezer ember lakhatásán segítettünk, és körülbelül 30 ezer új gyermek vállalásához, jövőben való megszületéséhez tudtunk hozzájárulni. Az áfa-visszatérítés lehetőségével 51 milliárd forint értékben éltek a magyar emberek.

Ezért fontos, hogy a nemzeti konzultációban is megvédjük ezeket az eredményeket, hiszen láttuk, hogy 2002 után az akkor jövő, ellenzékbeli kormánypárttá váló szocialisták, balliberálisok már egyszer szétromboltak egy hasonló rendszert, fontos, hogy minél többen támogassák azt, hogy ennek kétharmados védelme legyen, és ne a bevándorlásra fordítsuk ezeket a forrásokat.

Ez fellendítette nemcsak a gyermekvállalási kedvet valamelyest, hanem az építőipart is. Az idei év első háromnegyed évében 10 218 lakás épült, ami 2237-tel több, mint egy évvel korábban. Ez 28 százalékos bővülést jelent. A lakások felét természetes személy építi, felét vállalkozás építi. Az ingatlanok 54 százaléka családi ház, a többi pedig többlakásos épület, lakópark társasház.

Idén március 15-től már enyhítettük, jobba, rugalmasabbá tettük a CSOK feltételeit első körben. A külföldről hazatérők számára enyhítettük a társadalombiztosítási jogviszony igazolásának lehetőségét külföldi jogviszonnal, illetőleg a beköltözés után 180 nappal kell csak a hazaköltözőknek tb-jogviszonyt létesíteniük. Rugalmasabbá tettük a lakásbővítési előírásokat. Rövidült az eljárási határidő, vásárlás esetén 30, építkezés esetén 60 napra.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Minden nemzet megmaradásának záloga a család, ezt mindannyian tudjuk, sőt életünk egyetlen igazi értelme a gyermek, a gyermekek, a gyermekeink. Legány Dezső, a zenetudományok kandidátusa úgy fogalmaz, hogy „Kis nép, ha élni akar, semmiféle erőforrását el nem hanyagolhatja.” Igen, talán ez a legeslegfontosabb küldetése valamennyi magyar embernek, valamennyi magyar politikusnak is, hogy a magyar gyermekek jövőjét építse, és segítse a gyermekvállalást a magyar családokon belül.

Még ha látjuk is korunk nagy problémáját, nagy baját, még ha azt is gyakorta mondjuk, hogy igen, szükség van a szociális piacgazdaság felépítésére, kereszténydemokrata politikusként én továbbra is ezt hirdetem, ebben a globális világban igenis szükségünk van arra, hogy odafigyeljünk az elesettekre, odafigyeljünk a gyermekekre, a családokra és minden támogatást adjunk meg nekik. Nyilván a magyar nemzet jövője is ezen múlik.

Én bízom benne, hogy a kormány továbbra támogatni fogja a gyermekvállalást, ahogy megtette az elmúlt években. És bízunk benne, hogy bővülni fog a családtámogatás rendszere a jövőben is. Köszönöm szépen a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

(14.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mivel a CSOK egy sikeres konstrukció, és a rendszer-váltás óta legjobban ez tudja segíteni, úgy látjuk, a családok otthonteremtési terveit, ezért a kormány úgy döntött, hogy tovább bővíti a lehetőségeket. Egyrészt azt láttuk, hogy azon háromgyermekes családok közül, akik a CSOK-ot, a vissza nem térítendő támogatást igénybe vették, szinte mindegyikőjük, öt családból legalább négy család igénybe vette a kedvezményes hitelt is. Éppen ezért kiterjesztettük a hitelfelvételi lehetőséget, hogy nemcsak három-, hanem kétgyermekesek is vagy két gyermeket vállalók is választhatják ezt 10 millió forint értékben, a három gyermeket vállalók vagy a háromgyermekesek pedig 15 millió forint értékben.

Az is látható volt, hogy az építőipar túltelített, szerencsésen itt nagyon nagy mértékben megugrottak a megrendelések, éppen ezért fontos lépése volt a kormánynak, hogy az 5 százalékos áfakulcskedvezményt

2023. december 31-ig meghosszabbította azon építkezések esetében, ahol november 1-jén már volt végleges építési engedély; ezzel is próbáltunk a családoknak segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „Mi folyik a Belügyminisztériumban?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nem.

ELNÖK: Nem fogadja el.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nem.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy a miniszter úrnak a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 51 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend utáni felszólalások következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években, de különösen ezekben a napokban, 1918. november 11-e 100. évfordulóján sok megemlékezés tanúi lehettünk, minden nemzet emlékezett a nagy háborúra; természetesen mindenki a maga szemszögéből, a maga igazával, sokszor az aktuálpolitika háttérbe is szorította a történelmet. Így volt ez 1914. július 28-án, amikor felváltotta az európai békét az egész kontinensre kiterjedő hadiállapot, majd a globális háború. A békegalamb messzire szállt. Nemzetek feszültek egymásnak, miközben ezer és ezer anya esett térdre, és könnyben ázó arccal imádkozott azért, hogy szerettei ne essenek áldozatul ennek a világegésnek.

II. Vilmos német császár tévedett, amikor azt vizionálta, hogy mire a falevelek lehullanak, a győztes katonák már otthon lesznek. Amikorra a falevelek valóban lehullottak, a háború oltárán elvérzettettek a győztesek is a vesztesek is megszenvetdék, ezért az idők végezetéig fejet kell hajtunk az elesett katonákért, akik tették a dolgukat hazájukért és eszméjükért.

Felszólalásomban különösen azokért a katonákért emelem fel a hangom, akikről nem vagy nem elégszer szóltak, és talán őértük egy kicsit hangosabban ejtek szót, akiknek a szíve születésük pillanatától

két részre volt osztva; azokért, akiknek a magyar szó ugyanúgy megdobogtatta szívét, mint a szerb, a horvát, a szlovák vagy a ruszin.

Az ő gyökereik két nemzet testéből táplálkoztak: ők voltak azok, akik magyar egyenruhában haltak, de a szívük utolsó dobbanása előtt nemzetiségi nyelvükön fohászokdtek Istenhez. Ők voltak a magyar hadsereg nemzetiségi származású katonái. Nem kérdeztek, nem lázadtak, hanem felöltötték egyenruhájukat, és védtek a hazájukat. Hogy lelkükben milyen érzelmek kavargtak, mit éltek át, a traumákat miként dolgozták fel, nem tudjuk. Zászlójuk, nemzetük, otthonuk magyar volt.

Emlékezzünk most azokra, akik saját gyökereik ellen is hadba szálltak, mert a haza védelme mindent megelőzött számukra. Emeljük fel szavunkat azokért, akiknek lelkében kavargtak az indulatok, szívük fájdalommal telt meg, és identitásuk recsegve-ropogva kettétört, amikor dönteni kellett, de döntöttek, és a magyar zászló alatt vonultak hadba. A történelem véres napjai miatt a halál tetemre hívja most a gyászolókat. Csak az elménkben elraktározott emlékezet nem engedi az elmúlás homályába veszni azokat, akik két nemzet fiainak is vallották magukat, és az egyikért az életüket is áldozták.

A háború befejezésének évfordulóján lélekben temessük újra az apákat, a fiúkat, a testvéreket, a férjeket, hiszen ők felvállalták sorsukat. Díszes vagy jeltelessé sírjukban nyugodjanak békében, porhüvelyük őrizze kettős identitásukat. A cselekvések és a döntések emberiek, társadalmiak, alapos feltárásuk és elemzésük elengedhetetlen a lényeg megértéséhez. Ezen a napon lelki közösséget alkotunk mindazokkal, akik a történelmi időkben, a megpróbáltatásokban sorsközösséget vállaltak értünk, utódokért.

Egy nemzet akkor rendelkezhet reális énképpel, ha ismeri múltjának jeles és kevésbé jeles szereplőit, történelmi alakjait egyaránt. Néhány történelem-szemlélet tagadja, hogy léteznek pozitív, példaképként felmutatható történelmi személyek és erőfeszítések, ezek kapcsán igyekeznek a negatív vonásokat felnagyítani, és irtózik az áldozatvállalás, hősiesség elismerésétől.

Ezzel szemben a múltra épülő nemzeti jövő építése csak akkor lehet sikeres, ha a széles közvéleménynek alkalma van megismerni történelmünk kiemelkedő erőfeszítéseit, múltbeli kudarcaink mellett sikereinket is hangsúlyozni tudjuk. Szükség van a múltban történt hősi áldozatvállalás felmutatására, a hősök emlékének ápolására, és ezáltal a fiatal generációk számára példák megfogalmazására. A saját közösségért vállalt áldozat olyan érték, amelyet nemcsak védeni, de a közvélemény minél szélesebb szegmensében elfogadottá, sőt követendővé kell tenni.

Bár az elesett katonák életének lángja korán kihunyt, mégsem a történelem kiszolgáltatott áldozatait voltak csupán, hanem olyan küzdők, akik halálukkal a történelmet is formálták. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* „Sursum corda!” - mondták a régiek. Igen, emeljük fel szívünket, és emlékezzünk

mindazokra a magyar és nem magyar katonákra, akik együtt életüket adták. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett F Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselő-csoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan páratlan értékkel rendelkező tájra szeretném felhívni a tisztelt parlament figyelmét, amely különleges nemzeti értékünk.

A négy megye által határolt terület, a Jász-Nagykun-Szolnok megye, Hajdú-Bihar megye, Heves megye és Borsod-Abaúj-Zemplén megye által határolt 127 négyzetkilométeres terület Magyarország második legnagyobb állóvize. A Tisza-tó az idén 45 éves kiskörei vízlépcső feletti mederrész elárasztásával jött létre, amely a mai napon, a mostani időben gazdaságilag, turisztikailag fontos Magyarország számára.

A tározó felett lévő meder mintegy 250 millió köbméter vizet tartalmaz. Ez a víz ilyen csapadékszegény időszakban a Tisza-meder és a Tisza-völgy öntözhetőségének nagyon fontos forrása, innen táplálják a Jászsági- és a Nagykunsági-főcsatornát is. A Körös-völgye már a mai nap is negatív vízhozammal rendelkezik, de a Tisza vizének átvezetésével a Körös-völgyet is el tudják látni.

(15.00)

A Tisza főmedre harmadosztályú vízi út, de az úgynevezett öblítőcsatornák, amivel a főmeder és a tó össze vannak kötve, ezek is járható vízi utak, járható vízi utak a vízfelületek is, ugyan ezek nincsenek kijelölt vízi úttá nyilvánítva. A Tisza-tó területe természetileg védett terület; csodálatos madárvilággal, csodálatos, egyedülálló madár- és állatvilággal és a vízben élő halak világával rendelkezik.

Az UNESCO világörökségi listáján van, a Natura 2000-es rendszernek, hálózatként tagja, és a különleges ramsari egyezményhez köthető kultúrtáj, hiszen csodálatos madárvilág található itt. Hazánk turizmusában betöltött szerepe is egyedülálló. Ezt erősíti a tavaly augusztusi kormányhatározatnak köszönhetően, hogy Debrecennel, a Hortobágygal, Hajdúszoboszlóval együtt a Tisza-tó kiemelt turisztikai térség, kiemelt turisztikai fejlesztési térség lehet. Egyre növekvő az ismertsége a Tisza-tónak a családok, az aktív pihenést választók, a vízitúrázók, a kerékpártúrázók, a horgászok és a kikapcsolódást választó családok számára is.

A térségben az elmúlt években az átlagnál magasabban fejlődött a turizmus. Az eddig szokásos 300 ezer vendégéjszakát már a tavalyi évben 22,3 százalékkal haladta meg a vendégéjszakák száma, és ez az idei évben is növekszik.

A Tisza-tó fővárosában, Tiszafüreden már idén júliusban meghaladta a vendégéjszakák száma és az idegenforgalmi bevétel a tavalyi évet, tehát turisztikailag az egyik legdinamikusabban fejlődő turisztikai térsége megyénknek.

A tó körüli gáton a kerékpározók száma idén augusztusig meghaladta a 45 ezer főt, és ez folyamatosan növekszik. A horgásznapijegyek kapcsán a horgászok száma pedig a 100 ezer főt haladta meg.

Egyre jobban felfedezik az országos könnyűzenei, kulturális, gasztronómiai fesztiválok a Tisza-tó környékét. Elmondhatjuk, hogy kulturálisan, turisztikailag hazánk legdinamikusabban fejlődő térsége.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2013-ban egy kormányhatározat nyomán elindult a Tisza-tó kiemelt nemzeti program. Hallhatták, és remélem, a saját tapasztalatuk nyomán is láthatták, hogy milyen csodálatos ez a terület. Felszólalásommal szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy a Tisza-tó egy komplex programot, komplex kezelési tervet igényel, hiszen a vízgazdálkodás, az árvízvédelem, a turizmus, a mezőgazdaság és ezek összehangolása mindenképpen külön figyelmet érdemel.

Gazdasági szempontból nagyon fontos lenne, hogy azok a fejlesztések, amelyek már eddig is a Tisza-tóhoz jöttek, ezután is dinamikusan tudjanak jönni, pluszforrásokat tudjunk szerezni, hiszen nagyon fontos lenne, ha az M3-as autópálya Ludas-Abádszalók összekötő szakasza megépülne, források jönnének a vízinnövény-szabályozásra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* és az iszapkotrásra is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Remélem, mindannyian meg fogják látogatni a Tisza-tavat. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fónagy János képviselő úr, államtitkár úr. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. „A munka és tudás pillére tartsa, / Alapja a megértő szeretet / És akkor a jövő munkás magyarja / Vígabban áldoz majd, Baross neked!” Így emlékezett vissza Juhász Gyula arra a Baross Gáborra, aki a dualizmus korának kiemelkedő gazdaság- és közlekedéspolitikusa volt.

A már életében, nem a vasútra, hanem Bismarck kancellárra utalva vasminiszternek nevezett politikusan kortársai Széchenyi István közlekedéspolitikai eszméinek megvalósítóját tisztelték. 1848-ban született a Trencsén megyei Pruzsinán. Egyetemi tanulmányai után Trencsén megyében köztisztviselői pályára lépett, majd 1875-ben került be a parlamentbe, mindössze 27 évesen, és hamarosan a Szabadelvű Párt vezérszónoka lett.

Parlamenti működése során különösen a gazdasági, kereskedelmi és közlekedéspolitikai kérdések foglalkoztatták. Baross Tisza Kálmán, a „generális”

szűkebb környezetéhez tartozott, hozzá mindvégig hű maradt. Gyakran saját népszerűségével védte, fedezte pártvezérét, amikor azt ellenzéki támadások érték.

Egy nagyobb nyugat-európai tanulmányutat követően 1883 márciusában államtitkárnak nevezték ki, báró Kemény Gábor közmunka- és közlekedési miniszter mellé. Három év múlva a minisztérium élére került.

Baross, ez a rendkívül tehetséges és ambiciózus politikus felismerte, hogy a hazai politikai elit legfőbb célkitűzésének, a kiegyezés továbbfejlesztésének eléréséhez nem elegendő önmagában a szuverenitást kifejező intézményekért vívott küzdelem, hanem az egyenrangúsághoz, akár csak ma, a gazdaság és legfőképp az infrastruktúra fejlesztése szükséges, az ország haladása a posta, a telefon, az utak, a vasút, a vízi utak, a tágabb értelemben vett infrastruktúra, a pénzügyi és bankrendszer, a szakoktatás fejlesztésétől és annak minőségétől függ.

Baross szerteágazó tevékenysége többek között a posta- és távírószolgálat, az úthálózat, a hajózás fejlesztésére is kiterjedt, leglátványosabb eredményeit azonban a vasúti közlekedés terén érte el. Nevéhez fűződik a vasútvonalak nagy részének államosítása, a hálózat kiépítése, a folyami és tengeri hajózás fejlesztése, a fumei kikötő építése, az Al-Duna szabályozása, a Vaskapu átalakítása, a hírközlés megreformálása a posta és távírda egyesítésével, a Postatakarék-pénztár megalapítása.

Az építéssel együtt az országgyűlés elé terjesztette az utak fejlesztéséről szóló törvénytervezetet, melyben megoldotta az út- és hídvasúti kérdését, s megszervezte a gyakorlatilag mindmáig működő útügyi igazgatást.

Széchenyihez hasonlóan Baross is az egyik legjelentősebb műszaki feladatának a Vaskapu szabályozását tekintette. A dunai hajózási útvonal megvalósítását nemcsak szorgalmazta, munkálatait szervezte, hanem gyakran személyes jelenlétével is ellenőrizte azt. Ennek során kapott tüdőgyulladást és halt meg fiatalon, 44 évesen, s amit felsoroltam életművet, azt öt év alatt valósította meg.

Személyében a századvég Európájához gyors ütemben felzárkózó magyarországi polgárság kiemelkedő alakját veszítette el az ország. Emlékének az egész ország mély és őszinte gyásszal adózott, Kosuth temetése óta nem volt akkora gyászmenet a fővárosban. A képviselőház felfüggesztette ülését, országsszerte megszólaltak a harangok.

A kötelességteljesítést szigorúan megkövetelő, új szellemben jótévője volt nemzetének, méltó tehát mindnyájunk kegyeletes emlékére. Ezt az emléket ma a Keleti pályaudvaron lévő szoborcsoport őrzi.

A kormányzati szakpolitika alakítóiként a magunk helyén és feladatkörében minden tőlünk telhetőt meg kell tenni, hogy ennek a barossi életműnek méltó örökösei lehessünk.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, önöknek pedig, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! 200 éves lett Európa és talán a világ legidősebb agrárfelsőfokú intézménye, és ez adta az apropót, hogy az óvári gazdaságképzés néhány érdekességét megemlítsen itt a Ház falai között is az elmúlt 200 évből.

(15.10)

Az ősi alma mater falai között 8-9 generáció végzett, és olyan alakok tanítottak itt, akik a magyarországi agrárkutatás megteremtői, akik Magyaróvárt a hazai mezőgazdaság-tudomány bölcsőjévé és fellegvárává tették az 1800-1900-as évek fordulóján. Elég, ha csak Cserháti Sándorra gondolunk, a magyar tudományos növénytermesztés és -nemesítés megalapozójára, vagy Ujhelyi Imrére, a hazai modern állattenyésztés úttörőjére.

Továbbá Magyarországot határait sok olyan névvel találkozunk, aki szintén idekivánczol. Például Rédei György, aki az USA-ban telepedett le, és a növénygenetikai kutatások világszerte elismert szakértője lett. Ő szinte egyedül kezdte el munkásságát ezen a tudományterületen, ma pedig ott tartunk, hogy 16 ezer laboratórium használja a módszereit világszerte.

E sorba illeszkedik Jókay-Ihász Lajos is, aki az amerikai hadsereg élelmiszer-kísérleti intézetének kutatójaként megalkotta az első amerikai úrhajósok számára kifejlesztett, a világűrben fogyasztható élelmiszereket.

Teljesen szubjektív módon említhetek meg még neveket, hiszen az időkeret nem teszi lehetővé, hogy az elmúlt kétszáz év minden nagy alakját megemlítsen.

Egy ilyen felsorolásból azonban nem maradhat ki például Anghi Csaba, aki a Fővárosi Állatkert nemzetközileg elismert tudós-igazgatója volt, annak európai színvonalú fejlesztését is ő hajtotta végre, de akár a mezőhegyesi ménesbirtokot felvirágoztató Gluzek Gyulát is meg kell említenem, akinek irányítása alatt bizony Európa egyik legkorszerűbb mezőgazdasági nagyüzemévé vált ez a birtok.

Az Óváron kapott útravaló, a hajdani diákok tehetsége és szorgalma érdekes módon nem csak az agrárium területén kamatozódott. A magyaróvári felsőoktatás közel 200 éve alatt rengeteg érdekes, olykor meglepő és páratlan életutat befutó hallgatóról is tudunk. Nevüket hallva ismerősen csengenek akár a sport, a művészet, a pénzügyek vagy akár a politika területén is.

Az alma mater rövid történetét is szeretném itt felidézni.

A Széchenyi István Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kara, illetve annak jogelődje, a Magyaróvári Gazdasági Felsőbb Magántanintézet 1818-ban Magyaróváron alapítódott mint mezőgazdasági felsőfokú intézmény. Ahogy már említettem, ez Európa első folyamatosan működő agrár-felsőoktatási tanintézménye volt, és Wittmann Antal lovag-tudós és Albert Kázmér szász-tescheni herceg nevét feltétlenül meg kell említenem mint az intézmény alapítóit.

Az ő érdemük a mai napig egyébként élvülhetnek, és komoly tiszteletben állnak az egyetem hallgatói körében jelenleg is. Egyébként nemcsak Magyarország - akkor még történelmi Magyarországról beszélünk -, hanem bizony Ausztria, Lengyelország, Csehország és Horvátország területéről is érkeztek ide hallgatók, ahol nemcsak az elméleti, hanem a gyakorlati tudással is megismerkedhettek.

Az iskola elnevezése ellenére minden tanulni vágyó fiatal előtt nyitva álltak a kapuk. Az oktatás - mint akkoriban szokás volt - latinul, majd az ország hivatalos nyelve szerint németül folyt. Ezt a korszakot az 1848-49-es forradalom és szabadságharc zárja, amelyben fontos részt vállaltak az intézmény hallgatói is. A jogelőd intézmény néhány évtized alatt magyar presztízst vívott ki magának az ország életében. Ennek a kiemelt stratégiai szerepének köszönhetően 1850-ben megszűnt magániskolai jellege, és 1850-től 1869-ig Magyaróvári Császári és Királyi Gazdasági Felsőbb Tanintézet néven működött tovább az intézmény. Magyaróvár így a 35 milliós Habsburg Birodalom egyetlen agrár-felsőoktatási tanintézményeként működött tovább, kihatva egész Közép-Kelet-Európa mezőgazdaságára és annak fejlődésére.

Ez a 200 éves évforduló remek alkalom - azon túl, hogy itt a parlamentben megemlékezünk az intézményről - arra is, hogy elgondolkodjunk azon, hogy mégis mi mindent adott a hazának ez a felsőfokú intézmény, illetve hogy milyen feladatok várnak ránk arra vonatkozóan, hogy ez az intézmény legalább a következő 200 évben is meghatározó szerepet tölthessen be a magyar agrár-felsőoktatásban. De erről, ezekről a gondolatokról majd egy következő heti napirend utáni felszólalásban kívánok megemlékezni.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „Senkire nem számíthatunk, csak saját magunkra, sajnos” - ezzel a sorral zárta egy levelét egy rokkantnyugdíjas állampolgár, aki Siófokon azzal fordult felém, hogy olvassam fel az általa leírt levelet, és

követeljem miniszterelnök úr jelenlétét. Ez a levél tartalmában és minőségében sajnos nem alkalmas arra, hogy felolvassam itt a Ház előtt, mert sajnos olyan szavakat használt a kormány működésére, az Európai Unió működésére és az intézkedésekre, amelyeket, úgy gondolom, hogy e Ház falai nem engednek meg.

De fontosnak tartom elmondani tartalmában, miről panaszkodott nekem ez a hölgy, és miről fejtette ki a véleményét. Egy rokkantnyugdíjasról beszélünk, 60 éves, de rehabilitálták. 85 940 forintból kell neki megélnie. Egyedül van, a férjét elvesztette, és azt gondolom, hogy nem ő az egyetlen a Ratkó-korszak gyermekei közül, akik most 60 évesek, de már egyedül kénytelenek élni. Szomorú. De a legszomorúbb az, hogy akik itt maradtak, ők is nehezen élnek meg. Lásuk be, folyamatosan növekednek az élelmiszerárak, nagyon nehéz a rezsit megfizetni, függetlenül attól, hogy a kormány folyamatosan a rezsicsökkentésről beszél, de mégis kevesebb, mint 86 ezer forintból egyedül nem lehet tisztességesen megélni.

Bizony ő a 18 ezer forintos nyugdíjprémiumot kapta, de felhívta a levélben a figyelmet arra, hogy ez nem igazságos, hogy aki 80 ezer forint fölött kap nyugdíjat, az a teljes nyugdíjprémiumot, a 18 ezer forintot kapja, aki viszont ennél kevesebbet kap, az a meghatározott képlet alapján kevesebb nyugdíjprémiumot kapott meg most a napokban; ha jól tudom, akkor a héten és múlt héten kézbesítették ezeket a díjazásokat. Még ő is, aki a 18 ezer forintot kapta, azt mondja, hogy ez igazságtalan a többiekre nézve, azokra nézve, akiknek a nyugdíja még kevesebb, és tudjuk nagyon jól, hogy sokan 28 500 forintot kapnak, a nyugdíjminimumot kapják minden hónapban a kormánytól a családok évében.

A nyugdíj mellett, én azt gondolom, hogy egy édesanyának a legnehezebb azt tudni, azt felmérni, hogy unokáit nem láthatja; nem láthatja azért, mert külföldre vándorolnak, mert itthon nem találták meg a számításaikat. Pontosan azért nehéz ezt megértenünk, hiszen van egy nemzeti konzultáció, amelyben az van - a 9. kérdés -: egyetért-e ön azzal az alapelvvel, miszerint a gyermeknek joga van anyához és apához? A magyarzatban, amely minden kérdés felett ott van, az van, hogy szerető gondoskodásban éljen ez a gyermek. Igen, szerető gondoskodásban, egy apával és egy anyával. De nem beszélünk, keveset beszélünk a nagyszülőkről.

Mindenki tudja, hogy nagyszülőnek lenni egy álmom. Én nagyon szeretném ezt megtapasztalni, és azt szeretném, hogy az unokáim velünk éljenek, és ne csak Skype-on keresztül, közösségi médián keresztül tartuk velük a kapcsolatot, és egy-egy családi eseményen találkozzunk; fontos az, hogy nemcsak anyához, apához, hanem nagyszülőkhöz is.

Ez az elkeseredett állampolgár, egy hölgy, egy rehabilitált rokkantnyugdíjas ezek ellen emeli fel a szavát, és kérte, hogy tolmácsoljam itt a parlamentben a tisztelt képviselőtársaimnak, és mondjam el, hogy hiába a kormány intézkedései, nem tesznek megoldást a nyugdíjasok helyzetére. Még mindig nem elegek

azok az intézkedések, hogy minden állampolgárnak joga van, hogy megélhesse azt a megérdemelt nyugdíjas kort, amiért ő társadalombiztosítási járulékot és egyéb járulékokat fizetett.

Én felhívtam telefonon ezt a hölgyet, és jeleztem neki, hogy így, ahogy ő elküldte, nem fogom tudni felolvasni a levelet, és akkor annyit mondott nekem: rendben, de sodrófával és seprűvel megyünk a Parlament elé, mert el kell takarítani ezt a kormányt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirend utáni műfajban „Meddig még?” című sorozatomban általában a kilakoltatás előtt álló vagy kilakoltatott magyar állampolgárok helyzetével, konkrét élethelyzetének bemutatásával foglalkozom.

(15.20)

Most ugyanakkor, hogy a kilakoltatási moratórium egy kis kegyelmi időt adna Magyarországnak számára, hogy rendezze az ő sorsukat, szeretném felhívni a figyelmet azokra a tényezőkre, amelyek egyértelműen kialakíthatják a hasonló lakhatási katasztrófa-helyzeteket. A lakás-takarékpénztárak felszámolása, gyakorlatilag rendszerük állami támogatásának pár nap alatt történő megszüntetése egy olyan gazdasági típusú áruháza a kormányzat részéről, amelyet államtitkári, miniszteri hazugságokkal is igen gyakran tartottak.

Példának okáért azon másfél millió élő lakástakarék-szerződés tekintetében az állami támogatás megszüntetését illető indoklásnál egész egyszerűen hazudtak, amikor azt mondták, hogy kizárólag új építésű lakások építése volt a célja ennek a konstrukciónak. Természetesen nem mondtak igazat, mint ahogy akkor sem, amikor a CSOK támogatásakor, annak támogatásának a felfuttatásakor azt mondták, hogy aki eddig lakás-előtakarékossági szerződést kötött, az majd igénybe veszi a CSOK-ot. Államtitkár úr, ez egy ordas hazugság.

A Fidesz tehát a magyar emberek szemébe hazudott ismételten, és el kell hogy mondjuk, hogy az önök terve és ez az álomvilág, avagy inkább mondjuk úgy, hogy hagymázos lázálom, amit lakhatási kapcsán kigondoltak, kizárja a támogatottak köréből, mondjuk, a társasházban lakó összes magyar honfitársunkat, ők ugyanis nem tudnak CSOK-ot felvenni, márpedig, államtitkár úr, a társasházban lakók 80-90 százaléka érintett volt valamilyen lakástakarék típusú megoldásban.

Ebből finanszírozták a felújításokat, ebből tudtak bővíteni, és államtitkár úr, önökre fog szakadni 2-3

éven belül az, hogy elmarad egy kazáncsere, ebből kifolyólag balesetek következhetnek be, elmaradnak felújítások, amelyek egyértelműen a családok lakhatási céljait, terveit károsítják. Még egyszer mondom, a társasházak nagy részének semmilyen reális életésélye nincsen a lakáscélú előtakarékoság állami támogatásán kívül arra nézve, hogy ezeket a fejlesztéseket végrehajtsák.

Azt is el kell mondjuk, hogy az az örület, amit önök kigondoltak, az elképesztően hat a népesedési célok ellen, közös népesedési céljaink ellen, mert egy igazi, valódi demográfiai szempontú kormányzást én magam, annak egyes intézkedéseit természetesen tudnám támogatni, de pontosan a CSOK-hoz szükséges önrészt nagyon-nagyon sokan a lakáscélú előtakarékoság államilag támogatott eszköze által teremteték elő. Ily módon tömegekre lesz jellemző az, hogy nemcsak lakhatási céljaikat tolják el, kényszerülnek eltolni, hanem ebből kifolyólag a gyermekvállalásuk idejét is el kell hogy tolják, vagy legrosszabb esetben, adott esetben külföldre tolják mindezen terveiket.

Azt is el kell mondjuk, hogy az az örület, amit önök kitaláltak, egyrészt eredményezte az ingatlanárak elképesztő és nemcsak piaci háttérű áremelkedését, növekményét, az albérleti díjak elszabadulását, azt, hogy nagyvárosban, a fővárosban lényegében kifizethetetlen mára egy albérlet. Azt is el szeretném önöknek mondani, hogy a CSOK tekintetében nem igaz az, hogy a támogatást tetszettek volna növelni. A felvehető kedvezményes hitel mennyiségét növelték, ami annyit jelent, hogy még nagyobb hitelfelvétel tesznek lehetővé a magyar családok számára, de mivel már az önrészt is nagyon sokan csak valami hitel vagy hitelszerű megoldásból tudják előteremteni, államtitkár úr, jelezném önöknek, hogy elérték azt a helyzetet, hogy a bankok szolgáltatásait magasabb fokban kényszerülnek az érintett állampolgárok igénybe venni.

Tehát ha úgy tetszik, a bankok különböző praktikai számára egy sokkal nagyobb tömeget sokkal szélesebb körben szolgáltatnak ki, ily módon a bankok ellen retorikai harcot viselő kormány, amiről egyébként tudjuk, hogy nem igaz, mert csak politikai fogás, de most tettekkkel is bizonyította azt, hogy a kereskedelmi bankok érdekeit képviseli a magyar állampolgárokéval szemben.

Éppen ezért halaszthatatlan szükség lenne egyrészt egy lakhatási programra, egy állami háttérű bér-lakásépítési programra, de szeretném az önök figyelmét felhívni arra, hogy holnap reggel 9-kor a Gazdasági bizottság tárgyalja azt a jobbikos javaslatot, amelynek célja a lakáscélú előtakarékoság rendszere állami lábának visszaállítására, tehát egy in integrum restitutio tekintetében az eredeti állapotot igyekszünk megközelíteni, ami után aztán le lehet folytatni a szakmai vitát arról, hogy hogyan, milyen irányban lehet finomítani ezt a rendszert, de vissza kell adni a magyar embereknek azt, amit most a magyar jövődtől ez a kormány a jelek szerint elvett. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tasó László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Bocskai István vezette szabadságharc 400. évfordulójának évétől, 2004-től kezdődően november 22-e Hajdú-Bihar megye napja, a hajdúkerület létrehozásának emléknapja. Az 1609-től mezővárosi rangot kapott, akkor még Szabolcs vármegyei települések - Böszörmény, Dorog, Hadház, Nánás, Szoboszló, Vámospércs - eleinte a kiváltságaik miatt szövetkeztek, de együttműködésük miatt, még a mai napig is tart. A Bocskai melletti kiállításukért és a haza iránti hűségükért 1605. december 12-én, Korponán az Országgyűlés 9254 hajdúvitéznek kollektív nemesi rangot adott, és ezt rögzítette törvényében.

A hat hajdúváros széles körű önállósággal bírt, egyenként gyakorolhatták a bíraskodás jogát, még a pallosjogot is. Mindegyik élén hajdúkapitány állt, akik mellé a király egy főkapitányt is mellé rendelt mint felügyelőt. 1699-től viszont a városok küldötteiből álló közgyűlés szabadon választhatta meg a hajdúkerület főkapitányát, aki mindenben képviselte a kerületet. A közgyűlés irányította a közigazgatást és megválasztotta az országgyűlési küldötteket is. Minden városban bíróság működött, ahonnan a fellebbviteli ügyek a debreceni törvényszékhez kerültek. Mentességet kaptak mindenfajta földesúri és egyházi teher alól, továbbá az adók, vámok és a harmincad alól is. Az állami adómentességért cserébe évente két hónapot ingyen, azon túl pedig zsoldért szolgálták a hazát, de csakis az országhatáron belül.

A hajdúk szabadságjogait az uralkodóház is elismerte, az országgyűlésben külön cikkelybe foglalták, ennek köszönhetően a hajdúkerület autonómiája az 1876-os megyerendezésig fennmaradt. A hajdúkerület megszüntetésére akkor került sor, amikor a Szabolcs megyei dél-nyírségi és bihari községekkel kiegészülve kialakult Hajdú vármegye, amelynek székhelye Debrecen lett.

Tisztelt Országgyűlés! A győztes szabadságharcunkat vezénylő Bocskai István első küzdelmében, egy érdekes küzdelem és érdekes történet után mindenképpen fontos megemlékezni arról, hogy mi történt, hiszen máig tartó üzenete is van. A korábbi kincstárnok, bihari főispán, majd főgenerális Erdély függetlensége és a magyar nemzet szabadsága érdekében minden eszközt megragadott. Tárgyalt a törökkel, és kereste a megoldást a Habsburgokkal is, de rá kellett jönnie, hogy ez békés úton nem sikerülhet.

A császári udvar figyeltette Bocskait, és készültek leszámolni a hajdúkkal s vezérükkel, a későbbi fejedellemmel. Tervük nem sikerült, mert Bocskai maga mellé állítva a hajdúkat, kapitányait, Petz tábornok seregét szétverte. Kiváló hadvezéri teljesítmény, leleményesség, fortély, halált megvető bátorság eredményezte ezt a nagyszerű győzelmet. Az álmosd-diószegi

csata hírére, november elejére Bocskai mellé álltak a felső-magyarországi nagyvárosok. November 11-én Kassára is bevonult, elkergette a lakosságot sanyargató és fosztogató Bastát, és hatalma alá vonta Erdélyt és a Felvidéket.

Az erdélyi országgyűlés 1605. február 21-én, a magyarországi felkent rendek pedig Szerencsen, április 20-án Bocskai Istvánt magyar fejedelemmé választották. A fejedelem nem használta ki katonai fölényét, számára Erdély függetlensége és a királyi Magyarországon a rendi jogok biztosítása, a vallásszabadság volt fontos. 1606. június 23-án a bécsi békével mindez elérte. Szeptember 24-én Rudolf király külön levélben biztosította a fejedelmet Erdély-Partium birtoklásáról, még akkor is, ha nincsen fiúági utóda, ezenfelül átadta és átengedte Ugocsát, Bereget, Szatmárt, a szabolcsi vármegyéket, Tokajt, Tarcalt, Bodrogkeresztúrt és Olaszliszktát.

1606 szeptemberében már súlyos beteg volt Bocskai István, és ekkor végrendeletében a nemzet egységének megtartására szólította fel híveit. Erdély és Magyarország lakóit egyezségekre és atyafiúi szeretetre kérte. Meghagyta, hogy ameddig más országbeli fején van a magyar korona, addig legyen Erdélynek önálló fejedelme, de ha magyar főre kerül, akkor egységben, testvérként éljenek. Bocskai István, Erdély fejedelme, a magyarországi Részek ura, a székelyek ispánja istenfélő, jámbor emberként, a reformáció ügyéért az egyik legtöbbet dolgozó politikusként vult be történelmünk legnagyobb alakjai közé.

Hajdú-Bihar megyében minden évben a közgyűlés más településen rendezzi a megyei ünnepnapot. Az előző évben Létavértesen, előtte Derecskén, Nyíradonyban, Komádiban volt, ez évben Kabán van a megyei ünnepség. Ezúton kívánok minden Hajdú-Bihar megyeinek jó egészséget, sok sikert mindenkinek, aki a dicsőséges múltat megbecsüli, nagyszerű jelenünket erősíti, a reménytelei közös jövőben partnerünk és együttműködik velünk. Isten áldja a Hajdú-Bihar megyeieket! Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napirend utáni felszólalásban olyan témákkal szeretnék foglalkozni - és a terveim szerint az elkövetkező időszakban ilyenekkel fogok foglalkozni -, amelyek fontos ügyek, azonban a műfajok kötöttsége vagy időhiány miatt rendszeresen kimaradnak a parlament plénumán a frekvenciát időszakban elhangzó kérdések közül.

A mai ilyen ügy, amivel foglalkozni szeretnék, duplán aktuális, hiszen nagyjából ki se kell már nézni az ablakon, mindenki tudja a közösségi média segítségével, hogy bizony beköszöntött a hideg idő és havazik kinn, és egyre többen vannak sajnos egyre rosszabb helyzetben, és kénytelenek az utcán átvészelni akár napközben, akár éjszaka a hideg időjárást.

A kormány egy olyan megoldást talált ki a hajléktalanprobléma kezelésére - és ez, mondhatjuk úgy, csak tüneti kezelés -, amely mintha láthatatlanná próbálná tenni a közterületen életvitelszerűen tartózkodó személyeket.

Azt le kell szögezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem helyes az, ha a közterület rendjét valaki nem tartja be. Azonban azok a személyek, akiknek a végső lehetősége az, hogy fedél, hajlék és bármilyen-fajta lakhatási lehetőség nélkül az utcán töltsék a napjaikat, estéiket, nem a saját jó szándékukból, hanem sokszor az élethelyzetük miatt vannak ott. Így hát talán a maximális büntetés és a „végképp eltörölni” elve nem a legjobb hozzáállás ebben a kérdésben.

De mindannyian azon dolgozunk, és felelős törvényhozók azon dolgoznak, hogy a lehető legtöbben a hajléktalanellátással foglalkozó szociális rendszer felé és a szociális ellátórendszer felé tereljék a hajléktalanokat és ott nyújtsanak nekik segítséget, azonban a mostani új jogszabályi környezet - és ez a második aktualitása ennek a felszólalásnak -, az a kormányhatározat, amely kimondja az életvitelszerűen a közterületen való tartózkodásnak a tilalmát, és egy szabálysértési eljárást helyez kilátásba, sőt később a szabálysértési eljárás egy elzárássá válik, ha a bíróságok úgy döntenek, nos, talán megoldásnak egyáltalán nem nevezhető.

Azt is tudjuk, hogy közel 240 olyan szervezet van, ezeknek 10 százaléka egyházi szervezet, amely valamilyen módon szociális szervezatként hajléktalanellátással foglalkozik, azonban az ő erőforrásuk és az ő számuk is véges. Azt is tudjuk, hogy 106 kórház van, 106 olyan kórház, amely a lakóhely szerint, illetve bármilyen más esetben ellátja azokat a betegeket, azokat a rászorultakat, akiket hozzájuk szállítanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt jön a probléma, ugyanis nagyjából a szociális szervezetek, amelyek foglalkoznak a hajléktalanellátással - híján sokszor az olyan helynek, ahova be lehetne szállítani, vagy híján a beleegyezésnek, hogy be lehessen őket oda szállítani -, a kórházakba szállítják akár a mentőszolgálat vagy akár saját eszközeik segítségével a hajléktalan honfitársainkat, amivel akkor nincs is probléma, amikor valaki valóban egészségügyi ellátásra szorul, azonban nagyon sok esetben csak egy átmeneti állomásnak, egy félmegoldásnak használják a kórházat, ahol egy pár napot el lehet tölteni. Hiszen van ellátás, van meleg - jó esetben van meleg a kórházban -, illetve van megfelelő étkezés is, és ehhez is cinikusan azt lehet mondani, hogy jó esetben megfelelő étkezés, hiszen tudjuk, hogy ezen a területen nagyon sok hiányossága van a magyar kórházaknak, de egy tény: a kórházi ellátást az ilyen beszállítások terhelik.

Az rendjén van, tisztelt képviselőtársaim, hogy azokat, akik rászorulnak, odaviszik, odaviszik azokat, akiknek az egészségügyi problémája miatt oda kell kerülniük, viszont az, hogy ezt a szociális ellátórendszer helyett, a törvény, illetve a kormányhatározat megkezdése érdekében használják, már nincs rendben, márpedig ilyen hírek érkeznek a szektorból. Főként a nagyvárosi kórházak - itt főként a budapesti kórházak az érintettek - azt tapasztalják, hogy az elmúlt időszakban számottevően megugrott a betegeknek és főként a hajléktalan beszállított személyeknek a száma. Ez a krónikus belosztályokra, a belgyógyászati osztályokra, a sürgősségi osztályokra és sajnos a pszichiátriai osztályokra is súlyos terhet ró. Ez csak azért probléma, mert tradicionálisan - most már itt tartunk a XXI. században - ezek az egészségügyi intézmények folyamatos pénzügyi nehézségekkel küzdenek. Nem csak hogy a megfelelő számú dolgozót nem tudják foglalkoztatni, sokszor eszközből is hiány van, és nincsenek meg a megfelelő pénzügyi keretek, hogy az ellátást maximálisan elvégezzék, ráadásul túlterheltek az itt dolgozók és főként az ezeken az osztályokon dolgozók.

Ami pedig a hab a tortán, hogy sajnos Magyarország egyik legdrágább ellátási formája kórházba kerülni, ugyanis a kórházi napidíj, amely a finanszírozásnak az egyik tétele, bármelyik budapesti ötcsillagos szállodánál drágább szolgáltatásnak minősülhet, úgyhogy az egyik legköltségesebb ellátásban részesítjük az egyébként vagy rászoruló, vagy nem rászoruló honfitársainkat.

Így hát a kérdés felmerül, és javaslom, a kormány foglalkozzon ezzel, nézze meg és vizsgálja meg, hogy mekkora terhet ró ez a budapesti és megyeszékhelyi intézményekre, vizsgálja meg, hogy egyáltalán az egészségügyi intézmények rendelkeznek-e elég kapacitással, hogy ezeket a feladatokat ellássák, és ha kell és szükséges, akkor biztosítson számukra kellő anyagi erőforrást, hogy az így kiesett forrásaikat pótolni tudják, és a gyógyítást végezni tudják a továbbiakban is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzést átalakítani szándékozó törvényjavaslat múlt heti vitája során számos kérdést, illetve kételyt megfogalmaztunk. Az a baj, hogy ezekre a kérdésekre nem kaptunk érdemi választ, az aggályok megmaradtak, márpedig a Jobbik nemet mond a helytartókra, ezért nem értünk egyet azzal, hogy a kormány komisszárokat rakjon a szakképzési centrumoknak az élére. A tervezet ugyanis eltaposná a hazai közoktatás fajsúlyos részét jelentő, mintegy negyedmillió diákot, nappali rendszerben oktató tanulókat és a mintegy 25 ezer főállásban foglalkoztatott tanárt, valamint számos egyéb

munkakörben alkalmazott dolgozót felölelő szakképzési rendszer megmaradt szabadságának utolsó darabjait is.

A versenyképesség növelésének a célja, amit önök megfogalmaztak kormányzati oldalról, nemes dolog, ezzel egyet is tudunk érteni, de féltő, hogy a szakképzési centrumokban bevezetendő kancellári rendszer csak a Fidesz-KDNP újabb kádertemetője lesz, ahol a pályázatás nélkül kinevezett pártkomiszsárók élet-halál uraiként fognak rendelkezni az anyagi és emberi erőforrások fölött.

A totális kontroll bevezetését, a szakképzés gyökeres átalakulását hozó törvényjavaslatot érdemi társadalmi egyeztetés nélkül nyújtotta be az Innovációs és Technológiai Minisztérium, ezért komoly és jogos szakszervezeti ellenállást szül ez az elképzelés. Amennyiben a hatalom valóban szívén viseli a szakképzésnek a sorsát, a Jobbiknak van néhány alternatív konstruktív javaslata a szakképzési centrumok hatékonyabb működtetésére vonatkozóan.

Először is, anyagilag és erkölcsileg becsüljük meg jobban az ágazat dolgozóit! Aztán növeljük a helyi gazdasági élet szereplőivel napi kapcsolatban álló, őket éppen ezért jobban ismerő intézmények autonómiáját. Helytartói posztok kreálása helyett pedig inkább a szaktanári és szakoktatói ellátottságra, valamint arra koncentráljanak, hogy a szakképzésben kiütöző társadalmi problémák kezelésére, a pedagógusok terhermentesítésére legyen elég jól felkészült szakember - iskolai szociális munkások, szociálpedagógusok, iskolapszichológusok - ezekben az intézményekben. Minderre a helytartókkal ellentétben óriási szükség lenne, hiszen az iskola nem gladiátorképző.

Erre bizonyíték, hogy egy nemrégiben készült felmérés szerint Magyarországon minden második diák válaszolta azt, hogy az elmúlt hónapokban valamely módon részese volt áldozatként vagy elkövetőként az iskolai erőszaknak. Szerencsére ritka az olyan, egyébként a VIII. kerületben történt eset, amikor egy versenyszerűen bokszoló, cigány származású tanuló az iskola épülete előtt agyonverte osztálytársát. Az első fokon eljáró bíró annak idején szokványosnak nevezte az iskolai erőszakot, és valami minősíthetetlenül felháborító módon csupán felfüggesztettlet jutalmazta ezt a vadállati tettet.

De persze nemcsak azokban az iskolákban fordulhat ilyesmi elő, ahol az úgynevezett ellenállás - de nevezhetjük akár önszegregáló kívülállásnak is - kultúrája dívik, amitől a nersevik elit gondosan elszeparálja saját csemetéit a méregdrága magániskolákban, hiszen pont az egyik neves kaposvári gimnázium napokban szabaduló, jó családból való két diákja volt az, akik borzalmas tettükre egy hónapon át készülve tíz éve brutálisan meggyilkolták a társukat.

Lehet ugyan elrettentő, súlyos ítéleteket követelni, én magam, engedtessek meg, de hiszek a kemény megtorlásnak a visszatartó erejében, viszont mégiscsak sokkal-sokkal bölcsebb dolog lenne megakadályozni ezeket a tragédiákat. A meggyengülő családi kötelek és társadalmi normák korában, ahol

sokszor a média mintái vezérlik a fiatalokat, óriási szükség lenne a tanárok megsegítésére. Az iskolai erőszak elterjedésének megállításához sok-sok szociálpedagógus, iskolai szociális munkás és pszichológus, no meg a tanárok terheinek csökkentése kellene; mindez persze komoly költségvetési forrásokat is igényel. Kérdezem tehát joggal, hogy miért nem áldoz erre a területre többet a kormányzat.

(15.40)

Bódis József oktatási államtitkár, aki eredeti foglalkozását tekintve egyébként szülész-nőgyógyász, a paradigmaváltás egyik kulcsának azt tartja - ezt nyilatkozta nemrég egy MTA-konferencián -, hogy az lenne megoldás, hogyha olyanok választanák a tanári hivatást, akik nem csak kereseti lehetőségnek tekintik a pedagógusi pályát. Megint csak megkérdezném: akkor eddig pénzsóvár pernahajderek választották ezt a hivatást?

Nagyon jó lenne, ha elkerülnénk az efféle demagógiát, és a kormányzat érdemben kezdene el foglalkozni az oktatásügy problémáival.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett László Imre képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! És szó szerint: tisztelt Ház! A mai ülésnapot a DK képviselői a Gruevszki-botránynak szentelték, de nem tudtuk meg a kormánytól, hogy hogyan jutott el ez az elítélt bűnöző a magyar határig, a nemzetközi sajtóból viszont igen. Magyar diplomaták adták őt kézzel kézre. Nos, ez világbotránnyal, tisztelt Ház! A diplomatákat utasító kormányunk tudnia kellett, hogy egy elítélt bűnözőt menekít a macedón igazságszolgáltatás elől. Az ügy súlyát mutatja, hogy bár a magyar kormány szokásával ellentétben nagyköveteket csak ritkán rendelnek be a macedón külügyminisztériumba, a skopjei nagykövetségünket ezúttal azonban magához kérte a külügyminiszter.

Megtudtuk, hogyan léphette át Gruevszki a magyar határt. Természetesen törvénytelenül. Hivatkozhatnak önök arra, hogy a menedéjogról szóló törvény kivételes lehetőségeket biztosít a kormányunk. A 80. § j) pontja világosan kimondja, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén menedékjog iránti kérelmet kizárólag a tranzitónában lehet benyújtani, és a kérelmező tartózkodási helyéül ugyancsak ezt a tranzitónát kell kijelölni. Kivétel ilyenkor nincs. Önök kihirdették a válsághelyzetet, de annak saját maguk alkotta szabályait nem tartották be.

Kiderült, hogy Gruevszki nem letelepedési kötvénnyel érkezett. Választ kaptunk arra is, mi volt a

miniszterelnök szerepe az ügyben: utasítást neki kellett kiadni. Jegyezzük meg, hogy a Btk. 353. §-a szerint az államhatár jogszerűtlen átlépéséhez nyújtott segítség embercsempészás, e bűntett irányítóját pedig a törvény 10 és 20 év közötti szabadságvesztéssel fenyegeti.

Nem tudjuk, miért minősítették az elítéltet különleges bánásmódot igénylő személynek. Az egyik magyarázat szerint biztonsági okokból, de nem mondták meg, milyen veszélytől tudták megvédeni a Budapest területén szabadon mozgó exkormányfőt, amitől a tranzitónában ne tudták volna. A másik érv, hogy Gruevszki tíz éven keresztül miniszterelnök volt, és ez önmagában magyarázza a kivételes eljárást. Nem derült ki viszont, hogy ha ez így van, akkor 2015-ben miért nem bántak ugyanígy azokkal az afgán és szír menekültekkel, akik hazájukban például országgyűlési képviselők voltak.

Nem tudtuk meg azt sem, hogy bár Gruevszki biztonságos országból és az önök minősítése szerint biztonságos harmadik országon keresztül érkezett, miért nem tagadták meg tőle a menedékjogot azonnal, mint minden más hasonló esetben. Nem kaptunk választ arra sem, hogy akarnak-e jó pénzért további bűnözőket is behozni az országba, számukra egérutat biztosítani, vagy most már beérik a baltás gyilkos Saffaroval, a terrorizmust finanszírozó, azóta elhunyt Pharaonnal, és a becslések szerint mintegy ezer terroristával, emberkereskedővel és drogcsempésszel, akiket a letelepedési kötvényekkel szabadítottak rá Magyarországra és az EU-ra.

Tudjuk, hogy mit tettek a magyar hatóságok, amikor kiderült, hogy a nemzetközi elfogatóparancs-csal keresett elítélt Budapesten tartózkodik. Semmit. A kormány arra hivatkozott, hogy Gruevszkit üldözi a Soros befolyása alatt álló macedón kormány. Ezzel megkérdőjelezték Macedónia jogállami jellegét. Az viszont nem derült ki, hogy akkor miért szavazták meg az Európa Tanácsban, hogy induljanak meg a csatlakozási tárgyalások Macedóniával. Arra sem kaptunk választ, hogy a magyar kormányfő a jövőben rendszeresen felül akarja-e bírálni a nemzetközi bűnüldözésben velünk szorosán együttműködő országok bíróságainak jogerős ítéletét.

Az igazi kérdés azonban az, hogy miért volt szüksége minderre a magyar miniszterelnöknek. A későbbiekben erre a kérdésre kell választ találni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP, az LMP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár névadójáról, egy olyan emberről kívánok önök előtt megemlékezni, akinek neve a bigott jobboldal szemében vörös posztó volt anno, a baloldal szemében pedig jobboldali elhajló.

A marxista, anarchoszindikalista gondolkodásáról ismert teoretikusról, a fővárosi könyvtárhálózat megálmodójáról és létrehozójáról, Szabó Ervinről van szó, aki éppen 100 éve, 41 éves korában hunyt el az akkoriban Európa-szerte dühöngő spanyolnáthában, mai nevén influenzában.

Halálát a szociáldemokratákon kívül a Szegedi Napló főszerkesztője, Móra Ferenc, és a főrendiház elnöke, báró Wlassics Gyula is megemlíti. Sírja körül ott állt a korabeli magyar progresszió szinte minden jeles alakja, többek között: Alpári Gyula, Buchinger Manó, Garami Ernő, Jászi Oszkár, Károlyi Mihály, Kunfi Zsigmond, Landler Jenő, Lukács György, Madzsar József, Polányi Károly, és mint a Népszava tudósított az 1918. szeptemberi temetéséről, a magyar szervezett munkásság tízperces munkabeszüntetéssel adózott emlékének.

Elszegényedett zsidó polgári család sarjaként 1877-ben született az Árva megyei Szlanicán. Ez a falu már nem létezik, egy hatalmas víztározó van a helyén, csak a közepén, egy szigeten áll az egykori falu temploma, úgy emelkedve ki a vízből, miként Szabó Ervin életműve a magyar baloldali gondolkodás történetéből.

Rendkívüli szellem volt, tekintették szocialistának, kommunistának, anarchistának, liberálisnak, ám életében egyik tábor sem fogadta be őt igazán, gondolkodása túl összetett volt ahhoz, hogy bármilyen skatulyába be lehessen őt gyömöszölni.

Jogot tanult Budapesten, majd Bécsben, de érdeklődése hamar a statisztika és a könyvtártudomány felé fordult. Bécsben kapcsolódott be a baloldal szellemi életébe. A szocialisták mellett a szindikalistákkal, liberálisokkal és az anarchistákkal is jó kapcsolatokat ápolt. 1899-ben doktorált, majd hazatért Budapestre.

A Népszava publicistája, 1902-től pedig segéd-szerkesztője lett, részt vett a Társadalomtudományi Társaság tevékenységében, amelynek hamarosan alelnökévé választották, és az első magyar szociológiai tárgyú folyóirat, a Huszadik Század szerkesztésében is részt vett. Barátja volt Babits Mihály, Erdős Renée, Jászi Oszkár, Madzsar József, Reinitz Béla. Jóban volt a nyugatosokkal, maga is publikált. Egy Marx-válogatásról széles körű konzultációt folytatott a kor legismertebb marxistáival, levelezett Bernsteinnel és Kautskyval is. Vitatkozó és kritikai szelleme azonban egyre kevésbé volt elfogadható a szociáldemokrata pártvezetésnek, amely a gothai program kritikájának megjelenése után Szabó ahhoz írott jegyzetei miatt meg is vonta támogatását a válogatás további kiadásától.

Amikor pedig 1977-ben, születésének századik évfordulója alkalmából fölmerült a válogatás újbóli kiadása, a kommunista kultúrpolitika mereven elzárkózott előle; az állampárt ideológusait éppúgy idegesítette Szabó jegyzeteinek kritikai Marx-értelmezése, mint az egykori szociáldemokrata pártvezetést.

1901-től dolgozott a Fővárosi Könyvtárban, amelynek 1911-ben az igazgatója lett. A világon az elsők között vezette be az egyetemes tizedes osztályozás

néhány évvel korábban kidolgozott, a könyvek nyilvántartásának mai napig legjobbnak tekintett rendszerét. Úgy vélte, egyedül a műveltség szolgálhat alapjául az élhető társadalomnak.

(15.50)

A világháború, majd Szabó halála ezt a munkát megszakította. Pár évvel ezelőtt pedig elég erőteljes és gyalázatos kísérlet volt, hogy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár nevéből a Szabó Ervin nevet vegyük ki. Szerencsére ez nem történt meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Székely Sándor képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Állítólag Napóleon mondta egy alkalommal: nem érdekel, hogy a tábornokaim milyen tehetségesek, mennyire értenek a hadvezetéshez, nekem csak az a fontos, hogy szerencsájuk legyen. Ha tényleg mondta, akkor az Orbán-kormánnyal és a kormánytöbbséggel nagyon elégedett lenne, hiszen a legutóbbi időig olyan szerencsájuk volt, hogy azt a legnagyobb dilettantizmussal és a legszemérmertlenebb lopással sem tudták elrontani. Szerencsájuk volt a világgazdasági válság kirobbanásának időpontjában. A Gyurcsány-kormány 2006-tól megszorításokkal volt kénytelen ellensúlyozni az előző ciklus laza fiskális politikáját. 2008 elejére ennek be is értek az eredményei. Az Európai Bizottság prognózisa a következő három évre gazdaságunk 3,4, illetve 5 százalékos növekedését vetítette előre. A választók számára ez világossá tette volna a megszorítások értelmét. 2008 őszén azonban bedőlt a Lehman Brothers, az ezt követő világválság okozta drasztikus visszaesés pedig még mindig a megszorítások következményének tűnt.

Szerencsájuk volt a Gyurcsány-, Bajnai-kormányokkal, amelyek a népszerűségvesztésre való tekintet nélkül kezelték a válságot. Ezt 2010-ben még Orbán Viktor is elismerte a berlini sajtótájékoztatóján, és ugyanezt ismételte meg a kormány által benyújtott, 2009-es gazdasági folyamatokat értékelő zárszámadási törvény is. Szerencsájuk volt továbbá azzal is, hogy a válságból kilábaló európai gazdaság a helyreállítási periódusok törvényei szerint konjunktúrába fordult, a magyar gazdaság pedig erre rákapcsolódva 2014-től gyors növekedésnek indult. Ebben kétségkívül segítette a 2010-es év legaljasabb húzása, Kósa és Sziijártó ríogatása a csödközeli helyzetről, amitől a forint zuhanórepülésbe kezdett. A magyar családok százait, mindenekelőtt a devizahitelesek tette tönkre, de a termelékenység a technológia érdemi fejlesztése nélkül is javította a magyar gazdaság versenyképességét.

Végül szerencsájuk volt az Európai Unióval, amely 2014-től az egyre durvuló korrupció ellenére is bőkezűen finanszírozta a magyar gazdaság növekedését, ami nélkül az csak stagnálni lett volna képes. És fölszívta az önkéntes által külföldre kényszerített munkakerőt, akik ugyan nem itt járultak hozzá a GDP-hez és nem itt fizettek adót, de az, hogy nem a költségvetésnek kellett őket munkanélküliként ellátnia, hanem tekintélyes összeget utaltak haza, nagy könnyebbséget jelentett az államháztartásnak és az országnak is.

Mindez azt jelentette, hogy a gazdaság folyó eredményeit az eszement gazdaságpolitika és a hajmeresztő dilettáns húzások sem voltak képesek érdemben lerontani. Önök rendszeresen 19-re húztak lapot, és való igaz, mindig alsót húztak. Csakhogy mint tudjuk, a szerencse forgandó. A kamatok világszerte emelkednek, a konjunktúra kifulladásban, és az EU is megelégedte, hogy az általa folyósított támogatásokat ipari mértékben lopják el, fölfüggesztette több projekt finanszírozását, a következő időszakra pedig érdemi szankciókat tervez a csalások ellen. A kormány, bár nevében nem nevezi, máris drasztikus megszorításokra kényszerült, mint például a káféterárium megvonása, a lakáspénztárak beszántása, az egészségügy és az oktatás teljes kivéreztetése. Minthogy pedig a magyar gazdaság az elmúlt nyolc évben érdemben nem modernizálódott, mindez a hét szűk esztendő eljövételét vetíti előre.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nem gondolják, hogy ideje volna váltani? Nem gondolják-e, hogy a gőzt a sípról végre a dugattyúra kéne engedni? Nem gondolják, hogy végre valóra kéne váltani Pokorni Zoltán nyolc évvel ezelőtti ígéretét, miszerint aki belenyúl a kasszába, annak levágják a kezét? Nem látják-e idejét végre komolyan leülni a munkavállalók és a munkáltatók képviselőivel, megbeszélni, hogyan lehetne a magyar gazdaság teljesítményét a közelgő zord idők ellenére fönntartani? Nem kéne a szomszédos országok harmadosztályú focicsapatainak támogatása és a piramisok, akarom mondani a stadionok építése helyett a gazdaság modernizálására, a leszakadó térségek fölzárkóztatására fordítani a pénzt? Nem volna itt az ideje egy érdemi adóreformnak, amely végre nem az szja jómódúak számára fontos csökkenését erőszakolja, hanem a legszegényebbek foglalkoztatását ösztönzi? Nem kéne a káféterárium legalább az elemeit helyreállítani, amelyek a munkavállalást megkönnyítik, a lakás-, az albérlés- és az utazási támogatást? Nem kellene zárni a jövedelmi ollót, amely az igazságosságon túl húzná is a gazdaságot? Hiszen a szegényebbek azok, akik a jövedelemnövekedésüket szinte teljes egészében elfogyasztják, így a gazdaságot ösztönző fogyasztás érdemben emelkednék. Egyáltalán, nem volna ideje a szerencse helyett végre a józan észre hallgatni?

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csöbör Katalin képviselő

asszony, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten Bregenzben jártam, ahol az Európai Unió osztrák elnöksége a szubsidiaritás elvéről szervezett konferenciát. Talán első hallásra nem tűnik a legizgalmasabb kérdésnek, de az Európai Unió jövője, a hatáskörmegosztás kérdése kapcsán annál fontosabb ügy ez.

Milyen Európát akarunk hosszabb távon gyermekeinknek? Milyen európai intézményrendszert akarunk látni 2019-ben? Amennyiben a brexitre gondolunk, a brit állampolgárok döntésének egyik oka éppen az volt, hogy több területen több Londont és kevesebb Brüsszelt akartak. Az európai uniós integrációnak éppen az alapszerződések adják meg a keretét, tehát a határait is. A belső piaci integráció nem jelentheti azt, hogy például a szociális politikai, munkajogi, családjogi vagy büntetőjogi területen is aránytalanul korlátozzák az uniós intézmények a tagállamok hatáskörét.

A digitalizáció, a klímavédelem vagy a kereskedelempolitika olyan szintű kérdések, amelyekben uniós fellépés szükséges, de számos területen a tagállamokra és azok parlamentjeire hárul a szubsidiaritás elvének érvényesülése feletti őrködés. A magyar parlament nyilvánvalóan jobban tudja, hogy például mi a miskolci és a Miskolc környéki magyar emberek és magyar vállalkozások érdeke. Az Országgyűlésben is foglalkoztunk ezekkel a kérdésekkel korábban, legyen szó a villamosenergia-ár állami meghatározásának fenntartásáról vagy éppen a kiküldött munkavállalókról. E kérdésekben pedig nemcsak az Országgyűléssel, hanem visegrádi partnereinkkel is együtt léptünk fel. Meg kellett védenünk a rezsielőcsökkentés eredményeit, és közösen kellett a magyar építőipari vállalkozások, fuvarozók érdekében a fenntartásainkat megfogalmazni, mert az uniós jogalkotás éppen a régi tagállamok protekcionista törekvéseit segítette elő.

Az Országgyűlésnek tehát a különösen fontos uniós ügyekben őrködni kell a tagállami hatáskörök védelme felett. Az uniós szakzsargonban ezt sárgalapos eljárásnak hívjuk, és akkor is alkalmaznunk kell, ha az Európai Bizottság nem nagyon akarja meghaladni az álláspontunkat. Ezért is kell jövőre egy valóban polgárközele Bizottság.

A konferencia arra kereste a választ, hogy miként tudjuk azonosan értelmezni ezt az elvet. Felsőszilinszky Árpád elmondta, hogy a visegrádi országok parlamentjeivel hasonlóan látjuk szerepünket uniós ügyekben. Szükség van a brüsszeli jogalkotás ellenőrzésére már a jogalkotás elején. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a sokféleség egysége az Unió, ezért nem lehet minden kérdést uniformizálni, uniós rendeletekkel egységesíteni. Több mozgásteret kellene kapnia a tagállamoknak, több irányelvi jogalkotásra lenne szükség.

Közös gondolkodásban vagyunk tehát Európa jövőjéről, hogy milyen legyen a 27-tagú Európa, miként lehet erősebb és egyúttal nyitottabb például a Nyugat-Balkán országai számára. E fontos munkában számítottunk a kormány támogatására. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

(16.00)

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Augusztus közepétől módosultak a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér felszállási irányai, így naponta több száz repülőgép repül át a X. és XVIII. kerület eddig csendes részei felett is. Eddig is óriási volt a zajszennyezés a XVII., X., XIV. kerületek bizonyos részein, de az új repülési irányok nem jelentenek érdemi változást a zajtól eddig szenvedőnek, emellett pedig ma, az új intézkedések miatt nagyságrendekkel többen szenvednek a zajterheléstől. Immár a XVI., XVIII. kerületek is jelentősen érintettek, Kőbányán az Óhegy park, Bajcsy-Zsilinszky Kórház területe, az Újhegyi lakótelep és több iskola és óvoda is elszenvedti a zajterhelés káros hatásait.

A lakók és az érintett önkormányzatok türelme már rég elfogyott, hogy a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér külföldi üzemeltetői az Orbán-kormány és hatóságai szembehunyásával évtizedek óta szabálytalan, a nemzetközi normákat és a hatályos jogi szabályozást is engedékenységükkel messze alulmúló, az emberek és otthonaik maradandó károsodását okozó gyakorlatot folytatnak. Saját hasznuk gátlástalan növelése érdekében teszik ezt.

A HungaroControlnak például nem a fideszes Szövetség a Nemzetért Alapítványnak kellene 320 millió forintnyi közpénzt utalnia fideszes pártkampányra, ahogy az kiderült az adatigénylési perünk nyomán, hanem a károsult lakosokon kellene segítenie. Külön pikantériája az ügynek, hogy a Kulturált Légiközlekedésért Egyesület augusztus végén támogatási kérelmet nyújtott be a HungaroControl felé, azóta válasza sem méltatták őket, pedig ők ténylegesen azért dolgoznak, hogy a zajártalom hatásait mérsékeljék, és segítsenek azoknak a lakosoknak, akiknek az élete tönkremegy ennek kapcsán.

Kérdés, hogy kinek az érdekeit képviseli a kormány, vajon a külföldi üzemeltetőket, akik a költségvetésbe egyébként jelentős adót fizetnek be, amit persze nem tudni, hogy mire költ a kormányzat, vagy az egész biznisztől szenvedő, több százezres érintett magyar lakosságot. Az érintett lakók jelentős egészségkárosodásnak vannak kitéve, házaik, lakásaik tönkremennek. De úgy látszik, az egészség, az emberélet és

a lakossági ingatlan vagyontörvény károsítása nem gond a kormány számára.

A reptér ráadásul rohamosan bővíti forgalmát, a korábbi 10 milliós helyett már 15 milliós utasforgalommal lehet számolni, és a teherszállítás volumene is folyamatosan nő. Az érintett lakosok közül sokan küzdenek állandó stresszel, egészségi problémákkal. A gépek hatása a családi házak tetejét bontja meg. Még a négy fal közé zárkózva is megfélemlítő a helyzet, eladni, cserélni pedig szinte reménytelen az ingatlanokat, amelyek folyamatosan értéküket veszítik.

Az LMP a lakosság panaszaira azonnali cselekvéssel reagált. A kőbányai képviselő-testület ülésére is előterjesztettük a témát, most már sokadszor, és végre eredményt értünk el. Látszik, hogy van értelme a nyomásgyakorlásnak. Ugyanis az érintettekkel, akik évek óta küzdenek, pereskednek, közös nyomással elértük, hogy a testület megtárgyalta a javaslatunkat, amely valamennyi területen csökkentené a zajterhelést. Ezt a beadványt Tóth Balázs kerületi LMP-s képviselő, aki több helyi lakossal és szakértővel együtt dolgozta ki ezt, javaslatára fogadta el a képviselő-testület. Ezzel a változtatással Kőbánya minden területén megoldható lenne a zajártalom minimalizálása vagy pedig teljes megszüntetése.

Egyértelműen belekerült ugyanis az Innovációs és Technológiai Minisztériumnak szóló kezdeményezésbe, hogy alakítsanak ki új jogi szabályozást a légi forgalmi irányítás tekintetében. Itt kiemelten, nevesítve is szerepel, hogy a reptéren szűnjön meg a mélyalvási időszakban, azaz éjjeltől hajnali 6 óráig tartóan a légi forgalom, a cargoforgalmat pedig helyezték át esetleg máshová. Elengedhetetlen az, hogy a lakosság számára végre egy olyan alapot hozzon létre a kormányzat, amely a reptéri zajszennyezés károsultjait érdemben tudja megsegíteni. Hiszen ezek az emberek nem tudják megfelelőképpen eladni az ingatlanjaikat, és nagyon sokan szenvednek súlyos egészségkárosodástól.

Mindenképpen elvárjuk, hogy a Technológiai Minisztérium lépjen végre érdemben az ügyben, és képviselje a lakosokat, nem pedig a reptér üzemeltetőinek az üzleti érdekét. Az LMP a parlamenti és önkormányzati képviselőin keresztül azért fog küzdeni a továbbiakban is, hogy minél több önkormányzat csatlakozzon a kezdeményezéshez, és a Technológiai Minisztérium pedig ne vegye félvállról ezt az ügyet, a régióban élő és a repülőgépek zaja által zavart százezrek jogos igényeit. Tehát folytatjuk a harcot egy fenntartható és komplex megoldás mielőbbi megvalósításáért. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtár-

saim! A szombaton 145 éves Budapest lakhatási válsággal küzd. És ne szépítsük ezt, mert sajnos, hogy klasszikust idézzek, a tények makacs dolgok, elvtársak. Mit is jelent az, hogy lakhatási válság? Azért gondolom, hogy ezt érdemes kibontani egy kicsit, mert a kormányzat eddigi tevékenysége semmilyen módon nem próbálta meg csökkenteni ennek a válságnak a hatásait.

Amikor lakhatási válságról beszélünk, akkor arról beszélünk, hogy egy fiatal, az életét kezdő család nehezen talál lakást. Értsük ez alatt azt, hogy önálló lakást venni még nem tudnak, albérletet meg nem találhatnak. Erre vissza fogok még térni később. De ugyanígy, ugyanezzel a problémával szembesül az is, aki úgy gondolja, hogy itt szeretne, ebben a gyönyörű városban élni.

Még ennél is nehezebb helyzetben vannak azok a például devizahitel-károsultak, akiknek elárverezték a házat, akiknek a bank elvitte a teljes vagyont, egy élet munkáját. Bizony, az ő lakhatásuk sem megoldott. De idetartozik ebbe a körbe azoknak az egyetemistáknak a sora is, akik itt szeretnének tanulni, a Műegyetemen vagy az ELTE-n, mert kollégiumi férőhely csak a kevés szerencsésnek jut. Ha megnézzük, hogy mivel kell szembenézni ezeknek az embereknek, akkor egyrészt tapasztalhatjuk az albérletárak egészen horrorisztikus megemelkedését, és azt, hogy aki pedig vásárolni akar, azzal szembesül, hogy soha nem látott magasságokban vannak a lakásárak Budapesten.

És ne gondoljuk azt, hogy csak a Hegyvidéken vagy a XI. kerület kiemelt részein vagy a Várnegyedben magasak ezek az ingatlanárak! Ma egy átlagos pesti lakás 60 négyzetméter körül körülbelül 30 millió forintba kerül. És ha egy családban van két gyermek, és van egy jó szándékú szülőpáros, akkor ahhoz, hogy egy ilyen 30 millió forintos lakáshoz hozzásegítsék a gyerekeiket, és ehhez 30-30 százalék önrészt biztosítsanak egy esetleges hitelfelvételhez, az kétszer 6 millió forintot jelent. Azt gondolom, mindenki számára átélhető és érthető az, hogy egy családnak ritkán van kétszer 6 vagy 9 millió forintos vagyona, csak arra, hogy egyébként majd jól eladósodjon a gyermek.

Ezzel szemben, azt gondolom, az LMP nagyon régóta képviseli azt, hogy ezzel a válsággal foglalkozni kellene. És volna megoldás. Már a 2018-as költségvetés vitájában is javasoltuk, hogy hozzunk létre egy alapot, amiből az önkormányzatok pályázat útján lehívnak forrásokat arra a célra, hogy bérlakásokat építsenek. Értem én, hogy a kormányzat azt gondolja, hogy csak a tulajdon az igazán tuti, de higgyék el, kormánypartii képviselőtársaim, hogy ez nem így van. Nagyon sokaknak soha meg nem valósuló álma egy saját tulajdonú lakás, és ha nem valósul meg ez az álom, akkor is élniük kell valahol.

És most nem nyitom ki azt az egyébként morálisan megkérdőjelezhető döntését a parlamentnek, amikor a szabálysértési törvény módosításával szabálysértéssé tették a hajléktalanságot. Szeretném je-

lezni, elmondtuk a vitában, hogy a budapesti hajléktalanellátó rendszer nem fogja elbíri jelen állapotában azt a mennyiségű rászorulókat, akiket önök most törvényileg eltiltottak a hajléktalanságtól. És tessék, mai hír, ez nem is volt benne a napirend utáni jegyzetemben, Tarlós István azon gondolkodik, hogy le kéne zárni az aluljárókat, mert mégis már milyen az, hogy majd bemennek oda aludni a hajléktalanok. És maga az, hogy a kérdés fölmerül és érdemben foglalkozni kell vele, igazolja azt az állítást, hogy Budapesten lakhatási válság van, és azt is igazolja, hogy az ellátórendszer nem bírja el ezt a sok rászorulókat.

(16.10)

Nagyon hosszan tudnék még beszélni arról, hogy hol van az albérlési törvény, amely a tulajdonosnak is biztonságot nyújt, mert a tulajdon védelmét biztosítja, és biztonságot nyújt az albérlő számára is, aki jelen pillanatban, minthogy nem jelentkezik be az esetek túlnyomó százalékában az adott címre, kénytelen elesni - egy fél mondat és be is fejeztem, elnök úr - azoktól a közszolgáltatásoktól, ami pedig őt mint állampolgárt megilletné. De minthogy bejelentett lakcíme nincs, ezért nem jut hozzá. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felhívásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A mai nap már meghallgathattuk Rétvári Bencétől, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárától, hogy semmi látnivaló nincs, Magyarországon egyre nőnek a zöldfelületek, ezen belül is Budapesten, és minden teljességgel rendben van. Szeretném pár számmal illusztrálni, hogy mennyire nincs igaza államtitkár úrnak, aki sajnos nem tartózkodik a teremben, de régi szokásunkhoz híven majd elküldjük neki a jegyzőkönyvet.

Tehát kezdjük is! A Városliget-, a múzeumprojektben azt állították, hogy nőni fog a fás területek aránya, de ez nem igaz; mondani lehet, csak ettől nem lesz igaz. A civilek, illetve a környezetvédő szervezetek szerint 600-800 fa lesz az, amely áldozatul esik ennek a projektnek. Hozzá szeretném még tenni, hogy hiába állítja a kormánypárt mindig, hogy nőni fog a zöldfelület aránya, egyszerűen a zöldfelület meg a zöldterület szót keverik, illetve ezek jogi definícióját, hogy mi számít zöldfelületnek, keverik. Nem számít ugyanannyira zöldnek egy ősrégi, több száz éves fákkal borított terület, mint ha kivágják és leraknak helyette gyepetglákat, ahogy a Városligetben is tervezik, ettől még csökken a zöldterület.

Úgyhogy itt van egy ilyen definíciós dolog, amibe bele próbálják zavarni az embereket, és amúgy pedig az állításuk nem igaz, mert 600-800 darab azon fák

száma körülbelül, ami a Városliget-projektben el fog tűnni.

Továbbmegyek: van az Orczy-kert. Itt 2013 októberében 131 fát vágta ki. Most további 145 fa vár vágási engedélyre. De elképzelhető, hogy hihetetlen kompromisszumkészség és a civilekkel való tárgyalások után ebből csak 100 fa fog áldozatul esni.

Továbbmegyek: van a Római-part még. Itt 1500 fa fog megszűnni. Ezenkívül a József nádor téri mélygarázsban már 24 fa tűnt el, ez ennyi volt, tehát ennek vége. A Kossuth téren a mélygarázsépítésnek meg több mint 200 fa volt áldozata.

A Széll Kálmán téren, ami tulajdonképpen érthetetlen, miért néz ki úgy, ahogy kinéz, szinte minden fát kivágtak. Tehát az egyik legnagyobb és legforgalmasabb budai köztérrel valamiért mindent kivágtak. Hadd mondjam, hogy itt vagy valami új építőipari tárlálmány volt, vagy pedig valakinek ilyen perverz vágya van a betonra, mert ott mindent lebetonoztak, ami a Széll Kálmán téren található volt.

A Dagály Uszodában, amit korábban még mint budapesti sikerprojektet emlegettek, ott is körülbelül 100 fa volt, amit kivágtak.

Emellett szeretnék két, az én otthonomhoz közelebb eső területről beszélni, ez a Normafa, illetve a Hármashatár-hegy. A Hármashatár-hegyet csak azért mondom, mert végül sikerült megállítani, de az Olimpia-projekt kapcsán ki akartak vágni jelentős mennyiségű fát. Ebben az ügyben volt egy sikeres perem, amit Schiffer András ügyvéddel meg is nyertünk a Budai Polgár nevű világlappal szemben, ami a II. kerület és Láng Zsolt személyes propagandalapja, ahol egy darab újságba körülbelül 47-szer szokott belekerülni, és amúgy képszerűsítési szempontból is hungarikum.

Ezt még V. Németh Zsolt kollégámnak fel fogom ajánlani, hogy nézze meg. Mindenesetre ez volt az a projekt, amit sikerült megállítani azzal, hogy Magyarországon nem lett olimpia. Itt a budapestiek számára annyira fontos és - hogy mondjam - mindenki számára olyan létszükséget jelentő projekt miatt kellett volna kivágni fákat, mint egy bobbálya. Hát, nem is tudom, hogy tudnánk, meg hogy tudunk most is bobbálya nélkül élni.

Van még a Normafa. A Normafával az történt, hogy volt egy helyi népszavazás, aminek a kérdése tulajdonképpen nem nagyon volt értelmezhető, hogy mit jelentett, és ezért a többség nem is ment el. A kormány erőfölénnyel elvette ezt a projektet és kiemelt területté nyilvánította. Itt sípályát fognak létrehozni, és még mindig nem tudjuk pontosan, hogy ennek a sípályának milyen környezeti hatásai lesznek, hány fa lesz a Normafánál, ami mégiscsak Budapest tüdeje, kivágva, és hogy miért van az, hogy itt is egyszerűen csak a fűrészből hisz a Fidesz.

Összességében még arról pár mondatot hadd mondjak, hogy miért is fontos ez, fontos az, hogy csökkennek a fás területek. Nem azért, mert mi, LMP-sek ilyen faölélő hippik vagyunk, hanem azért, mert ennek egy komoly közegészségügyi kockázata van.

Egyszerűen az a helyzet, hogy ez az, amivel csökkenteni lehet a légszennyezettséget Budapesten. Budapesten az egy főre eső közhasználatú zöldfelület 5,4 négyzetméter. A WHO ajánlása 9 négyzetméter. Tulajdonképpen minden régiós város megelőz minket ebben. Továbbmegyek: ha százalékos arányban nézzük, Budapesten 2,7 százalék a városi zöldterület aránya, Prágában 5,8, Bécsben 4,4, Berlinben 5,5. Amúgy Moszkvában is több - tudom, hogy ez önöknek sokat jelent. Úgyhogy arra szeretnék kérni mindenkit, hogy

érjük utol Moszkvát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

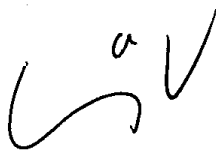
ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2018. november 26-án kerül sor. Megköszönöm munkájukat, az **ülénapot bezárom**.

(Az ülés 16 óra 15 perckor ért véget.)

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)